

MAHAMAHOPIADHYAYA
U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
POUVANMIYUR :: MADRAS-41

உ
கணபதிநுணை
நீருச்சிற்றம்பலம்

கோயிலூர்ப்புராணம்.

பாயிரம்.

வன்னிவிநாயகர்.

சோபூதத மெய்யறிவின புருஷனறகோ குறியீடு தெரித்த
பேய்யுபக, காபூதத விருகவுருத தெய்வவுருப பூதவுருக கலப
பத தோனறித், தாபூதத நசையாலுந தாங்கொடுத்த * வரத
தாலுந தணயா தென்று, பேபூதத சமிநிழலவாழ வன்னிவிநா
யகாமலாததா ளிறைஞ்சி வாழ்வாம் (க)

கோற்றவாஞ்சி.

மாமேவு கோகணக மருமபனமல ருதல்குவிதன புருவக
தோயாத, தாமேவு பரிதியெனத் தனமுணாமுத் தொழினடப
பத தோயா தானறோ, மாமேவு மிடங்கொளவன்னி யிரன்
டலமுன நெனவமயா பரவ மேவுங், கோமேவு வன்னிவனங்
விஞ்ஞறொ ளீசாபதங் குறித்து வாழ்வாம் (உ)

* வரங்கொடுத்ததனை விநாயக புராணத்தில் வன்னி மக
கூரப்பட்டத்திற காண்க

கோயிலூராப்புராணம்

நெல்லேநாயகி

ஓரறிவு முதலாவை யறிவுயிப்பைந் கூழதழைய கொரு
பூகு காகும், பேரறிவு கொளிப்பெபா னூறுணாச்சி யுயிர்ப
பயிமுன பிறங்கக காத்துக, கா றிவு தபக்களைநத் காரண
கோக குறுமபெரியோ நடகா நந்த, நேரறிவு மயமுன நெல்லை
நாயகிமலாததா ணினைநது வாழுகாம் (க)

கைலாயநாதர்

தன்னிகரி நலப்பெருமை தனைபுணாந்தோ மாக்கூதஞ்
சங்க நாளு, மனனிகசிப பதுசெரிந்தோ கழனிநகா கைலையெ
ன உயங்க நோந்தோ, பொன்னிகதிக கரைமுதறபற பலவிரு
கக மதுகருமினுப பொலிதி ரத்து, வன்னிவனத திண்ட
புகுத்த கைலாய நாதாபதம் உணங்கி வாழுகாம் (ச)

நித்தியகல்யாணி

சத்தியவிட களறிருவி காநிஞ் சனபரசை தன்னியத
சை, மெத்தியநன மலாமணத்திற பிரியாமை யுருவிடததும
வினடகக காட்டி, பொருகியபே விசசைகெடுத தெவவுயிரக
ருஞ் சுயாநுபவப பொலிவு நலகு, நித்தியகல யாணபரா பரை
யிருபொற ருடகமல நினைநது வாழுகாம் (டு)

நடராசர்

ஊலவுட லன்னையரு குககவுடல பிராணனமுதற நெ
கக மூணரு, லேலவமா காரணெய யாநந்த மயமெனபா ரி
சத் மூணறுஞ், சாலவெழு மாநந்த மயமாக யாவாகளுத் தட
வகை கூப்பக, கோலமணி மனருடுஞ் சிறபரனை யறபுதனை
சுறித்து வாழுகாம் (உ)

சிவகாமசுந்தரி

பூணரிய கழுந்திரை மிந்திரசா வங்கனவிற் புவனங் கண்டு,
காணரிய தடைக்கண்டு சேவரெலாந் தாமேயாய்க் காணு மாநீ,
கோணரிய சிதாசாப பெருந்தலத்தோர் பொருளியற்று கடத்
துக காணிய யாணரியற் சிவகாம சுந்தரிபொற் ருமரைத்தா
ளிறைஞ்சி வாழ்வாம் (௭)

தங்கிணுழித்தீ

வேறு

கற்றுணா முனிவா நாலவருங் காண்பான் காட்சிகாண
பெருஞ்ஞொரு மூன்று, மற்றுணா குறிப்பு மமைந்தபா வீனையு
மறைதரு குணங்களு மகன்று, முற்றுணா புரண பரசுக சொ
ல்! முதலவராய் மருவ்வோர் கலலா, னற்றுணா மலாககைக
குறிப்பொடு மருவு ஞானதே சிகனடி பணிவாம் (௮)

வைரங்கூடவுள்

வேறு ௧௧

தெருடபெரு நலன வாவித் தீவிர ந்ரத்திற ரோகரு
மருடபெரு மாயை நூறி வலவினைப் படலங் கீறிச
சுருடபெருங் கொடிய துகக நிவாததியுஞ் சுகத்தின பேறு
மருடபெருஞ் செயலா னலகும் வடுகனை யடைநது வாழ்வாம்

வன்னிவிநாயகர்

வேறு

அடைபவாக டவிகோசங் கரங்காட்ட வதற்கமைசா தன
ஃதோள்காட்ட, வுடைதருகீ முவத்தைவிழி காட்டியே லவத

கோயிலுரப்புராணம்.

தைமத ஆற்றங் காட்டி, நடைகெழுமற. நவாபுரியும் பாய்னை
யை மருட்பெடுத்த நனகு காட்டி, தடைதவிடே ரருளகொ
ழிக்கும் உன்னிவிநா யகாமலாததாள சாரந்து வாழ்வாம் (கீ)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்

யோகநிலை யினாமூலா தாரமுதற புண்டரிக். மொராற
ஞான, பாகநிலை யினாகாம மாதியிரு னோராறும் பரவிப பூட
பப, போகநிலை நிலலாது புரியுமினங் கதிரினமுகம் பெர்லிய
மேனி, யோகநிலை யருளபுரிய கொளிராகுமரக கடவுளடி யிறை
ஞசி வாழ்வாம் (த்க)

திருநந்திதேவர்

யேறு

தமமையந் தடைநத நல்லோர் தமமைநன் குணநத வதனை
மும்மையுங் கடந்த தாமே முழுதுமாந தனமை வாய்ப்பச்
செய்மமைநன நெறிசால் வேத சிப்பொருட சேவை நலகு
மெய்மையா ஞடைய நகதி, தேவரை யிறைஞ்சல செய்வாம்

அகத்தியமுனிவர்

துன்னுபல கருமஞ் சித்த சுத்திமா மாறு செய்யது
மன்னுமற நதுபெ ருது சைமினி உநதி ரப்ப
முன்னுதண கமுனி நாதன முழுதருள பெற்று ஞானம்
கொன்னுமின புறந வினற குறுமுனிக் கனபு சேய்வாம் (கக)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

அருமறையேக மெனற தமையுமென றுணாததல போல
கொருமறையுனமால் சுட்டி யுணாதரா கொன்றைச் சுட்டி

சிருமறை யவனுங் காணச் சிறந்தொரு விரலாற காடமெ
பெருமறை முழங்குங் காழிப் பிள்ளைதான் செனனி சோப்பாம

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

உறவினுக் கிகறகு நஞ்சு வுணவினுக் கமுதி னுக்குப்
பிறவினுக் கொருதன மைததாய நின்றருள பெற்றி மேவி
மறவினுக் குணாவி னுக்கு மேற்படு நிலைமை வாயந்த
துறவினுக் கரசு நாவுக் கரசினேத தொழுதவ செய்வாம் (கரு)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

துன்பமோதா போக முதலிய செயினுக் தீங்கின
மனமொரு நிலையே நிற்பி னெனபது வயக்கி யாவருக்
கனமணிக் குழனமின னுடோ ரிருடரைக் கலந்து நானு
ய்கவின பத்து நீங்கா தமாபவாக் கனபு செய்வாம் (கசு)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

கன்றுநெஞ்சழிந்து கண்டிங் கணடிவேன் மாய மெனறுஞ்,
சென்றுசென றனுவாயத தேயநது தேயநதொனறுஞ் சிவனே
யென்று, மொனறுகா னுதலொ ழிந்தே னெனறுமா காத்தே யெ
னறு, நனறுப ிடதத துணமை நவின்றவாக் கனபு செய்வாம்

தண்டிசப்பிள்ளையார்

வேறு

முனிதரு கொலைத்தொழி லினமை முதத்சர
கனிதரு சாதன மெனறு காப்பவு
முனிதரு கொலைத்தொழி லியற்றி முததியிற
கனிதரப் புருத்தசேய கழல்கள போற்றுவாம். (கஅ)

கோயிலூரப்புராணம்.

அறுபத்துழவர்.

வேறு

எதிரும வலவினை யினறித திகழதரப
பிதிரு மெனமண முடிபெட புறுவரான
முதிருங் கடதலின் முப்பத்து மூவாதா
முதிருங் கோத்தி யறுபத்து மூவரே

(கக)

பஞ்சாங்கரதேசிகர்

வேறு

கண்ணிய பிறப்பை யாருங் கரிசென வெறுப்பா மேலோ
ரண்ணிய சிறப்பான மிக்க வாவடு துறைககண மேய
புண்ணிய நமச்சி வாய குருபரன பொற்றாள் போற்ற
நண்ணிய பிறப்பை நாயேன வெறுப்பது நன்றாங் கொல்லோ பு

அம்பலவாணதேசிகர்

கருவடி வளைத்து நீங்கத் துறைசையிற கருதுந் தானோ
கருவடி வெடுத்தத் தோஷி யமபல வாண் தேவன
நிருவடி சூட்டி யாண்டான சிறியனேன றலேமே லந்தக
குருவடி முடிமேல வையபேனெனபதோ காற்றாங் கொல்லோ

சூலயப்பணிமுதலியனசெய்யுமடியார்க்கு

வேறு.

கொற்றவா வீசற் காலய விமான கோபுர மண்டப மாதி
முற்றவாடி வந்திற புரிந்தவா புரிவோர் முனிவரும் விழாசசிறட
பெப்பெயோ, செற்றபல லுபசா ரங்கனும் பரிவாற செயப்பவா
பிறவிரும புக்கு, முற்றவ ரவாகள யாவரா யினும்யா முண்பை
யிற போற்றின முவந்தே

(உஉ)

வேறு

மேய்பெருங் கழனிநகா கோயிலா ரெனும்போ மேவலிஷை
யாலயத்தை விரித்தவருட பெரியோன, பாயபுன நிரண்டாவி
யாயதெனச் சுததப் பட்டபிரம் மிகவுருக்கொண நெறதெனும்
புரண, ஸூயபுகழ் வேதாந்த சிவணஞ்செய துலகி லளவிலா
சைத் தன்னியமா கப்புரிந்த வறவோன, தூயமுதநி ராமலிங்க
தேசிகனென றுரைக்குஞ் சோதிவிங்க சொருபனெனுஞ் சோ
தியையேத் தெடுப்பாம் (உ௬)

ஹ்ருவாழகக மனைததுமொரு வடிவுகொண்டா லன்ன
தூயவனான மயமாக யாவையுங்கண் டிருப்போன, மறவொழு
ககங் கழிந்தயிரகன சுவாதுபவ மருவ வயங்கியவே தாந்தசிர
வண்மேற்றும் வலியோ, னறவொழுககந் தலையெடுப்பக் கார
ணங்கண் டெப்போ னடங்குமிட மாகியசி தாகாசப் பிரிய, னுற
வொழுககம் வளாததவரு ன்சைலதே சிகனென றுரைத்திடுந்
தீசனெனு மொருவனைவாழத் திடுவாஹ (உ௭)

அவையடக்கம்.

மேலாய் துறவினுக்கோ துணையாகி யுள்ளான விரிந்தப்
ல புனமுங்கான நிமிசோற்றிற கண்டோ, னாலாய மறைமுடி
யின பொருளவீளங்க வெடுத்தது நலமாண வகாக்கருளித் தன
மயமாக கிடீவோன, பாலாய சிவதருமம் பற்றற்பா லிப்போன
பரப்பிரம் சுவாதுபூ தியிறசிறந்த மேலோ, னூலாய ழாவுமுண
ந தவாமனுவி னெடுத்தது துவலுமொரு சிதம்பரதே சிகனெனு
மா பெரியோன (உ௮)

அ

கோவி லுராப புராணம்.

வேறு

கூறறவா கழக நீங்காக கழனிமம் பதியின மெய்யு
கொற்றவா வீசா தெய்வ மானமிம மென்று கூற
ஹற்றவா ரியுகதை யினனே மொழிபெயராத துவப்பு மேவப
பறறவாந தமிழி னாலே பாடிநீ தருதிமென்றான் (உச)

அதற்கு பெரியோன கூற வவனமொழி மறுத்தற கஞ்சி
வித்தக ஞான மிலலேனே மேதகு கலவி யிலலே
ஹத்தம குணமு மிலலே ஓயினு முறுதி யோநது
சித்தமிக குடப்பு மேயச செப்பிட ஹற்றேன மனனே (உஎ)

பொழுதல வாககோ நான்கும பகாசிவ முதலோ ரைத்தம,
வீணாதர கெழுபப லாலே மேயவிக கல்க னெல்லாம, புனைய
நப புகன்ற னென்றம புனைய நப புகன்ற னென்று,முரைசெ
யா ரெனனை முனனி— மெனையூ ஹணநத சானரோ (உஅ)

பாத்திடுப பட்ட வெல்லாம பரவெளிப பரப்பே யாகச
கோத்திடக காணுந தெய்வக கழனிமா தவாகன செலவவ
கூத்திட வுருளா நிரகூய கொற்றவா வீசா மேனமை
யோத்திட வேறு காணு மென்றுணிக துரைக்க ஹற்றேன

ஹயவான கவகை மேய கூடாத்திரு முடிமேன மண்ணின
மேயவான புனலு மாட்ட வெறுத்திலாக கழனி வீசா
பாயநூற் கேள்வி சானரோ பாடலசால செவியிற சாலாத
சியனேன பாட்டுரு சென்று சிவஹுதல வழக்கான மனனே.

சிறப்புப்பாயிரம்

வேறு

பூமேவு கழனிசைக் கொற்றவா ளீசா திருபுராணஞ் செய
தான, மாமேவு ஞானகலை முகலாய பலகலையும் வரம்பு கண்
டோண், நேமேவு முகிறபுழுந் திரிசிரா மலையமருஞ் செயலா னு
னும், பாமேவு மீனாட்சி சுந்தரநா யலகனுயா பண்பி னானே (க)

தூபமுததி ராமலிங்க தே சிகணபே ரஞளபெற்றோன சுரு
ண ஞான, மேயயரு ணாசலசே சிக நயனபா லருளபெற்று விள
ககஞ் சானற, பாயபுகழ்ச் சிவமந்தே சிகணகேடக வ்யாகழனி
ப பதிப்பு ராணம், வாயசையப் புனைந்துரைத்தான மீனாட்சி சு
ந்தரநா யலனமிக கோனே (உ)

பாயிரம் முற்றிற்று

திருநாட்டுப்பதலம்

உ-வு மாகவ ருளத்தமா கெல்லைமா துடனே
யி-வு சே-களத தெடபிரான கொற்றவா ளீசன
வி-வு செய்வான கழனிமுற ப- நல பேவிப
ப-வு மேனமைசூல பாண்டிகாட டண்சில பகாயாம (க)

மாறு கெணடெழு திரையுடைக குமரிபு மடங்கா,
வீறு கொண்டிரு கை யிறப் பெருகுவெள ளாறுவீ
சுடறு தென்றிசை வடதிசை யெல்லையாக் கொண்டு
நாறு மேனையிற பொலியது பாண்டிசன னுது (உ)

ஒன்று தம்பிரா நெனிர்தரு கொற்றவா வீச
 நென்று கூறுதற் கிபைதர வாலவா யெழுதித்
 தொன்று மன்னஞ்ச செயயகோ னடாததிடத் துகடா
 நன்று சான்றது நாமபுகழ் பாண்டிகன னுதி (ந)

சொல்ல நீடிய வினையுஞ் துகன்று கலைகள்
 பலல வாயந்தமைந் தவிதரு பண்புமிக காரு
 மலலன மேவிய தாழ்விலாச செலவரு மலிந்து
 நல்ல வானபுகழ் படைத்தது பாண்டிகன னுதி (ச)

மகர வாரிதி யெல்லையா றிரண்டொடு மருவிப்
 பகர மாயது மதுரைகு முழில்பயில் புள்ளி
 நிகரி றனனியற பெயாமுதல உரைந்தென நிலவும்
 புகரின மாவளம பொலிதரு பாண்டிகன னுதி (டு)

விருப்ப வெள்ளிமகல வரையுருக கொண்டிவிண படாந்து
 சுருப்ப வாமலா ஞாழலருழ் தொடுகடல புருத்து
 கருப்ப மாபுன லுண்டிகா ரிந்திர நிலப
 பருப்ப தத்துருக கொண்டிமீண டனபடா கொண்டி (சு)

உலிய வீரபாண டிபனெடு வாதுசெய மாயப்
 புலிமு முங்கிய தெனமுழை கெழுடபிமேற பொங்கா
 கலிவி டங்கொள்கண டுதினென கொடுத்தவாள் ஸ்தககொண்
 டொலிவி ளங்கவன விதித்தென யொளிர்து மினனி (எ)

பிறகு மாதவத் துயரிய முனிமதுப பிரியற்
 கற் கு லாவிய கெல்லையா யகியொடு மருதி
 நிறகு லாவிய தம்பி ானோரின்ற தென்ன
 உதங்க ளாவுனோ டைக்குற விலலொன்று வயக்கி (அ)

திருநாட்டுப்பல்லாட்டி

எண்ணி லண்டதது மேவிய மாயவ ரெலலாடி
புண்ணி யத்திரு மலயமால வரைப்பிரான பொரு
ண்ணி யேத்திடப் புருத்தென நாடுமம மலைய
புண்ணி லாவிய விருப்பொடு மொலையிற சாநது

சென்ற மாபுவா தீபவா ராதனை செயது
நன்ற வாநதுதி முழக்குபு டுணிதரு நலம்போலு
வென்ற வேனிலபோய்ப பின்னிட மினனெளி விரிதநா
கொன்றமூமுழக கெழுப்பின் படிநதன வொருங்கே (க 0)

தோற்ற தாமமலாலவாய மேற்பினுந் தொடங்க
காற்ற வீரவாய மடுத்தய ராவெறு முமைநது
தேற்ற மீதுசாய தரச்செயின் வானையென றதிரநது
போற்ற வாவுறப் பொழிந்தெனப் பொழிந்தன மழையே (க 1)

உடைய டந்தொறும் பொழிந்தன வளமலி தன்வத
தரையி டந்தொறும் பொழிந்தன தாமரைப் பழை
நிரையி டந்தொறும் பொழிந்தன நெய்மலையென நெடுதது
கடையி டந்தொறும் பொழிந்தன வெயிலப்பொழி கதிர்வோல (க 2)

தாய தாமபர ஞானமே விடுத்தன தொலைநது
போய தாயகா ரவித்தையிற பொழிமழை முகிலா
லாய வெள்ளமே விடுத்தன மடியறந் தொலைநது
பாய ஞாலமவிட விடாழிந்தது பரந்தவெய கோடை (க 3)

ஆனற வாயிலசா லுடலவனை யப்படு மானமாச
சானற ஞானத்தாற காணுமே யாவுநதன மயமா
வேனற வாயககிண ருதிபுட படுபுன வெழிவி
காணற நீரின வியாவுநதா னுகமகண் டனறே (க 4)

பொருவில் சச்சிதா நந்தவான பிராமோர பொருடடோ
ருருவெ தெதுமீ ளவுந்தன திவஸினை புறவபோன

•மருவு வெண்புனை மங்குலாற நிபுணமிண வீழ்தது
கருது மாவியென பெயாதபக கரைந்தது மீடம (க௭)

புரவு நோயரை கானபனை நெயதலின புடையு
ஞ்வு நாமரு பங்குணம வேறுபட டொளிதல
பரவு சோதிசா ரூயிருந தாலெனும் பாடமுன
விரவு யானபொ ட சுனையினை வெளிப்பட விளகரும (க௮)

மறையெ னப்பங்கு டெனென நிகரணமும மழையா
விழையு முப்பப பொருளின் விருப்பொடு பொழியக
குழைத ரப்படு கோடையா மவி டைபோயக குலைத்து
தழைது யிபடயி தல னிடல படைந்தன மாதோ (க௯)

பாய மேகமென நினைக்குமா சாரியன படாவெற
பாய வாதனத தேறியே தாந்தததி னமைந்த
தாய வானபொருட பெருமழை பொழிதலுத தொடர்ந்து
மேய மாயையங் கானல்கெட பொழிதது விரைந்தே (௧௦)

விரும்பு தெய்வவே தாந்தவா ராயச்சிமே விடலு
மரும்பு பனமதக கோளெலா மகனறென வெழிலி
தரும்பு னறபெரு வெள்ளமே விதிதலுத தரைமேற
சரும்பு மொயதத்பூ வோடைகான முதறபெயா தொலைந்த (௧௧)

கெல்லு மூழைபு பெருவன முழுவதும் விளங்கசு
சொல்லும் கெல்லா யாவரே மகிக்குலத தோனறற
கொல்லும் வானபெரு நாடமுனு னைநினை யுளளும்
புல்லு மெனடைசால குறிஞ்சியின வளஞ்சில புல்லவா (௧௨)

குறிஞ்சி

வேறு

கிளைபல துவனறப படடுங் கெழுமுபொன டலரப படடும
வளைதரு பந்தி மினறி மருவுமில வறததா போலக
கிளைபல துவனறப படடுங் கெழுமுபொன டலரப படடும
வளைதீரு சுருமப ரினறி மருவுங் யோங்க யெல்லாம (உக)

விசிபபது உரைக்கண யோங்கை மாமெடுந் தோல ரைக்கண
விசிபபது நளமை தீமை யெ னனுய்யேற றுமைத விரந்து
பசிபபது தீரக கந்த பலா தியா தானு நாரும
புசிபபது செய்கையெனனிற் பொருப்பரும பெரியா போலுப ()

நிழல்களி களிரல யானை நிழலபளிய கதனுட டோனற
புழல்கிலை யோடா டேலகொண டோசகபு நாணு நிறபா
கழறரா வவிததை யாளா கதபிந் பயஞ்சங் கண்ணுற
றழனமெழு காயப்பின னுடடோந் தவாகிற நானு மாபோல ()

சலசல வழியா நிறகுந் தயங்குயெள ளருவி யோரபாற
கலுமுலை யயாசெஞ் சாந்தங் கரை திழி யருவி யோரபால
உலனுயா களிறுறி யானை மதசல யருவி யோரபா
லிலகுமுக குணமு மூலப பகுதினெ நெழுநதா லென்ன (உச)

பெயாவறு பிறங்க லுற்றுப பிறங்குயேயக குலங்க ளெல்லா
யயாவறு முயாசசி வாயநது வணக்கமு மமையப பூண்டே
யயாவிலின னிசையால யாரும் யாவுமுண மகிழ வரற்று
முயாபெரி யகரை யுற்ற லுடைததன வரிய கொல்லோ (உரு)

வெறுமபலா சாதியாய விருக்கமுஞ் சிதலசுருமப, வெறுமபலா
வ்யாக்ஷ யாவு மிமையே யின்ப மெயத, வுறுமபலா யிரவா
போற்ற வுமபாநா யகனகாழ தெயக்க, குறுமபலா வமரும மெ
றபுங் குறிஞ்சியேற குறையொன றுண்டோ (உ௭)

அருளவலி தெரிப்பான பூமி யந்தர சுவாககங் காட்டி, யிருள
வலி யடைந்த வாண்மா வெவற்றிறகு மிரிமல போக்கிப், பொரு
ளவலி முதலி யின்பம் புணாததுநம் பெருமான மேய, தெருள
வலி மேய * குன்றுஞ் சிவணிலியா தெரிக்க வல்லா (உ௮)

எழமுதிர பரிதி நாணு மிலங்கெழின் மேனி வாயகது
தொழமுதிர மலங்கன வாட்டிக் தொலவினை யனைத்து மாழந்
தழமுதிர கருணை காட்டி யறுமுகப் பெருமான மேய
பழமுதிர சோலைவெறபு முளதெனிற பகாத வென்னே (உ௯)

தேனமா கடப்பந் தாரான செந்நீர்தபல லுலகு முயய
வானமா புனித னீனற் கொம்பின் வதுவை செயது
தானம் பரங்குன நென்னுந் தலத்தையுந் தனபாற் கொண்ட
துனமா பகழி வேட ருலாபருங் குறிஞ்சி மாதோ (உ௧)

சிறைவலிக் கலுழன நனை விழுங்கிப் செயிரொ டுப்பா
னிறைவலி மயூரம் பூசை நிகழ்ததிப் + குன்று முண்டேற
குறைவலி யுளதோ ஁மம் குறிஞ்சிமை யாது சொற்ற
மறைவலி ஁மைந்த கான வளஞ்சில ஁ணிய லுற்றம் (௧௦)

* இது கொடுங்குனம் + இது மயூரகிரி.

முல்லை

போற்றிடப்பட கானம் புண்ணிய நிரைமேயத் தோம்ப
லாற்றிடப்படோ ராய வண்டாத முதரத் தீயுஞ்
சாற்றிடப்பட்ட மன்னா சமாவிளை கோபத் தீயு
மாற்றிடப்பட்ட வெள்ளை வரகுஞ்செவ் கொள்ளு மல்கும் ()

விரிதரு புவன மெல்லா மெய்யென மதித்துச் சென்று
பரிதரு மவிததை யாளா பண்பென மெளியி னூடு
*கிரிதரு கான னீரைத் தெளிந்தநீ மென்று நம்பிப்
புரிதரு மகிழ்வினோடு முறைக்குலம் பொலிவ வாங்கண் (கஉ)
இறையவன் வாம பாக மென்றுமா யவனோடு னென்று
நறைமழை கடுகை வேணி யென்றுநல லறுகு விலய
முறைதவிற் குடங்கை பென்றே யுழைக்குல மமரூம் போலு
மறைபுகழ் செருத்த லாககண் மல்குகா மாலை முல்லை (கக)

*பிறாமுயன் நதன லாய வுணவுபே னுது தாமு
முறமுயன் றுண்ணல செயயா துணையி னூர வுண்டு
மறமெனல் சிறிது மினறி மண்படாத தூநீ ருணடுந்
திறமுற வைகு மென்னின் முயற்றிற் கு செப்பொ ணுதே (கச)
மநூலிய தெய்வ மொன்று யாழ்தரு பூமி தீமை
யொருவிய தென்னிற் நெய்வ மொருங்குறுப் பமையப் பெற்ற
பொருவிய நூலிப் சுகக ளெண்ணில் பொலிய வாயநத்
திருவிமல கான நீர்மை யாவரே செப்பு நீரா (கஊ)

பரவுதண் புறவ மூலப் பகுதித்த துவமே யாரு
விரவுமுக குணத்து மூவா மெளிப்படு மாறு போல
வரவுசோ பிடாவும் வான முரிஞிய வெழுப் லாகூ
சூவுநீர் தருகா யாவு மலாநதன் களுறு மாதோ (கக)

பூதத்தி ஁ளததி னுனும பூவையென பெயரி னுனு
மூதத்தி தனமை சாலா முருந்தனே பொருவு மாலென
தேதத்தி காயா ஁ல்லா மெற்றைக்குங் காயா வங்கண்
பாதத்தி மூரிய காடாற பயனடைந் ததுவே நினைறே (க௭)

தானப்போ நகராள் ஁நதன னாமரைத் தவிசோன மாபோ
னானப்போ ஁ரிய துனப் மொழிககென வுற்றுப் போற்ற,
யானப்போ சடையா ஁னங்கண் ஁லைமக னோடு ஁கருங்
கானப்போ ஁யங்கு மெனனிற கானப்பே நெளிய த஁மோ. (௮)

பரிமூளை யிருத்தி மேலோர் மொககணி பரவச சோதத்
விரிமலா மாலை குடடி விழைந்துகை புனைய யாங்கே
யெரிமரு ணிறத்துப் பெமமா ஁னழிவளம் பொலிய மேலிப்
புரியருள சுரக்கு மெனனிற கானறயம் புகற்ற பாறறே (க௯)

அருடகுறி யருச்சிப் பாருக கா஁நதோ ஁றுகு வில்வ
மருட்சியி றழாயகு நுநு கொனதைமுன ஁யங்கி நாளுந்
தெருட்சிசெய புறவ மேனமை தெரிந்஁வன சொற்றாளுதற்றம்
஁ருட்சியில வேந்த னுளு மருதமும வினமப் ஁ற்றும் (௪௦)

மருதம்

வேறு

விருமபுபெருளு செமமணியும் ஁ணமுதது மெதெசெறிந்து
கருமபுசெறி மலாப்பிறங்கல சுடநதுகரை யிறவொதுங்கி
யருமபுபு விறைவிருகக ஁டிபறித்துச சாயத்தாராத்து
஁ருமபுதிய திறைபொங்க மணடியெழு புனறபொருரை (௪௧)

ஒடுகால் பலபடைதது நிலையுடைய தொருஞானறு
நூடுநீ ஁ருதியலு நலமுடைய துயாசைவங்
கூடுமான மியமுணர்நத கொள்கையுடையதுநாளும
பாடுசால் வையையெனு நதியுமொரு பாலுளதால் (௪௨)

பாறுசுழல் குறபடையான பாலருள்கொள் வாருவன
வீறுமருள் பெற்றார்பால்விளங்கதுகொள் வாருமென
பாறுதவி மழைநிறைககு மேரிகளு மழைநிறைககு
பாறுநிறைத திடநிறையு மேரிகளு மளவிலவால் (௪௩)

சாநிறுறுமு லப்பகுதி மறந்தனிற் றமோருணமே
போற்றும்பதில விடசேபம் புகலதிறநன் மாததினை க
போற்றுவித மெனமதகே யதிறபெருங்கா லதிறசிறுநால்
காற்றும்பி னினறுபல்கைகநாலக ளாயக்கிளைப்ப (௪௪)

ஆசிரிய னினிதுநவி லருணஞான கலைமுதல்
மாசிரியு மாண்பாத மதிகசேறப்ப புகுவனபோற்
பேசுபெருங் காலுதவு பெருமபுனலுபுல கழனிதொறுங்
கூசுதவி லாதவைதாங் கொளற்கேறப்ப போயப்புகு ளால் ()

பெறலரிய பெருமபயனுல பெட்டப்படி கிடைத்தலொடு
செறலரிய மதிபாளா தோநதுணர் விரைவதுபோ
லுறலரிபு நறுமபுனலவந தொழியாது பரத்தலொடு
மிறலரிய தொழிலுழவ பெருகுமுழு தொழிலவிரைவா ()

ஆலமபுகுமோக காற்கமுததி னமைத்ததுகத திருநிலையுங்
குலமபுகுவன பகடுபிடா கொளப்பூட்டிக் கொழுமேழி
நலமபுகுமோக க மபற்ற நகுசிறுமுட கோலொணது
லலமபுகுமோக க மபற்றி மனனதெழித துழுவராள் (௪௭)

கிழக்கிருந்து மேற்கேகிக் கெழுமநடத் தியநாஞ்சில
 பழக்கமிகு தெற்கிருந்து வடக்கேக நடத்திவ்வா
 பழக்கமிகு சுழிஞளமென நெடுதிசைசக்கு மொருபாவை
 முழக்கமிகு பெருமபுலவா மொழிநதுநடத் துதல்பொருட (1)

ஞானபயி ராககியத்தான ஞாலத்து நெருங்கியுள்ள
 தானகுமா முழுதொழியத் தானேயா யமைந்திருக்கு
 மோனமிகு மொருவனைப்போன முருககுமொழு நாஞ்சிலாற
 கானமென யுளைநருபுற கழியய நனித்ததே. (சக)

எத்துணைநூல கொஞ்சுதிடினு மேற்குமவலி யுண்டாதற
 கொத்தபெருங் கட்டளைமு னேற்றியலி யுறுத்துதல்பொ
 லெத்துணைநீர பாயத்திடினு மேற்குமவலி யுண்டாதற
 கொத்தகுலைக் கங்கிரந்தாய் கேற்றியலி யுறுப்பதால். (சுப)

அருப்புமிகு கருணையா லாசிரியா மாணவாபால்
 விருப்புமெறுப பறத்திருத்திச்சம சஞ்செய விதமேபோற
 பொருப்புமலி தோளுடைய புனறகழனி மேடவலென
 றிருப்புவகை யறச்சமஞ்செய திவ்வாபரம பாலெங்கும (1)

அறிதருநல லாசிரிய ரடியடைநத் மாணவாபாற
 செறிதருமுப பதப்பொருளுட டெரிந்துபுகட டிடுவதுபோ
 லறிதருவன நெழிலுழை ரள்ளலமை தருவயற்பாற
 செறிதருபன னெலவித்துட டெரிந்துவினைத் திவ்வரால் (1)

உரைசெய்கா ரணத்துள்ள துள்ளதே காரியத்துற
 தரைசெயமா முகிலவிளாததுச சலதிபுணடு பசுநத்துபோல
 விடைசெயவானகழனிதொறுமவித் தியநெனமுனைவிளாததுத
 திடைசெயநறு நீருணடு பசுநத்துபின நெளித்தவே. (சுக)

காதனமிகு மணுவெனபாண் கையருமீன் பணைப்புணாந்து
 டுமதகவே றிடம்புகு, தி விநததிசெய்த திறமான
 வேசமில டன் ரெழிலுழையா நாறுபறித தெவவிடத்துங்
 கோதகலங் பதிசுதிபயா டதுவிநததி யுறல்குறித்தே (௫௪)

சென்றுகயில பதிநாறு சிறிநுசாய வடைநத்துதீந
 தொன்றுபணைப் புறநெழுவ முறுதயத்திற கூருகிக
 கன்றுகொடுங் காமாதி கலநநெழுவ தெனமுளைத்த
 துன்றுகருங் குவளையுளுடுங் குவளையுளுகுழ தாமரையும் ()

களைகூளையுமீபரு முணா கடைசியாதங் குழாம்புகுந்து
 டளைகீழனி யிடைத்து வன்று பாரிசங்குள கொய்திபயா
 தளையுநீ ரிடைமீட்டுங் சங்கணமுக் கிழலகண்டு
 விளையுமிது ககளு வீந்தமோ பெனமருளவா (௫௫)

தரைமுழுது மினிதோம்புந் தண்பயிருக் கூறிழைப்பா
 னிறைநிரைபந் தாமபலொடீ புண்டரிங் களுநெருங்கி
 யுடையமையாக் கருளுசேற்றிற படுதலினை மடவாரே
 விடைய டாத திட்டுணிர்கா மள்ளாதுணை வேண்டாதே ()

மிடிகெடுக்கும டயிரககூரூய மேவிடமுண்டகமாமபல
 கடிகெடுக்குந் தனடையிலாக் கருநீல முதலயாவும்
 டடிகெடுக்குங் கருங்கண்ணூர் வடலினிடைக்களைநதெறிந்தாரா
 குடிகெடுக்கு மீடாகாதி க் குற்றங்கன களைவாராபோல (௫௬)

இராகமுதற் குற்றமெலா மிரிந்தொழிய வொருவனுக்குப்
 பராவுதவம் பெருத்தோங்கிப் பணைத்தெனனப் பைங்கூழக்கு
 விராவுகளை யெனப்படுதோம் விடுபடலுந் தடித்தோங்கித்
 தீராதலமிக் குவப்புறவத் தவப்பயன்போற் கதிர்ணம். (௫௭)

அளவிலயி களமுபுரக்கு மமமைபு மப பணுமிரங்கிப
பிளவிலபெருங் கருணையினெற பெருமடிகாத தினினிதோமப
பளமலிபுர திருநாட்டு மருவுபயி ராதலினுற
நளாவறவொண கதினறு தமிழ்துவினை தனபாதோ (க 0)

புரிபருவ முணருழவ ரரிதருகூ னிருமபுகொடு
விரிதருயா வையுமரிந்து மேவுபுரி கொடுவிரிந்து
புரி பருவண களஞ்சோததுப பொனமலையிற் போபுரிந்து
சரியகடாப பலபிணைத்துக் காறுகைப நடத்துபரால (க 1)

முத்திரிகைக் கனியோடு முயங்கியவித தொழிபுத்துபோ
னத்தியடைந் கோலவேறு காடுநெல்ல வேற்கு
முந்தெழுகால வழித்துறழி மொயபதடி துகணமாற்றிச்
சுந்தரை போற்குவித்துத் தயாவறமாற றுடவாற்றி. (க 2)

நிறைகொளவுள் னைதயுதவி யெச்சமளந் தெடுத்தபுபாய
நிறைபெருங்கு டிகணிறைத்து நிகழ்தருதென புலத்தாழுன
னறைதருதா மீருக ளையபுலத்தா றுறவோயிப
பெறலரிய தவமாகும் பெருங்குடியே யெவ்விடத்தும் (1)

கலைத்தொடையின் விளையாடல செயதவாகா மருபதிபு
நிலைத்தவுகிக குறிகபோ லத்தணித்தா நெடுமபதிபு
புலத்தயே யடிமுளைத்தா நற்பதிபுந தன்னிடவொள
குலத்தபிணை பெருமையெவா கூறுவாநெயதலுமபுகலாம

நெய்தல

வேறு

சலதி மீன்கணந் தடைமிசை வெடிகொடு தாடக
குலவு புனைந் ஞ்சுபன குளிநிர ளருமபு

கலவு மாழுகி லாயிடை நீருண்டு கறுத்து
நிலவு மின்னலசெய தாலிக னுருபன நிகரும். (௬௫)

குலவு ஞாழலும் புனணியுங் கைதையுங் கொழுந்தே
நிலவு நெய்தலும் பெருமண நெடுந்தினை பரப்பிப்
புலவு மாநூலுங் தங்களைப் புரப்பவா டழிதீர்த
துலவு மேனமையிற பொலிதரு முததம் ரொத்தே (௬௬)

ஆலேமி சைத்திமில் செலுத்திவி மரவுமு மாங்கு
உலேவி ழித்தெறி முழுகமும உலையிடைப் படுமீ
ஊலேத் தகுவா முறகமு மொய்யென வதனைக்
கொலேயுற்செயு முழுகமுங் கடற்கெதிர் கூரும் (௬௭)

உரீற் மீன்களைப் பிளப்பவா சுமையு மொருங்கு
பற்ற வுப்பதிற புட்டவா ரமலையும் பறவை
முற்ற உஞ்சவா நேசசுவா துழனிப் புமுற்ற
வீற்ற வாம்பொரு ளீட்டுவா ரயமு மிருமே (௬௮)

செங்கை யாரழற் சிவபிரா ணுந்தா லிசை
மங்கை வாழிரா மேசசுரம் வண்புன வாயில்
கங்கை யாணம்கன சீரலை வாயமுதற் கைக்கொள
கொங்கை மேவிய நெய்தலுக் கொருகுறை யுண்டோ (௬௯)

பாலை.

குரவு பாடல நெல்லியீந் தினைமுதற் கொண்டு
கலவு தீர்த்தருள கொற்றவை கோட்டமுங் கவின
வுரவு சான்றுடன் போககிணாக குறவுப் சரித்துப்
புரவு பாலையும் புகழ்படைத் தமையுமபண பினதே (௭௦)

திணைமயக்கம்.

வரைய தாகிய பரங்கினினை மயினமகன கானத
தரைய வாழுகின் முழுதநி தநட நவிறறும்
புடைய லங்கது கணடிகான கொணறைபொன சொரிய
விரைய வுளளுந தேறபன வெறபுறை காநதன் (எக)

கான கம்பயில சூடமபுரை செருததலான கன்று
தான மாந்தினி துண்ணவெஞ் சிபமுலைத தணபா
லான தொண்பணை யமபுயத சடமபுன லனாவ
மான யோதிம நீர்பிரித துறவுண்டு வளரும் (எஉ)

மருதின மேறபடா பாலையாவ கடற்கரும் புனைப
பெரும் ரதலை லேததிடு னுழைமேற பிறங்கும்
பொருக டறங்கி டஞ்சிய ரதலைளையு பொலிபு
மிருநி லத்தவ ருடனறுதங் குதிமிபற றிடலபோல (எங)

குரவு பாலையி னேந்தபா டைககுரவா குறிஞ்சி
வி வு தேனறநங் கானமான பாறரும் விரிநீப
புரவு சாலபணை மாங்கனி நலகுமொண பூண
வரவு நீர்க்கடல பவளமுத தெதிதெதித துதவும (எச)

இன்ன பலவள மருவிய பாண்டிநாட டியலபை
யென்ன சொறறன் னெலலைநா யகியொடு மெமமான
மன்ன யோங்கிய கழனிமா நகாபபெரு வளத்தூ
தன்ன மோதுவ னுபதிற் முறுதலாற றமியேன (எடு)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று

திருவிருத்தம் - ௧0௭

திருநகரப்படலம்.

பணகவா, மொழியொடு பரமா மேவிய
தொண்கவா மதியின ருயரது சோயது
பணகவா நகபெலாம யழுததுஞ்சீ து
கணகவா பெருவுளக கழனி மாநகா (க)

திருமக டொழித்தருந திரும வௌளிய
யுருமக டொழுககலை யுதவும் வீமப
பெருமக டொழித்தரும பிறங்க லீனருட
கருமகள பாகனா கழனி மாநகா. (உ)

அறபகம் பொவிதர உடைநது ளோககெலா
பொறடகம் பொவிதரு போக நலகலால
பெறபகம் பிறந்தவள யேறுண டாககிய
கறபக நிகாயது கழனி மாநகா (ங)

வீணணுதல வரமெலாம வீசி யீற்றினு
மெணணுதல சிறிதுமின றிருக்கு நீமையா
லெண்ணுத லொருபுற முவப்ப மேவிடு
கண்ணுத னிகாயது கழனி மாநகா (ச)

அருமறை பகாகயி லாய நாதனே
பொருவரு மகாரொடும பூயை யாளொடு
மொருவருந திருநக ரொருவி ஷைகுமேற
கருதருந திறத்தது கழனி மாநகா. (ஊ)

வானுயா மாடமால வரைக னேயெனத்
கானுயா நகரமோர் தாணி யென்னலா
மீனுயா கருங்கடல விரிந்த பைந்தழை
யானுயா கருஞ்மி றளாய சோலையே, (௬)

஁ளநகா மதியமம் மதியஞ் சூழதரு
தளாவிலூர் கோளயல சாரநத பைம்பொழில்
கிளரொளி யுடுக்கணங் கெழுமு மடபொழி
லளவறப் புறத்திடை யருமபும போதரோ (௭)

஁ளேதரு சோலையா மலரி னீனறிழி
விளைபகர தேனபெரு யெள்ள மீதுயா
சீளையெறி குழிஞையாய்ச் சலதி சாரநதப்
ணையுய ரகரறிடு மகில முயயயே (௮)

யானறரு காயில யெனனி லெங்கணும
யானறரு தெயயமும் ஁யங் விலையென
மானறரு குவிசியூட்டக யோங்குவ
தேனறரு பழம்பொலி தென்னஞ் சோலையே (௯)

வெலவவிச சிவபிரான் விழிகொண டாலென
வொலவகை மூன்றுகண் ணெருங்கு கொண்டகாய
நலவள முடைமையி னதிக நாமெனடற
செலவரப் புயாவன தென்னஞ் சோலையே (௧௦)

யாடடுவெங் கதிரவன் வலவன செலவழி
மூட்டுவெந் தாகநோய முதிசசி தீர்தர
மாட்டியா தெங்கின நீரை வெளவுவ
஁ாட்டுமெவ விடமடயின ரு஁ சூழரோ (௧௧)

தனைவெறுத திருநதவா தயஞ்செய மாநகர
தனைவளைத தமாககவேள சாரநது பெஞ்சிலை
தனையறக கொண்டெனத தழைக ருமபுக
டனையறக கழனிபுட டதைவ பெங்கனும் (௩௨)

தழைமுனி லெனப்பலா நோககிச சாரநமா
வுழையமா கோகில மொபெரு மாறவேள
பிழையினமா தவரிடைப பெற்ற தோலவியால
விழைதரு கூகரு ல வீந்த தொப்பவே (௩௩)

கழையமா சாறெலாங கால வனடைசெய
துழையெறி வனவுறு கோதை யாலேகன
விழையுமா டயாபொரு ளனைத்தும் வீசிடக
குழைதலசெய தகற்றபொற கோதை மாரினே (௩௪)

நிறைதரு பாசிலை ய மபை னீளவனங்
நறைகெழுப பொங்கிய கட்டனி காக்குமாற
பிறையதன மேற்றவழ பெதறி யக்கட
லறைபுனன மேற்றவ முயபி போலுமே (௩௫)

நெட்டிலை வாழைனே குநத்தி னுச்சியி
ஞெட்டிய பிறைதறை யாய வொட்டலன
மட்டவிழ கறபக மாலையானமிசைப
பட்டிடத தொகிபிறைப பாணம போலுமே (௩௬)

பிறைதுதற பேரரு ணெலலை நாயகி
நிறைத க காததலி னிலவு நெறபயி
ரறையுமந நனறியை யறிந்த வாமென
விறைகெழு கதிரகனா லெகிவ ணங்குமே (௩௭)

நீடிய பேரருணைலலை நாயகி
கூடிய காதலிறகுளி செழுமபனை
பாடிய தெருபகாப்பண்பென
மூடிய கதிரினுனமுதிறைக்குமே (கஅ)

இறைவன கொற்றவா ளீசன பாறபெறு
மிறைதரு டாளவிகித தொருய னினறென
நிறைபுனற பெருந்தட ன்னு நீளகரை
யுறைகழு கருகுசே லுணை தாவுமே (கஆ)

பொருபுனற றிடரிடைப பூத நொம்பாமேன
மருவிராற புறக்கயல டாவிப பாயவன
வெருமை பறபல வீர வானெடுத்த
தொருபற வாடுகூ ரிபரை யொட்குமே (உ௦)

கன்னுடைசு குறிப்பளிப படுத்த தனமையிற
பொன்னுடைத தாமரை பூதத யோடைநீ
மின்னுடைசு குலிசிகண விழித்து வீழக்கயண
என்னுடைசு கிடத்தலை மாணு மெனபயே (உ௧)

உறியரும பலகுலை யமைந்த கந்தியி
னறியமெல விலைச்செழு நாக வலவிதான
செறிதரு மதனடழிச செலலுஞ் சங்கமுப
குறிதரு சுண்ணமாங் கிழமை கொண்பென (உ௨)

இந்திர தனுப்புடை யெய்தி நின்றசை
கந்தியின பழமுருங் கதலிக் கூனகுலை
முந்திரா கவனசிலை யுண்டை மூத்தலி
னந்திய கூனியெந் நடுவின வீழ்கதென (௨௩)

இநகரப் புடைசுளை பொழிலெழுந்தபோய்ப
பொன்னகாக கமைநிழல புரித லாலனறே

உநகரத் தலைமம் ரமய யாவரு
நன்னாபெய யோவற நனகு வாழாதே (௨௪)

மருவுமிகுநகரப்புறச் சோலை மாமலாப
பொருடரு மணஞ்சுர ருலகு போததலா
மொருவிலகற் பகமண முற்ற திலையே
வருகுபொற் பூவினி னுற்ற முள்ளதோ (௨௫)

புறநகா

வேறு

ஒருமருப் புடைய யானை யொன்றையே வணங்கு நான்கு
பெருமருப் புடைய யானை யெதிப்படின வணக்கும் பேரா
விருமருப் புடைய யானை யிராயிர மெனக்கிளைத்து
பெருமருப் புடைய யானை யாகுநா னங்கண் வையகம் (௨௬)

பழைமதக் களில யானைத் துதிக்கைபூண்டு மொவி நாளும்
கிழைதரு தன்னைச் சாநத வித்திபம் விருமபு மாறு
பிழைதரு கத மூடெம் பிறவகுற் சாநது னோர்க்குக்
குழைவற வுரிய தூட்டிக் காததலசெய குணத்தா போன்றே (௨௭)

பொன்னகரிலிற வ னாரும் புரவியொன றுள்ள தெனபா
ரன்னது மண்ணின் மேவற கஞ்சிமி மியாமஞ் சாது
மின்னகு வானஞ் செலவே மெனந்து வெளிசெய தாங்குப்
பன்னுகா னிலநதோ யாது பாயநதுசெல பரிசுள் பல்ல (௨௮)

மாயவாம புரவி யொன்று பிணவரு மெனபா ரன்ன
கூடிதிப் போது வந்தா லறியலா மென்னுந் திணமை

௨௮ கோயிலூர்ப்புராணம்.

மேயது மாறறா சென்னி மேலடி வைப்ப தாய
பாயதாம புரவி யாதத மந்திரம பலவுண டங்கண். (௨௧)

பாதலம் பாதங காண முடித்தலம் பைம்பொ னாய
மாதலங காண விரத மண்டலஞ செல்லும பொறறோ
மீதல மொன்றே கண்டு விண்டலத திடையே செல்லுங்
காதலங கதிரோன நேரை யசிப்பது கதிவெண் முததால ௩0

இடையிடை யசுரா வந்து தடுகதிட விடாப்பட டோடு [னறி
மிடைகதி ரவனறோ பேயக்கோ மேறசெல்லு தடையொன் றி
யடையலா புங்கண் மூன்று மழித்தவ னாய வெல்லு
முடையவன் நோமேற செல்வோ மென்னுதே ருலப்பிலாத (1)

மேலெதிர மேவு மேனும் விழித்தகண் ணியையா கோட்டுத்
சோலெதிர சாகரு மேனும் ஏனைப்பகம் பெய ர ரோங்கண்
மேலெதிர வீழு மேனும் பிடிச்சுள்ள சோ ரா வெயய
காலெதி டுடன்று செல்ல வல்லு கணிப்பிய வீரா (௩௨)

கந்தவெரு சினதரி னண்ணல காலெதி துரைசுத போது
பொருதிற வழியப் படடும புறங்கொடா னுகிவீழுக
பொருகனை விபத்து கொளவா பொருங்குபல வீரா கூடி
பெருவரும் படைகள் கற்க விளங்குதல லூரி பலல (௩௩)

அ க ந க ர் .

புவியினுக் குகைக யாகிப் பொலிதரு மளக்க ரேபோற்
குலிமதிற குகைக யாகி வஞ்சகா கொள்கை போல
வலிதலில் வுனமீ னுகி யகங்கொடு புறத்தே மிகக்
செவியுடை டலாபல கொண்டு பாம்புரி சிவனு மாலோ (௩௪).

பருவியந் நகரம் வாழு மாதவா தவம்போ லோங்கி
யுருவமை விடயஞ் சாரா தொழிததொளி ரவாம னம்போல
வெருவரும் பகைஞர் வந்து மேவுத லொழிததொ ளிராந்து
பொருவினமற் றவாபோற் சற்றுஞ் சலிப்பறு புரிசை மேவும் (1)

பரத்தையர்வீதி.

ஆடலி னவிர யத்தி னமிழதங்கைத் திடயாழ் கொண்டு
பாடலி னுக்கத்துச் சாயத்துப் பாரத்தலின் முலைதி றந்து
மூடலி னுடையின் மிககு முருகுகொப் புளிக்கத் தொங்கல
குடலி னளவிய் காமந் துறுப்பா சேரி மல்கும் (௩௯)

ஆடலி ரெனனு நனசெ யகலவிழிப் பாரை யென்னும்
பாடரும் விலையிற் கொண்டு முலைபலத் துழுது பற்றி
வீடரும் காம மேனமேல் வித்துப் பாயநீர் பாய்ச்சி
நாடரு மவாதஞ் செல்ல விளைவினை நனகு கொளவார (௪௦)

துளைபடு முதத் நல்கித் துளைபடா முதக்பு கொண்டுங்
கிளைபடு பவள நல்கித் கிளைபடாப் பவளங் கொண்டுங்
உளைபடு தனங்கை நல்கி வளைபடாச் தனங்கைக் கொண்டுங்
விளைபடு போகத் துயப்பா ரவாயின் விருமபி மைந்தா (௪௧)

இலக்கமுள் ளுக்கச் செம்பொ னெண்ணில முதலாக் கொண்ட
விலக்கரும் வணிபா தாமு மிககிறும் பூது கொள்ளக்
கலக்கமில் பொதுமின னாரோ ரரைப்பண முதலே கைக்கொண்
டுலப்பருங் கோடி செம்பொன் றினந்தொறு முயநது சோப்பா.

அறைபெரு விருப்பம் பொங்க வாடவா தம்மோ டாடி
நிறைக்கிழ் திளைக்கும் போது நிறைபொரு ளவாவிற நீரா

துறைதலிற் கணிகை மாத ரிலலறத் துறைநது மேலா
மறைமுடிப பொருளிற நீரா ஞானியா மாணு வாரால (சு ௮)

*இருண்மலாக கூடதன் மினனா ரடைதரு மிளையா தம்பாற
பொருண்முதன் மூன்றுங் கொண்டு போககற் வினிது பேசித்
தெருளபணி களுமன னுரே செயயபபெற் நின்புநூல்கி
னருணமிகு குரவு தேயென நறைதரற் கைய மினறே (சு ௯)

உறப்பினிற் குறைத் ராத யொள்ளிழை மனைவி மாபால்
பெறுபபுயைத் திபாபா லுற்று ஸேலையும் புரிநது காத்திக்
கறுபபுவிட முேய் உனனிற் கணிகைமார நலகு மினட
மிறுபபுமே வாத மு தியினபமோ வறித் தேமால் (சு ௧௦)

பரவுதண் கழனி வாயிற் பரததையா மறகு சோதல
விரவுசா லோக மனனா மனைபுகன் மினிசா மீப
முரவுசெ யவாமெய தீண்டித் தழுவுத் லுயாசா ரூபம்
வரவுபோக கிறநத் வினப மறனெனநென் றுணாநதார்போலும்

அவருணிற் ருமு முண்டா ராகுங் ருவகை யெனப்
தவருநிற் ருமு முற்றா நீருவ ரதரகு மாறென
நவாபழிற் ருமும பட்டா ராகுவா மைநத் ரெனனி
னவரொடு தாமவே நினறி யமைதர லுற்றா போலும் (சு ௧௧)

பரததைநா டென்று தூல்கள பகருவ தெல்லா மநதப்
பரததையா தமமைச சாதி பொருடையிற் பகாநத் டென்னே
பரததையுட் கொண்டு மைநதா விடாதுழல் பவரே யாகிற்
பரததையா முண்பு செயத் தவத்தினை பழுது முண்டோ (சு ௧௨)

வேளாளாவீதி.

பழுதகன் மீலரின மேலான பாதத்திற் பிறநது நானு
முழுதொழில புரிநது மூவாத தாங்கித் துரவு மிககா

செழுமயில் பாகன பாதத கருச்சனை செயது நானும்
வழுவுறுத துயரும் வேளாண் மாநதாமா ளினைபு ௦ பலல (1)
உளம்பொலி கழனி டே ளாண் மாககடாய வி நுகிற கூடகி
முளம்பொலி விருப்பஞ் செய்பு முபசார முணாநது நீரிற்
தளம்பொலி யிளசை மாறா தாமுமய வாறே செயது
களம்பொலி விடத்தான பாதவ கலகருமோர் ஷாழவு பெற்றா

வைசியாவீதி

உடைபுவீர மலரின மேலா னூரவிற் றோற்ற முற்றே
ரடைதரு பிறவுந் தமம் போற்செயு மன்பி ன மிகா
ரிடையந் தெதுவு மிலலா நீகையிற் குறையொன லிலலா
நடைகரு உணிகா வாழு மாளிகை நலமு மோர்பால (௪௨)

உள்ளதோ விதுதும் பாலென றொருவாயந் துறவி னா
தெள்ளரி தாய வீது நலகுதி றெனை வியத .
தள்ளரும் பொருள்க ளெல்லாந் செறிதாச சமைநது நாளுங்
களளமில் உணிகா மேவுக கவின்பொலி நியமம் பலல (௪௩)

இநநகர் உணிக மாககள் வீதியி னிருநாண் முநநா
ண்ணயத தரித்தல செயது கருபொரு ளீட்டி னோனை
முன்னவன கருணை மூத்தி முககணைம் பெருமா னம்பொள
மன்னவ் வெணுமபோ சாத்தி யடதிசைக குரிமை நலகும் (௪௪)

கருதருங் கழனி வாயிற் காமரு உணிகா தம்பாற்
பொருவரு முயப்பி னோடும புகுந்திர வாரு மிலலை
மருவுமற் தயாபோ கூறின மரித்திடா மிடிபு மிலலை.
வெருவரு மனையா செலவ மிகுதிபு மனப்பா ரிலலை (௪௫)

பொருளினே யீட்டும போது புத்திரா முதலோக கென்று
புருந்தர் வீட்டா நிறகு மடமையோர் நானுந் கொள்ளத்

தெருணமிகு மன்ன தானஞ் சிவாலய தரும மேதறோ
 செருணமிடி யகற்றற கெணறே யீடுவா விருயி நாளும் (1)

அரசர்வீதி

புண்ணிய மறைவ லாளன் புயத்திடைத தோற்ற முற்ற
 ணணிய படை மா மண்கொண்ட டாகருவிண் கெட்டிக் கவலலா
 ணணிய முடிக்கு நீரா ரெய்தருந் திரவின மிகநா
 கணணிய வரசா வாழு மாடமுங் கலந்த தோர்பால் (10)

பொருபரி யிடாந்து செண்டு போய்படி செலுத்து வர்ருபு
 ருமதக் கலுழி யாணைப் போகண்டு மகிழ்கின் றுருந்
 திருவஞ் றாடல் பாட றிருநதுறத் துடக்கின் றுரும
 செருவரு மினைய ராகி மன்னவா யாழாரா மேனமேல் (11)

மறையவர்வீதி.

விதிமுதத் துதித்து வந்தா விதிவிலக் கணைத்து மோந்தா
 பதியுப்ப பட்டையு மாறு பசவுடம் பழித்தல் செய்வா
 பொதிதரு முழலவி டாந்து போற்றிடும உலியின மிகநா
 யதியமை மறையோர் யாழு மாடமு மளவி லாத (12)

புனிதநீர் முழுசிப் பின்பு போகுகோ வணத்தி னோடு
 கணிதரு மீத நீரா வுடையிடைக் கண்ணு டித்துப்
 டனியநீக் குடமுந் தாங்கிப் பரவுதங் கிருகம் புகுத
 துனியினமா தாகளட டேடி யதிதியா துலங்கச் செய்வா (13)

அரையிடை முஞ்சி நாண்சோத தறுவைமுன கொய்து தூங்கப்
 புரையறு மன்னோல சோதத் பூணுது லொருபாற்சார
 டைச் செயும் பலாசக் கோலின் மாணிகள் பலவோர் கூடிக்
 கரையிற் மறைக் ளோதுங் கிடையிக் கவினு மாதோ. (14)

ஒருபிறப்படைந்த பின்ன ரிருபிறப்பு வந்து மேலி
மருவுமுத தழுவ மோமயி மறையொரு நான்கு தெளளிப
பொருபொறி யைந்து மோப்பிப புரிப்பை யாறந் தீரந்து
கருசெழு பிறப்பு நீதெண் குணனடி கைக்கொள வாரே (௫௮)

கொங்கலா தடுகை வேணிக குழகரைம முகத்துந் தோளறித
கங்கனான மாதத்த தோடு பராததது சனையும் போற்றிப
பொங்குவே தாக மங்கன புரையறத தெரிந்து நாளுந்
கங்கமா தாதி சைவ ரிருகையுந் துலங்கு மங்கன (௫௯)

முனைக்கெழு முல்லை யன்ன முரிவிலலா வழுதுஞ் செம்பொ
னகைக்கெழு பருப்பும பறப னறம்புகைந் கருளை பாகுந்
தகைக்கெழு பாலு நெய்யுந் தயிருநல வயிரு மறறை
உகைக்கெழு பிறவு நலகுஞ் சத்திரம் உயங்கு மோப்பால் (௬௦)

பொலிமணல பரப்பி மீது புதியமட கலநி ரைத்தாங்
கொலிக்கெழு நறுநீர் வாககிப பாடலத் துறுழு விட்டி
நலிவிலா நறிய மோரு மிலிஞ்ச நலகு சாறு
மலியயே நமைத்து வாககும பந்தரு மீலிவ வாங்கன (௬௧)

பகைதவிா கருத்தி னோடு பதப்பொருள காட்டு மறறை
ய்கைவினா விடைமுன யாவும் வயங்கியை யிருதோம போககி
நகைக்கெழு வழகோ கித்தி நாலிரு நான்கு ஞ் சோத்துத்
தகையிப நெரிக்குங் கலவிச சாலைபு முற்தா வங்கன (௬௨)

தெளிதரு புகழவே தாநத சிரவணந் திருநதத் செயதே
யொளிதரு மனன மாதி யிரண்டினு முரவோ ராகிக்
களிதரு பவஞ்ச முறறுங் காண்நிங் சோற்றிற கண்டி
வெளிதரு பிரம மேயாய மேவுவார மடமொன றுண்டல (௬௩)

* முழுவின்னுங் கருங்க ணலலா முலைமுக டமுநத வந்து
தழுவினும் வருந்திப் பெற்ற தாயென மதிகரு நீரா
ரெழுவினுஞ் சிறந்த திண்டோ ளிரந்தி டியாவாழ வெலலாம்
வழுவினுங் கவலை சற்று மனங்கொளா உலிய ரனனா (௧௪)

இருவினைப் பயனு யுள்ள வின்பமுந் துன்பந் தாழ்வு,
மருவுறி னுடம்பி னுக்கு முன்னமே வாயநத வென்று
பருவரா ருவவாா செய்ய பசும்பொனு மோடமுந் காண்பாா
பொருவரும் பெருமை யோடு சிறுமையும் பூனா மாடோ (௧௫)
உதிகருமு நெழுநது போந்தே யொள்ளிய புணலிற் றேயுநத
திதிகருமடெண் ணீறு பூசிட திருநதுகண் டணிகள் பூண்டு
பதிகருமை தெழுநது மெண்ணி வாளுசையிற் கேட்ட புடம்
பதிரகுமுன னதத ராவா பதற்பொழு தெவரு மங்கண் (௧௬)

துதிகதிர் விழுமுன போநது துலங்குடெண் ணீறு பூசிக்
குதிகொள பே ரருடபி ராணா கொற்றவா ளீசா தமமைத்
திதிபுரி நெலலை மாதைச் சேவித்துப் போற்றிப் பின்னா
மதியமை குரவற் போழ்வி வாளுசையிற் பாடங் கேட்பா (௧௭)
மதியொரு புறதது மேவ மதியெதி ரிரண்டு பாலும்
பொதியுடிக் கணங்க ணனும் பொருநதிவை கிடமே லந்தத்
திதியமை கழனி வாயிற் றிருமடத் தினிது மேவி
உதிசுர உணுகரு மாணாக் கருக்குமொப புடைக்க லாழை (௧௮)

உடைமுதற் சாத னததா ரொருபுற மிரண்டிர் வென்று
கடைதரு சாத னததா ரொருபுறங் கவினமுன நென்று
வடைதரு சாத னததா ரொருபுறம் வருநான கென்ன
விரைநீர் சாத னததா ரொருபுறம் விரும்பு மங்கண் (௧௯)

முழு=அநியாமை.

முப்பதப் பொருளி னுண்மை முறைமையின் விசாரஞ் செயதே
தப்பூறு கிடடை கூடி யாவுந்தா மாகக் கண்டு
செப்பமுற திருப்பார பலலோ ரவாடணி செய்கை மேற்கொண்
டொப்பற வொழு கா நிற்பார குழாங்களு மொருசார மலகும் (1)

மின்னிய இசம்பொன் செயத விமானதது விளங்கா நிறகுந்
துன்னிய சோதி விவக சொருபனை யாடடி யூடடி
மன்னிய நந்தி சநகு மகிழ்ச்சிபா லவ்வா றுந்நிப
பன்னிய, துதிபி னோடும பணிபவா பலலோ ராங்கண் (எக)

நலமலி, சோதி விவக சொருபநகு நந்தி சநகும்
உலமலி, செம்பொற் கோயி னுண்டொழிந் மாண்ச செய்தான
புலமலி விசம்பின் ஊழும் புண்ணிய மயனோ கஞ்சத்
தலமலி பிரமன றுனோ யாநென்று சாற்ற வலவேம (எஉ)

கறிபல திருதது வாருந் தண்டிலங் களைகின் றுரும
பறிநிறப் பருப்பா ராயநது டெளதியிலைப் பதிககின் றுரு
நறியநெய் யுருக்கு வாரு நாறுகுயப் பஞ்சயுயப் பாருஞ்
செறிதர வடுதல வல்லா ரினனராயத் திகழ்வ ரோசார (எங)

இதசகு மடமுன னாக விசைத்தமா ளிகைக் ளெல்லா
மொத்தன குழா நிறப் வுவைநடுப் பொலியா நிறகுஞ்
சுததறி விண்ப் ருபத் தனிப்பரா பரையி னோடு
குததரச சிலையா நானுங் குடிகொளுஞ் செம்பொற் கோயில (1)

ஒருமக ஸ்முத போதி லோடிவா வென்றி டாம
லருமைகொ டிருமுன மேவி லருளபெற லாகு மென்றே
பெருமைகொள கீர வேலை பெட்டடைந் தமாதன யானுந்
திருமுனாக குடைந்தோ பாவஞ் சிதாமதுப் பொய்கை மாதே

முத்தொழின் முதலவ னெனநே முழுமறையியம்பா நிறகு
மததகு வாராதையாரு மறித்த தெருடடு மாநே
புகதமன நிருமுற போற்றி மூவரு முற்றின நெனன
விததகஞ் செறியுஞ் செய்பொற கோபுரம் விளங்கு மாலோ (1)

கொற்றவா ளீச ரேவ லாற்கொழு விடைகண் மேற்கொண்
பிறழ்ந்த தாது போளு லுலவுபொன மதிலோ மூன்றுஞ்
செற்றிபிம படிமு யன்றோ திருநக டொருங்கு சாயச
சுற்றிடித துறுது ளாகஞ் சுடாமதின மேற்போய மந்தோ (2)

பட்டிசை மருவிற செண்டு புடைத்தலா மாற்று வநென்
நடவகெழு மேரு வமமா னருளபெறல் கருதி வந்து
செட்டரி தாய பலவே றுருக்கொடு கெழுமல போலு
சடாவிடு செய்பொன செயத் சூழறை தேவா கோயில (எஅ)

கூடாது நம்போ பூண்டிம பெப்பமே யியற்றி நாளு
பாடாங்கு மேவா நிறகு மதற்குநா ணிலையென நெளளிச
சுடரடி நீழ லெல்லா வுயிரகஞ்செய துயோற கென்றம்
படாருளி நீழல செய்யும் பாசிலை வனனி மாதோ (எஆ)

பற்றற்க கிளைத்து விண்ணம் படாநதெழு பசிய வனனி
நிறநில யுணாகது செங்கேழிரவிமண டலநோ வந்து
மற்றதை யுணாகது நிற்கும் வண்ணமே புரையு மெங்குள
கொற்றவா ளீசா மேய குருடணி விமான மாதோ. (அ0)

பறைபுகல் விதியி னூற்றான வயங்கிய சிறபஞ் செயது
கறைத்பு பட்டிபொன செயந்து கதிடணி பதித்த லாலே
முறைநீரு * செங்கேழாநி மூவரு மிகையே யெனன
நிறையி நன் சேகு மெங்க கெல்லையா யகிலி மாணம் (அக)

குலவுவென காம மாதிகொடுமபகை யொழிந்ததல வேண்டி
னிலவுபே ருளசா லெங்க ணெலலைநா யகிமு னியவா
றுலவுமெய யனபின் வீழ்ந்து கிடமினென றுணாததல போலக்,
கலவுத லொடுங் டப்பான கருதுமோர பெரியோ னமமா (௮௨)

கொற்றவா ளீசா முனடி குடந்தமபட தேத்து வாரு
முற்றவா தரித்து நெலலை முன்னின்று துதிக்கி ன ருநம்
பற்றவாய மறறையேனோ பாறசென்று பணிகி ன ருநம்
பொற்றவா லயத்தி னெங்கும் பொற்புறப் பொலிவா மாதோ ()

நல்லியன் டுகதி வீணை நரபிணை முழக்க கோபாற
பல்லிய'முழக்க மோபாற பகாபலலாண டெடுத்த லோபால
விலைய னாலவா செவ்வாய விளைந்தபாட டொலியு மோபா
லலையில கதுடபி னல்லா ராடடொலி யொருபா லங்கண அச

அளவருந தவங்க ளாந்றி யரியசா ரூப முற்ற
ளவரும் பெருமை யாளாக கழிநிழ லளித்தன னாத
மளவரு துதற்க ணெலலாம வரிசையி னமைத்தான மாண
மளவரும் வாயி றோறு மளவருந தீபப் பொம்மல. (௮௩)

நிலவிய டனத்தான மிகரு நிரம்புமக கோயி லுள்ளா
ஹிலவிய வுயிரகட செல்லா மோங்கிருங் கருணை பூததுக
கலவிய டெழிலசா றெயவக கற்புடை நெலலை யோடுங்
குலவிய வருளசா லெங்கன கொற்றவா ளீசா வாழ்வா (௮௪)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௧௩.

நைமிசப்படலம்.

உரையி னினறுசெம மணிபுடவெள வயிரமும வரனறி
விரையின மலகுசந தகிலபல கேரொடும பறிததுத்
திரைகொ ணாநதீவுந தெறிதருந தெயவதக கங்கைக
கரையின மன்னிய துயாபெரு நைமிசக கானம் (ந)

வளரி லாங்கல் காலகளா வானமேற பரப்பா
விளரின மேகமேற கடடியா விந்நிர் விலலோ
கிளரும் வாயிலாப பனம், கெழுமிய வணியாத
தளாவி லாததோர காவணம் பொருவும்த தருகான (உ)

மன்னு தெயகிடுஞ்ஞ காயகருலைக கிழக்குமா வதிவ
முன்னு மததகு தெயகருண முப்புடைக காயகருப
பன்னு தன்னுடைப பாசிலை யாசன மாகித்
துன்னு தனமையை முன்னே புரிநிறந துணையும் (ங)

மானற நெஞ்சமின மாதவ ரண்ணலுக் காட்ட
யானற நூலவரி தபனமங் கைக்கொளல காணுஉத
தோணற மாதுளங் கனிமிசைச சிலம்பினுல சுறநி
கானற மாவிலை செரீஇயெடுப பனமுது கவிழே (ச)

நிலவுந தெனறலுங் கூவுகோ கிலங்களு நிரைபுற
றுலவுங் வண்டருந துவறறுதே மலருமற றுளவுங்
கலவு மாயினு மாதவாக கியற்றில காமங்
ருலவு நீடதுந நிலத தினவே றுறுநிறங் கொளமோ (ஞ)

அங்கு மேவிய மாதவா கற்பக மளிக்கும்
பொங்கு தீஞ்சுவைக கனியும்புத சமுதமும வெறுத்த
லெங்கு நாடியு மிதசுகு வனத்திடை யெனநக
தங்கு காயகனி போலமை யாமையிற் றுளே (சு)

புனித நாயக ஹுமையொடு பெருவிந்தினி துறலா
லினிய மாலயன முதலியா குழதலா லெனநக
தனிய ஹுவுமா முனிவரா சாதலா லளவிய
தனிய ளுருவிய நைமிசங் கைலையே நிகாகும (௭)

அரசு வாடலம் ஹன்னிபுன னாகமா வகிலால்
புரசு தேயகடம பாராரு நக திலகநகபொற் கொன்றை
பரசு தாயலக ளாவிரா பலாமுசற் பலவும
விரசு மொய்யொரு கலயுகுறி திடயவண மிடையும (அ)

அடைப டிசுகா னீருணமி தோலுடை யமைந்து
புடைவி ளங்கிட மலரமை பெருமுகனி பூசுத
தொடைசெய யண்டெனுய கணமணி மூலிகை சூடிச
சடைய மைத்துமா முனிவரிற் பொலியப். றருவும (௮)

சிவபி ராடுகுறி மாறுகொள கறையடி சேய
தவிலி யெம்புலி நவவிவெஞ் சாபபமுற் பலவு
முயமை தீர்முனி வராபணி விடைபுரிந் துவககு
மடனி ஹமமவ னடியாமே லெனலகுறித் தனறே (௧௦)

வேறு

இன்னபல வளத்த நைமிச வனத்தி லிருப்பவா பொருப
பிறை யுயிர்த்த, வன்னமென னடையா னொருபுறக் தமர
ஶுதைதவ னடிமலாக கனபு, துன்னமெயத் தவஞ்செய பெரு

மையா சிவமாத தோற்றஞ்சா வியாவையுங் காண்பாரா, பன்ன
ருளு சமமா தியவிரு மூனறின மேறப்பட பகாநில நிறபாரா, (1)

அளவரும் புகழ்சால் வேதவே தாந்தத் தமைதரு சாரமா
யுள்ள, தளவரும் பனைய மூரலோர பாகத் தம்பிரர் னருட்கலப
புறுததுங், களவருந் தெய்வ வெள்ளிய நீறுங் காம்பகண மணிபு
டைந் தெழுத்தும், பிளவரும் பெருஞ்சா தனமெனக் கொண்ட
பெரியங் ரியங் ரணையார (கஉ)

தேமபுரி கடுககைச சிவபிரா னடிக் டியானஞ்செய்வதற்
கிடை யூறத், தோமபுரி தகைக்கா மாநிக் னுஞ்ஞ்சொப்பனத்
தினுங்கலத் தறியார, நாமபுரி செயதை சிறையிரிடத்து நவிற
றிடார நலமுறப் பொலிந்து, தாமபுரி தவத்திற களவிலா மா
யோன சதுமுகன றேற்றம் றளப்பார (கங)

வழிமதுப் பிவீற்றங் கறபக் கறுந்தார வானவ ராயிர மல
நத், விழியுடைக் கடவுள் விசியலாப் பொருட்டு மேலுறை
நானமுகப் பெருமானு கொழிசுவைத் தமிழ்நோ மொழித்திரு
மடநதை குவிமுலை திளைக்குமா புடையா, நொழித்தற் பால
வினையாதம் போக மொருபொரு ளெனக்குறிக கொள்ளாரா (1)

திரையெறி யளக்க ரேழுமொன றுகிச செறியினு மொன
றனமே லொனா, வரையெறி கொடுங்கான மண்ணுங் கறுத்
த மங்குனின றசனியே யுகினும் விரையெறி கடுககை மாலி
கைத் தடந்தோள விண்ணவ னடியலாற் பேணா, புரையெறி
மனத்திற சலிப்புரா சற்றும் பூரண சொரூபரா யமாவார (1)

தோற்றம் நிகந்து சச்சிதா நந்த சொரூபரே யாயமா தருத்
த, கேற்றசா தனமோ நானகவை பெறுதற் கிழைந்தசாதன

ஞசிவாததி, யாற்றவு மதுதான் பெறுவதற் குபாய மண்ணலா
ரமாதலப பெருமை, சாற்றவுட கோட வெனததுணி: துள்ளா
சாந்தமே யுருவுகொண்டனனா (கசு)

ஆனநல ஸ்ரஞ்சால சேவகா ஞ்ணிய மமைதரு பரசிவ பத்தி
பாநலம் பலஷம் பாங்குறக கொடுக்கு ம பாசவை ராககியம் பிரம்,
ஞானமென றுரைக்கு மிவையொரு நானகுநன்குடை யடரியா
புகழ்க்கு, மானமின றுரைத்தற் கநந்தனும் வலலா னலலன்
முற றுரைப்பவ ரியாரே (கஎ)

தயவுவி பழைத்த சென்னகன சாதா தபனவசிட டனறுரு
வாச, * ன்றியாபுகழ விசுவா மித்திரன் ககோள னிலுருறு மாண்
மாண்டவியன், றுவாபடு சடிவ மாதவன் பிரகு தாமிரன் காந்
தியா யன்னே, குவலயம் புகழ்நங காசிபன் வீதி கோத்திரன்
சாலிகோத திரனே (கங)

மருவிய வாபத தம்பனபாற் கரியன் வாமதே வனகவு தம்
னறே, மொருவிய போதா யன்னமவுற கலனே யுருருகாற்
கிபனகவுத தகிசீ, ரிருவிய புலக னத்திரி சமபு விரசினி யாககி
வறகன், மெருவிய செயறீர் சத்தியா சாடன மேதகு சதாநங்
முனியன் (கக)

புலத்தியன் சாக வியனமுதன் முனியா புகழ்மிரு மளவி
லா கூடி, நலத்திய லாண்டு பன்னிரண் டளவு நவிறறுமோ
மாமக தொடங்கி, வலத்தியல விதியாற் புரிதரும போது மாம
றை யாகம் புராண், நிலத்தியன் மறறை யாவையு முணாகதோ
னிறைகெழு மருந்தவப் பெரியோன், (உ௦)

தவலருங் கொடிபு மைமபுலக குறுமபு சாயததவன நவத
தருட சிறந்தோ, னுவலரும பெருமை வெண்டிரு நீறு நோன
மைசால கண்டிகைத தொடையுங், கவலருங் களிப்பிற புனை
தவன நவாது கருதுமைந தெழுததுமுட கணிப்போ, னிவல
ரும புகழன மிபுந்தனை யித்தோ ரியாரையுந் தானெனச செய
யோன (உக)

சத்திய ஞான நந்தநிட களமாயத தற்பர சொரூபமாய் விபு
வாய, நித்திய நிமல நிரஞ்சன முதலாய நிறைதரு மேரொளிப
பிழம்பாய, மெகதிய வுயிரி னபேதமா யென்றும் விளங்கி
மொருபர சிவமே, பொத்திய தானென றுணாதரு துணிக்பான
புகழ்மிகு சூதமா முனிபன (உஉ)

பலகலை யையக திரிபநி யாமை டறிததுண குணாதவ
ராபு, மலகலை குணத்தி னடைந்தவ ராயு மடைந்தமா னைக்கரு
மவாகரு, விலகலை யுருது குழுமா ணவரு மெய்கநிழ லேயெனத
தொடர, விலகலை யடைந்து யாருமுண் மகிழ்வுற நின்பமீக
கூாதர யந்தான. (உக)

பந்தமா தவனை யிருந்தமா தவாகன வரவுவந திருக்கைநின
றெழுந்த, சந்தமா ரெதிசென நடிமிசைப பணிந்து தடங்கதிக
கூப்பினா கொடுந, தந்தமில் சிறப்பி னுதனத. திருத்தியரு
கிய பாததியா சமன, முந்தவா தரித்துக கொடுத்தனா பூசை
முடித்தன ரிருக்கென விருந்தா (உஉ)

பவத்துழா வினைக்கு மைமபுலக குறுமபு பாழ்படுத தெழு
துமே லாய, தவத்துயா கருணைக் குணமே சகல சாததிர புரா
ணமுற றுணாநது, சிவத்துயா நெறியே நெறியெனத மெளந்த

தெளிதரா யெமமனோ முழுதுந், தவததுயா கடப்பத தெளி
கருமா ரியனே யமலனே யெனப்பல துதித்தாரா (உரு)

வணமைசால கருணைச குதமா தடநின் வதனசெந தாமரை
மலாநின், றுணமைசால புராண கதையெனு நறவ மூற்றெழுஉ
உழிதரு மதனை; யணமைசால செவியென றுரைத்திடம் வாயா
லலாவுபு பருகிபு மின்னும், வெணமைசா லறியே மாதலிற் திரு
ததி மேவிலேம பருகுதல யேடடேம (உசு)

கண்ணிப தவததோ ரிதயடா லயத்திற கழற்றரச சிவபி ர
ஹுருவாய்த, திண்ணிய விமய மாலயரை தொடங்கிச் சேதுமா
தலத்தளவுள்ள, புண்ணிய ஸங்கன புண்ணிப தீர்த்த மியாயை
யும் புத் துத் கொடக்கு, நண்ணிப யருளாற் றெறித்தனை கேட்டு
நடங்கணன குணாதன மடற்றுவா (உ௪)

காழகிற றுணிபுந் துநனக் குறியெ கைபர்க் கொண்டெடு
த தெரிமா, யாமுகடற் கிடங்கு கிழிசு பபாய் மகனபுனற் காலி
ரிக கரையில, யாமுபிற விடத்தி வெண்ணிய தளிகக் வல்லமா
யு மே முதலா, வேழபெரும புயன மிழைஞ்சுபஃ றலங்க ளிரு
பபவென றினையயற் றுள்ளும் (உ௫)

சத்திய ஞான நகதமா முதலயாமு தருதிரு வானைக்கா யெ
ன்னுஞ், சத்திய தலத்துக் கைநதியோ சனையாந தக்கிணத் தலா
பல துதைத்த, சத்திய தடஞ்சோ மெய்யமென றொருபோ தயா
தடைந் தரிதொழ வுமருஞ், சத்திய கிரிககோ யோசனை யள
விற் சாற்றிந் தக்கிண திசையில (உ௬)

புகழ்மிகு கண்ட தேவியென றுரைக்கும் பொனமறை
பொழிந்தயா தலத்திற, கிழவிவூத் தாததில யோசனை யரையி
டுண்ணினோக செழுபவத் துயரு, மகழபெருந் துறைக்கு மே

நரிசை பொன்னே டரைபுணா யோசனை யனவிற, நிகழ்செய
புத னாகருக கதிரவ னுதிருந திசைமுககா லியோசனை யன
வில (க 1)

இருபபது கழனி வாயிலென நெயரு மெடுததுரை செயபு
மோ தானம், விருப்பமார சாலி வாடியே பென்று மினிதரு
சமியன மென்று, மருப்புறு புகழ்சீ லலப மென்று மறைதரு
பெயாபல பூண்டி, தொருப்படு மனயில லவாதொழற கரிதென
றுரைதனை யையநீ முனனா (க 2)

அன்னமா தலத்தின் மானமிய முழுது பறிதரு மாவமிச
குடையே, நன்னாநீ யினனே ஈவிறறிடல வேண்டி ஈவிலொ
ணுக குணப்பெருங் குணநே, பன்னரும் புகழ்சா லுடபெருங்
கடலே யெனறனா பரவுத லோடு, முன்னரு மகிழ்சீ தலைத
கொளச சூத மாதவ னெண்முக மலர்நது (க 3)

வேறு

நிருமலநிட களநிலி காநிட ளு சனநி ா மயநித தொந்த,
மருவருநிட பிரபஞ்ச சிவகார நிடகிரிய வருநிட காம, பொருவ்
னிதத சுததபுதத முததச்சசி தாநநத புரண ரூப, பருவரலி லாச
சருவ சததமுழு மையமுணாநத பரமான மாவாய (க 4)

அநநதகலி யாணகுண நிறைநதவ னாயச சிநுட்டமுத லீற்ற
யோனாயக, தனநதருகவ காதரனாயச சதுப்பயுனபுச சநதிபே
கரனாயானனோ, மனநதருச டாதரனாய வயவகுதிரி நேத்தி
னாய மணிண டனனாயத, தனநதனிய னாயமமுமான நரிதத
யுன புணையொருபாற நழீஇயி னேனாய். (க 5)

இருககுமொரு திரிபுனே சனைமுருதத மொனநிய
மெண்ணிப்பாடி, முருககுமன் நிருமடியிற பிரியாத முண்ட

துவதை முநிந்து துள்ளுக, கருகும்வினை துயரொழிபக
கண்ணீரற்ற றுநதக கலப்பனாகித், திருக்குமல மறத்துமிகருளு
சமியனமான மியமெடுத்துச் செப்ப லுற்றான (௧௮)

மாதவத்தின் மிககுபாநத செளனகாமுண முனிவாகாள
புமமி னீரிப, 'போதவத்தை யறுத்துயாததுஞ் சமியனமான
மியமுகேடகப் புகக தானு, நீதவத்தை விளககூமலி தியானவிரி
ததுச சொலபபுகுந நேயத தானு, மோதவத்தை மூன்றுமொ
ழித தொளியளாதந நியராளு முணமை யுணமை. (௧௯)

தேடரிய சமியனத்திற சுருவபா வமுநிவாததி செயதெல
லாககு, நாடரிய தருமாரதத காமமோக கந்தருவா வமிநது நா
ளும், வீடரிய பரமசிவன பிரசன்ன மாயிருநது விளயக லாலே,
கூடரிய பத்தலமுட கருகூரு மெண்ணிபயை கூடு வாரால ()

எவனரிபு மயனுமடி முடிதேடி யறியரிய'னெல்லா மாவா,
வெவனகிலத் தொழிலகையும புரிநதுமொரு தொழிலுமினறி
யிருக்கு மூத்தி, வையனகண்ட சச்சிதூ நந்தசொரு பபபெரு
பா வெவனமற றமம், வவனெருநரு சமியனமுப் புயனேச
வெனிலவனசீ றறைவார யாரே. (௨௦)

மந்தரமத் தாரெடிய வாசுகிரா ணுத்தாழி வாரி யாகச, கூ
சுரமா வயனமுத்தலோர கடைபொழுது விடகதோனறிச கடுத
னோகி, யந்தரா டழிபாம லுண்டிபுரந தவரேயய வமல ரன
னா, தந்தரமான மியமெடுத்துக் கூறுவதின் மூலையாரந தன
மை நனமை (௨௧)

தரையிரத மாகவிரு கதிகளகா லாகமறை தாமா வாக,
ஷிண்பிரமன சாரதியா வட மலைவில லாவுரக மொருநா ணாகப்,

சகசு கோயிலுராபபுராணம்.

புரையிலகவுத துவமாபண கணையாகச சென்றுதிரி புரங்கள்
வேவக, கரைசிறுபுன முறுவலசெயதோ நெவனகனமுப புல
னேசன காணமின காணமின (சு 0)

ஆனாறு மூவகைய பரிசுசேத குனியமா யமரு மூததி,
மாணாறு மறைமுழங்குஞ சமியனமான மியந்தேநிகத மட்டு
மெங்கள், கோனாறும புகழுவாத ராயணனசொற பழபுடைப
பேன குறிககொள வீரேன, னானாறு மயமான மிலலாகச குத
முனிபுரைககலுற்றான. (சு 1)

நைமிசப்படலம் முறற்றிற்

ஆட திருவிருததம் உருச

தலவிசேடப்படலம்.

மானம் ருடமே உரிவிழிப பாதி
கோனம் றுப்பொலி மாபண குறித்திதி
பானமை யுற்ற பரமன சமியன
மேனமை சற்றுவி னம்புதுங் கேணமினோ (சு)

ஆனன ஜாதியி யற்றகி லத்திடத
தன்ன மென்னடை யானதயி லாடமே
யுன்ன தான மனவில வுள்ளன
யுன்ன வற்று ளதிகஞ்ச மிவனம் (உ)

வீரத தேபொலி வெமமழு வானிடா
 ழீரத தேமல றோயுஞ் சமீவனா
 தூரத தேயிருந் தெண்ணினுந் தோமெலாந்
 தீரத தேயக்குமைம பாவமுந் தீராகுமே (௩)

விண்ணுந் றூராகும லீடபச சமீவனா
 கண்ணுற றூராகுங் கருதிவ் சிக்குமா *
 நண்ணுற றூராகு நவைப்பழி தீராகுமே
 லண்ணுந் றூராகு மறையவும் வேண்டமே (௪)

புலந்தின் மிக்கவா போற்றிட புகழவதாய்ப
 பலதது மிக்க பலமுழு துநதரு
 உலதது மிக்க மதுபுட கரணியைத்
 தலதது மிக்க சமீவன முள்ளது (௫)

எண்ணி லாதவி லங்கின தீட்டமு
 மெண்ணி லாத பறையீயி னங்களு
 மெண்ணி லாதத் ருக்களு மேயீவன
 வெண்ணி லாத மகத்துவ * மெய்ததென (௬)

வீறு மததல மேயுமபி ரானமுடிக
 னேறு மாபுக மெண்ணி மகிழப்போ
 னறு நெய்த னகுமுண்ட கங்களு
 முறு நீரத்தடத் தென்று மொளிராவன (௭)

ஆர வாவு மனையவ் னத்திடைக
 கார வாவு களிமயி லாடுதோ

* எய்ததல = அறிதல.

நேர வாவு சுடாச மியங்குநா
லூர வாவு முடகமுண யெயுமால் (௮)

ஐய வீதெனன வறபுத மானெலாம்
கைய மோமப மடியிற சுரநதபால
செய்ய கனஞ்செயி தீபபுலிக குட்டியை
யுய்ய ஐட்டெய ஐங்கொரு பாலரோ (௯)

சீல மிககவா தெய்வ மறையெலா
மோல மிட்டெ முண 'ர னிணையடி
பால மைத்திப பத்திய ராகிய
டால கிவலியா மலகி உழுத்து ார (௧௦)

வீச செநதழல யெயயவ னிறபொலி
தேச மிககவா யாயையுந தோநதவா
மாச தோசநி யாசநல வாழுககையா
மூச கினற வளங்களு மொய்ககு மால் (௧௧)

வேத வித்தியு டிரனன விளங்குவாரா
காத வித்தை கமுனற மனத்தினா
போத வித்தக ராயப்பொலி யநதணா
தித வித்துச செறிவெரார பாலெலாம (௧௨)

உயாநத சாதிய ரேனு முயாவிலா
தயாநத சாதிய ரேனு மருநதவ
நயநத வாலி நவிற்பு முனறவம
பீநக வாத வயங்குற முற்றமே (௧௩)

கரிய கண்டன கருணைக களவிலா
னரிய வேத மரற்றியு மோகிலான

நெரிய மேவுந் திருக்கயி லாயததும்
பிரிய மிககுப பிறங்குவ தததலம்

(கச)

தூய சோதி சுடாதென கயிலையே
யாய வந்தச சமிவனத தண்ணுத
ரூய தானந தவஞ்சிவ பூசனை
மேய வாற்ற லிலாககிலையென்றுமே

(கரு)

நன்று பலபவப புண்ணிய நனமையாற
சென்று மேவித திரிபுவ னேசரை
யொன்று மன்பி னுறத்தொழு யாருக்குக
கன்று வேற்றங் கைக்கொளல் வேண்டுகோ.

(கக)

சச்சி தாநநத பூரண சம்புவாஞ்
செச்சை மேனித திரிபுவ னேசனை
யிச்சை யாலொரு காலெதிர ந தேவதுவா
முச்ச கம்புகழ் முத்தரா வாரரோ

(கஎ)

செய்ய மேனித திரிபுவ னேசனை
சைய கொற்றவா வீசனென ஞாகலி
வைய மோதுமற நபபெயா வந்தவா
நெயய நீவி நியம்புதும் பின்னரே

(கஅ)

திருகு தீர்க்குந் திரிபுவ னேசனை
யிருக னுறகண டிறைஞ்சுந் ராயிரம்
பெருகு கண்கொண்டு பெடபுற நரம்பைய
ருருகு நாடகங் காண்பாபல ஊழியே

(கஆ)

சித்த மேய திரிபுவ னேசனை
யொத்த வோமுகத் தாற்றுதி யோதுநா

சுதத நானமுகவ கொண்டு துகளறு
சுதத ராகிச்ச கம்படைப பாரரோ (உ0)

தரைவி ளயரு சமிவன நாநனு
குடை சிறந்த மணிபொன னுதவுவோ
யரைவில் பொற்கலை வாள்செய கவுததுவ
விரையப பூண்ட புரவு விநம்புவா (உ௧)

அன்ன மாதலத தாமல சுததுணை
யன்ன மந்திண ராதிபாக கீவரே
லன்ன பேற்றி லலகிலபன னுளமு
தன்ன மாக துகாநதுவிண னுளவரே (உ௨)

நெலலை நாயகி நீடு திருமுன
நெலலை வீசுசெம பொன்னினி யன்றது
யல்ல மாமறை யோாககு வழங்கிடி
னிலலை பிங்கல னாகா திருநதிடல (உ௩)

சான்ற மேனமைச அயிவனத தேயமா
நானற தேகம விடுதத வறத்தினா
தோனற மூனறுக னுறபுயரு குழசடை
பூன்ற நாந னுருவ மடைவரே (உ௪)

திருநது வனனி வனத்துச சிவந்சி
யிருநது போற்றி யிருகண விழிப்பவா
பொருநது முககட பொலிவுடை யார்களாய
வருநது ருதென்றம வாழநது விழிப்பரே (உ௫)

ஒருக ணபபொழு தத்தலத துறநவா
பொருவி லாபபெரும பொன்னுல ககருடி

மருவி நாளபல வாஞ்சித் தரம்பைய
ஒராருவில் போக முவந்திருப் பாரரோ (௨௬)

சம்பு மேய சமிவனத் தெய்தி யொண
வம்பு சானமலாத தேன்றட மூழ்கிபு
ணம்பு தெய்வ நறுந்திரு நீறுமெய
பம்பு மாறு பளஃறப் பூசியே. (௨௭)

சென்னி யாதி செழுங்கண் மணிபுனை
துன்னி யோடு முத னைநது முலகுபய
மன்னி வாழு மகாலிங்கம் போற்றயோ
மினனி வாழ்நதுயா வீடு கலப்பரே (௨௮)

சீது கண்மணி நேயத் தொடுபுனை
தூறு மனபி னுஞ்நறுங் கருமமே
யேறு மாபல நலகு மிலையென்றி
சீறு மாறு சிதையுஞ் சிதையுமே (௨௯)

பொருவி னீற்றொடு கண்மணி பூண்டலா
கருவில் பத்தி கருமம் பிரமமென
றொருவில் வானபெய ருற்றமுக காண்டத்து
வெருவி லாவதி காரமில் வீணரே (௩௦)

ஆத லாவவ விந்நடி னலங்கரித்
தோதலி சாலசமி நீழ் லொருவனை
காதன மேவக கசிந்துபா சிப்பவா
சாத னோனறவி லாமுததா சத்தியம் (௩௧)

வேறு

அருணமலிவெண் ணீறணித்து கண்மணிபூண் டைந்தெழு
சீது உவாயக கணித்துத், தெருளபொலிபத் தியிறசெயவு பாசனை

௫௨ கே ர யி லு ர ப பு ர ர ண ம.

செய பவாமுததி சோவ ரென்று, பொருளவிரவு பெரியசா பால
வுப நிததநனரு புகலா நிறகு, மருளகலகா லாககினிநுத திரவு
கநி டதமுமிதே வகுததுக கூறும். (௩௨)

வேறு

உரையதா வசசிரோ வுபநி டததுமிந்
கரையக லுண்மையே கரையு மீதுதோந்
தரையிர வாமுவோ னடிய டைநதிடாப்
புரையருக கொழியுமோ புண்ப வததுயா (௩௩)

அறமலி சமிவனத தளவின மானமியத
திறமலி தரவெவா செபப் வல்லவா
நிறமலி செஞ்சடை நிமலன சேவடிக
குறமலி பததியா லுயாநத வநதணீர் (௩௪)

தலனிசேடப்படலம் முற்றிற்று

ஆ திருவிருத்தம் ௨௬௮

வீ ர ப ர ணீ டி ய ன்

சமிவனமடைந்தபடலம்.

குரவணத் குழிலோ பாகக கொற்றவா ளீசா காதைச
சிவண முழானற னாலே செயதபா வங்க டோநது
கர வணப் படுப வஞ்சக கலப்பினிந் தகன்று முததி
புரவணப் படுவா யாரு நீயிரு முவநது கேணமின (௩௫)

வீரபாண்டியன் சமீபவன மடைந்தபடலம். ௫௩

தழையுமிக காதை முன்னரு சைமினி முனிவன கேட்ப
வுழையமா கருங்கட செவவா யுலோபாமுத திரைம னுள்ள
விழைதரு சிறப்பிற் சொற்ற நவனவிரித துரைத்த வாறே
குழைதரு மனத நி னுங்கட கோதுவன குணக்குன றனனீர். (1)

துவாபர வீரத்தி னைந்தரு சுருதிவித தாகி யுள்ள
சுவாமுனி வராகுண மேலா முததம சாந்த யோகி
யுவாமதி முகத்தாள பாகத தொருவன ரருளி னுலே
யவாமுத லறுத்த வாத ராயண முனிவ னெனபாண (௩)

உறுகலி யுத்தில வேத மோதுதற குரிய ரான
தெறுகலி மறையோ ராதி மூவருரு சிலவாழ நாட்சிற
நறிவுடை யவராயப் பன்னே யாளரா யுறுத லோநது
ருறிகுணங் கடந்த பெம்மான குறித்தரு ளானை தாங்கி (௪)

அருமறை யனைத்து மததி யயனத்துக் கெளிமை யாகப்
பொருவரு மிருக்கு வென்றும் பொற்பமை யசுரு வென்று
வெருவரு சாம மென்று மிளிரதா வண்ணமே யென்று
பொருவற நான்கு கூறு வுருற்றின னுலக முயய (௫)

உருபத்தோ சாகை யான விருக்குமா மறையை முடிப
பருவத்தே சிறந்தோ னாய பயிலவற கருளிச் செயதான
மருவத்தே முதவு தூறு சாகைய சுருவை மாண்பிற
பொருவற்றே னாய வைசம பாயனற களித்தான பொருடின் (6)

தழையவா யிரங்கட ருய சாமத்தைச் சைமி னிக்கு
விழைதர வருளிச் செயதான விருப்புமொன் பானாய விருஞ்சங்
குழைசெயு மதாவ ணத்தைக் கூறினான சுமந்து வுக்குப்
பழையவம் மறையை யந்த நாலவரும் பரப்பி னுரே. (௭)

செ கோயி லூராபபுராணம்.

சாற்றிய நாலவ ருளஞ்ஞ சைமினி முனிவ னென்பா
 னுறறரும வாச பேய மக்கினிட டோம மாதி
 ியற்றமா மகங்க னெல்லா மியற்றியுஞ் சித்த சுத்தி
 போற்றிடு மஹருண டாயிற் றிலையென புகலய தமமா (அ)

முற்றிய கேளவி யந்தச சைமினி முனியப் போது
 பற்றிய சொரூப டீட்டா பாலனிந் திரியச சேடடை
 யற்றவன முழுது ணாநதோ னகத்திய முனிகன வாழுஞ்
 செற்றமி லிருககை மேலித் திருவடி பணிந்து சொலவான (க)

செந்தமிழ் மணக்குஞ் செவவாயச செழுந்தவ முனிவு ரேறே
 யுத்தரு மறையிற் கூறுங் கருமமென றுள்ள வெல்லா
 டநதிர விதியி னுறறான வழாதுபன னுஞ்ஞ செயதே
 னந்தமி லதனா சித்த சுத்தியுண டாயிற் றிலை (க1)

இன்னுமொன றுள்து கேட்டி யிரண்டி மீ மாஞ்சை யுளஞ்
 துன்னிய கரும முற்றஞ் சொற்றிடு மீமாஞ் சைக்கே
 பன்னுபஃ றித்ததி னுலுழ பரததுவஞ் சாதித் தேனா
 லுன்னுமற் றதனா னுமமுன னுரைத்ததை யடைந்தி லேனே (1)

எனசெயவே னுரைத்தவ செயயா யிணாபடு கடுககை பெ
 னபூப, பொன்செயதா முடியாக்க கனபு பூண்டியா சொரூபந்
 டடை, முன்செயமா தவத்தாற் பெற்ற முனிவனே பென்று லே
 ணடித், தனசெய லுரைத்தாற் கங்குத் தமிழமுனி சாற்ற லுற
 றான். (க2)

உரைசெயுங் தரும மெல்லா மொருசிவப் பிரீதி யென்றே
 தரையிடைச் செயதா யிலை சைமினி முனிவா வத்தாற்
 புரைதபு தீர்த்துத் திருடைநிலை புரிந்தவ வாறு
 லுரைத்தப் புரியா திருந்த ஞானநிலை மேவா ருண்மை. (க3)

கருமமே கருததா வாகு சாதிகருங் கடனபூண் டாயகரு
பருவரும பிரம ஞானம் வருவதின நெந்த ஞானறுங்
கருமிகள் பிரம லோக பரிபந்தங் கவந்து வாழ்ந்து
மருவுபுண் ணீயந்திர போழ்து மண்ணினமீட கிதிப்பா மாதோ

கருங்க கன்னத்து ஞானக் கினியிடைக கருக லாலே
யருமகத் வகண்ட சச்சி தாந்தத் சிவசொ ரூபத்
திருவென்று நிட்ட ராய ஞானிகள் செனியார கணம்
மொருவந்த முற்றே யிந்த வுண்பைநீ யுணாதி மென்றான (1)

செந்தமிழ் முனிவன மாற்றஞ் சைமினி செவியி னேற்றுப்
பந்தவெந் துயாதிர மோகக பந்ததரு ஞான மாய
நிந்தையில சிவசொ ரூப நிட்டைநா னததை நாயே
னுபந்திட விரங்கி யினனே யுரைசெயென நடியில வீழ்ந்தான

தளனடி பணிந்து வேண்டின சைமினி முனிவற குற்ற
பன்னரி தாய வனபும பகருவத் திறனு மோந்தே
யுன்னருங் கடனீர் முற்று முழுந், ள் வீரக்கி யுன்கி
முன்னா வானவரைக் காத்த முனிவர னுனை கம் லுரான (க௭)

லையகம் புகழும வனனி வனமதுப் பொய்கைத் தீரத்
தையமுன் நவம்பு ரிந்தா னருணமதுப் பிரிய னெனபான
பொயயக் லவற்கு முக்கட பூண னானி னுலெண
கையனிப் பிரம ஞானங் கருத்தற வுபதே சித்தான (க௮)

அயனுப் தேசஞ் செயத் வததரு பிரம ஞானம்
பயனுற விரித்து வீர பாண்டியற ரூபதே சித்தா
நயங்கு மவனயா ரெந்த நகரமீற நிருப்போன செயுத
செயலெவ னெனனி லெல்லாந் தெருட்குந் தெளிதி நீயே. (9)

‘ருசு கோயிலூர்ப்புராணம்.

இருஞ்சமி வனத்தின் நெனபா விரண்டியோ சனை நரத்திற
கருஞ்சரும் புளருஞ் சோலைக காண்பே ரெனும ரொனது
‘பெருஞ்சா விருப்பிப் போற்றப் பிறங்குவ துயாந்த வாளு
டருஞ்சா நாடென றோத வமைந்தபல வளத்த தமிழா (உ௦)

காமரம் பாட லெங்குவ காமரம் பாட லெங்கு
மாமயி லாட லெங்கு மாமயி லாட லெங்கு
சோமனமரு சாரு மெங்குஞ் சோமனமரு சாரு மெங்குவ
கோமறு கணிக ளெங்குவ கோமறு கணிக ளெங்கும் (உ௧)

க காமா அம்பு ஆடல - மனமதனது பாணங்கு சஞ்சரித
தல உ காமரம் பாடல - காமமென்னும் இசைனயப் பாடு
தல. க மா மயில ஆடல - பெரியமயில்கள ஆடுதல உ மா
மை இல ஆளதல - பேழகினை வீடுகள் ஆளுதல க மன
சோ மஞ்ச ஆருடி - நிலைபெற்ற மதிலின்கண் மேகங்கள் பொ
ருந்தும் உ சோமன மஞ்ச ஆரும் - (மாதாக்கது) மதிபோ
லும் (முகத்தின்) அழகு நிரம்பும் க கோ மறுகு அணிகள் -
விண்ணுலகத்திலுள்ளார் மறுகுதற்குக் காரணமான ஆபரணங
கள் உ கோமறுகு அணிகள் - இராச வீதிகளின் அலங்கா
ரங்கள்

ஆடுக துகங்க ளெங்கு மாடுக துகங்க ளெங்கு
மோடைசே ராமப் லெங்கு மோடைசே ராமப் லெங்கு
நாடரும் பவன மெங்கு நாடரும் பவன மெங்கும்
‘டருங் தொடிக ளெங்கும் வாடருங் தொடிக ளெங்கும் (உ௨)

- க. ஆடு கததுகங்கள் - நிருத்தரு செய்யும் குதிரைகள்
- உ ஆடு கததுகங்கள் - விளையாடுதற்குரிய பந்துகள்
- க ஒடை சோ ஆம்பல - நெற்றிப்பட்டமணிந்த யானை

ஈரபாண்டியனசமிவனமடைநதபடலம். ௫௭

- உ ஒடை சோ ஆம்பல - ஒடைகளிற் பூதத ஆம்பறபூககள்
- க நாடு அரும் பவனம் - தேடுதறநரிய ஆலயங்கள்
- உ நாள் தரும் பவனம் - நல்லநாளில் உண்டாக்கிடவீடுகள்
- உ வாடு அரும் கொடிகள் - வாடுதலில்லாத பூங்கொடிகள்
- உ வாள தரும் கொடிகள் - ஒளியை வீசும் துவசங்கள்

பொங்குகாலிச சங்க மெங்கும் புலவாதஞ் சங்க மெங்கு
மங்கநுந் தியாக மெங்கும் வளங்கணந் தியாக மெங்கும்
பங்கமில் யான மெங்கும் பரமதி யான மெங்குங்
கொங்கலா தீரவீ யெங்குங் குதிக்குமீன வாவீ யெங்கும் (உ௬)

க சீங்கம் - வலம்புரி, கூட்டம்

உ மங்கு அரும் தியாகம் - கெடுதலில்லாத கொடை வள
ங்கள் நனது யாகம் - பல வளங்களும் பெருகுதற்குக் காரணமான
யாகங்கள்

௬ சீங்கம் இல யானம் - குற்றமில்லாத சிவிகைகள்

௭ தாவீ - தடாகம், தாவி

மலவுவ சந்த மெங்கு நீடுவ சந்த மெங்குங்
த மலவுவ வளவே யெங்குங் குளிர்புனல் வளவே யெங்கு
முலவுவ துயி யெங்கு முறங்குங் துயி யெங்குங்
கலவுவ சுதமே யெங்குங் காமரு சுதமே யெங்கும் (உ௭)

க நிலவுவ சந்தம் - விளங்குபவன் சந்தனமுடிகள் நீடுவ சந்தம் - நீடிய தென்றறகாற்றம்

உ வளவே - உலககைப்பாட்டு, வளவேகொடி

௬ துயி - யானை, வண்டி

௭ சுதம் - இளி, பிரமாநந்தசுதம்.

௧௮ கோயிலூர்ப்புரணம்.

விருந்துப் சரிப்பா ரெங்கு மேதகச் சரிப்பா ரெங்கு
மருந்துவ பிரிப்பா ரெங்கு மடாதவம் பிரிப்பா ரெங்கும்
பொருந்துவ பரிப்பா ரெங்கும் புககதப் பரிப்பா ரெங்கு
திருந்திய விரிப்பா ரெங்குந் திகழ்நூல விரிப்பா ரெங்கும் (உ௬)

அருந்துவ பிரிப்பா - உண்பனவற்றைப் பகுத்துக் கொடுப்ப
வா அடாத வயு இரிப்பா - பொருந்தாத வீண் செயல்களைக்
கெடுப்பவா பொருந்துவ பரிப்பா - பொருந்துவனவற்றைச்
தாங்குவா? புககதப்பு அரிப்பா - உண்டாகிய குற்றங்களைக்
கெடுப்பவா திருந்தி அவிர இப்பா ரெங்கும் திகழ்நூல விரிப்
பா - திருத்தமுற்று விளங்காநின்ற இடபூமி முழுவதும் விளங்
கும்படி நூலை விரிப்பவா

பற்பல வளங்கள் தானறு பரவுமிக சீனப் பேரைக்
கற்பக நாட்டு னோருங் காளையா கோவி வென்றும்
பொற்பமா தெய்வக் காளி பு மென்றும் புகலா நிறப்
பற்புதம் பயவா நிற்கு மருக ரினிது வாழ்வோன (உ௭)

ஆதவன குலத்தை வெய்யோன குலமென்று மழலி ஞானை
ஞேதவன குலத்தை வெந்திக் குலமென்று முறைப்ப ரினன
மேதக் வலல வென்று விந்முதண மதிக்கு லத்துக்
காசலி னுதித்தான கற்றோ ரிரட்டுபு கரைய மரதோ (உ௮)

புலியினை யெழுத றுணும் விலவினைப் பொறித்த றுணு
நலிவறு குலாதிசு கென்று டடபில வென்று நக்குப்
பொலிச்சுரீப திப் மாநதன குலமுத லுவகை பூப்ப
மெலிசூ துவசந தன்னி லெழுதினன மீனைமாதோ (உ௯)

மழுப்பொல்லி படையி னுணுஞ் சக்கர வலியி னுணும்
விழுப்பமென நணியா போந்து மாஸியம் விழுவ தென்னென்

தெழுப்பயி றேளரி னானு சிவலிங்க மிலங்கக காயத்தப
பழுத்தவிர் வேம்பி னெண்பூ மாலையே பரப்பி வாழ்வான (1)

குலமுத லொருவன றானே கொடுங்குதி வெப்பங் கூடா
ஈழமுதக கவிதத் தென்னப் பொலியுந் குடையா னன்னு
னிலவுவெண் கீதிரின கற்றை நின் யிரு கூறாய நீங்கா
துலவுதல பொருவப் பாங்க ரெ ளிசெய்ய கவரி யானே (௨0)

இறையனார் தலைவ ராக விருந்தில னெனன்ற சங்கத
துறையனார் தத்த மககாங் குற்றவா சங்கை தீரக்கு
நிறையருட் கூலி சானற் நிகரிலா னிவனே யென்று
கறையற்க்கருதி னன்னுன கலவியோ ரளவிற றாமோ (௨௧)

கொடையிறு களிறறாந் பாவாந் கொடிஞ்சியக தோற் காலா
படையிறு பகைவ ரஞ்சப் படுபெரு விறலான மிகந [௮
முடையிறு பொலியே லாதி முட குமே திக்ளா னல்ல
கடையிறு பிறவு முள்ள லுலத் திறுந் தனக்கொப் பிலலான (9)

வளரொளி மருடம் வாரு வலயமொண் குழைம தாணி
கிளாதரு கடக மழி கெழுமுபொன் லைநாண மறறைத்
தளவிலபன மணிபூ னுலுந் தபையில கதிரோ னன்னுன
பளகறு புகழ்சால் வீர பாண்டிய னென்னும் பேரான (௨௨)

வெள்ளிய நீறு மகக மாலையும் விரவப் பூண்டு
வள்ளிய வெழுத்தை தெண்ணு மனத்தினுன வான நாட
ருள்ளிய புகழ்க்கா ளீசா தடையுபா சித்து மேனமேற்
றுள்ளிய பகைவா செனனி துணிகுமோர் வடிவாண் பெற்றான.

அறநூலை யெடுக்கத் தோன்று மனையவ னனைய வாளிற்
வறநூலை யேற்ற மாற்றா டடையொடு மடியச சாடி

யுறந்தலை குருதி பொங்க வெற்றிகொண நிறு னற்ற
 னிறந்தலை யமைவாள கொற்ற வானென நிலவிற றனநீற (1)

செற்றவாண் மருவ லாதஞ சென்னிப்பைத் தடிந்து செநீ
 முற்றவாய் மடுத்த மென்று முழுவிடக இரு ழுன்று
 முற்றவெம் பசித் ராம லுணாநதிரு கடைவாய் க்குருவ
 கொற்றவாள ஷகவி டானாயுக் குவலயம் புரககு நாளிலு (௩௬)

வரிகழல் கறங்க யாதது * வடகிடை யுதித்து மெய்யீற
 புரிதரு கவயம் பூண்டு பொலிதலைச் சாததுச் சோத்துத்
 திரிதரு முடிபின் றோலாற செயதகைக் கட்டி சுட்டி
 யரிபயில் காட்டி வேட்ட மாவொன குறித்தெ முந்தண (௩௭)

யிலலொடு நணையுங் கொற்ற வாளுங்கை விடாது தாங்கிக்
 கலலொடு பொருதுத் திண்டோட காளைபாங் கெழுந்த தோரத்த
 யிலலொடு மறுகி னோடும் பொருவகிப் பொலிந்த யாககை
 யலலொடு பொலியு மள்ள கண்ணினா மருங்கு குழந்தா (1)

புனாகருத் தொடர்பீட்டி ண்ட கழுத்தின் போகு கால
 பணமடற் கருக்கு நேரும வாயின படிந்த நாவ
 ன்ணதொறு மெவரு மஞ்சம் வலியீன சுருண்ட வால்
 வ்ணய்பன ஞாலி யொன்றோ டொன்றுற தடாநது குடி (௩௮)

வலைசிலா சுடந்து செல்ல வைத்திடு பாண்டை யாய
 வலைசிலா சுமந்து செல்ல நெறிசிலா காட்டிச் செல்லக்
 கொலைபயில் விலங்கு தங்கு மிடஞ்சிலார் கூறிக் செல்ல
 மலைபொரு திணிதோண மனனன் வடதிசைக் காடு புகளான (1)

* வடகிடை — வீரா முத்தானனவாக உடுக்கும் உடை
 விசேட்டம்.

வேறு

நொடியெறிந்து ரபபுமள்ளா நோனறவெயய காட்டகத்
தொடியெறிந்து வலேவிரித்தொ ருங்குசுற்று நாணிமுத
தடியெறிந்தி றுமீபுகுழ கம்புகுந்து துடுமெனத்
தடியெறிந்து பீறையெறிந்து துன்றுமாகக் லேததனா (௪௧)

கோட்டுமூலி யானையுங்கொ மெதொழிற்ற ரகஞ்சே
ரோட்டுமானகு லங்களுமமு ருத்தெழுங்க வயமும
வாட்டுக்கு ரங்களுமவ யக்குடாவ டிகளுங்
காட்டுவாழ்வி லங்களைத் து மொயெனக்க லேந்தவால் (௪௨)

உளைசிலேத்த டகைகமள்ளா நாணெறிந்து வாளிதோந
துளைதரப்பு ருத்துவாரு மொயெனக்கை வேலெயித்
தினோபரித்த காடித்த மாகநேரே றிந்துவாயத்
நுளைவித்தது ரபபுவாரு மாயினாத ருக்கியே (௪௩)

சூரிகைகொண்டி ருத்துவாருதொ டூந்துசென்று வாளைத்த
திரியலபோக்கி டாதுவெட்டி வாரெ திராந்து தணடினா
டரியமொத்து வார்பிணித்த பாசவனி ணிப்புநீத்
துரியநாயபி டித்தலைப வேவுவாரு ருத்தரோ (௪௪)

காலீழ்ந்து கண்ணிழந்து கையிழந்து மெய்யொரு
பாலிழந்து நோடிழந்து பாடிழந்து வாடுமா
தோலிழந்து தலையிழந்து துடையிழந்து மிடையி
வாலிழந்த லேந்துவீழந்து சோருமாகக் கொண்ணில (௪௫)

அசெரங்க டைத்தலால் யாந்துமுண்ப தெதலிற்
கொடுமுரண்ட பபபித்தல கொண்டமாகக் கொணடிற்று
படுகிலேத்த டகைகவீரா கொண்டுவந்து பறபவ
நெடுமரத்த கானகத்து வைத்தபாவை நேருமே (௪௬)

வேங்கொண்ட வேல்கிழிபப மெய்கிழிந்த ரகஞ்சீ
 கோடுகொண்ட மாலியானே நின்றுசோதல குலமரக
 காடுகொண்ட மாககளீறு காட்டுதற்க டைநதுமின
 ஹாடுகொண்ட காரிரத்த மாரிபெயவ தொககுமே (சஎ)
 கானமுட்ட வந்தமள்ளா கோறலாறக முனறிட
 ஷுனமுட்ட வந்ததுன்ன கததுவைத்த ளிததுமிக
 கானமுட்ட றுத்தியென்று மதியையணம வெழுதலபோல
 யானமுட்ட மேலெழுத்து துள்ளுமானக ண்ககில (சஉ)
 சுருண்டவாறகு ரைககுஞ்ளரி சுற்றமவந்து பறற்ற
 மருண்டசிந்தை யோடுமவேறு போககிலாத மானகண
 தெருண்டமாத வந்திறஞ்செ லாமலைமபொ நிககுலம்
 வெருண்டசெயகை செயயகையு மொருவனெஞ்சம வீழுமே ()
 உயதிறத்தை நாடிநாறபு நததுமோடு ஹைக்குல
 மெய்கிலைககை வேடரிட்ட விலைகடக்கு மேணிலா
 தொய்யெனப்ப தைக்குமவெயு ஆழினைவவி டத்தினுந
 துய்யெனச்சு முன்றுபேரதும யாவதேசு கங்கொளவா (௧௦)

வேறு

வழுதியா பெருமான கைவில வடிக்கணை யொன்று சென்ற
 முழுவலி மடங்கல தீண்டு முதுகளி றுடம்பு போழா
 வுழுவைமெய யுருவி வ்னறி யுருவிமா னுருவி யோடும
 பழுதமை மனநதான தனமாத திறைதொறும் படாதன மான ()
 ஒருகருங் களிற்றி னென்றி யுருவுவான சென்ற வாளி
 பருவதும் வேகந தீரநது பாதிபுட புகரு நிறப்ப
 பொருகினத ததுநோ முட்டி முழுமையும் புகுத்திக கொண்ட
 திருவுமோ சிறிய துன்பும் விருத்திசெ யிழுதை யாபோல ()

தோகைமண புடைத்துப் பாயுஞ் சுடுகிண்ப புலியை மாற
லீகையங் கரத்தது வாவிலேவுமே பொன்று போழ
பாக்கையொன நினறி வீழ்ந்து மடிந்தது உளவன கொண்ட
போகையங் கொடிமைக * கோதை பொருகொடிவென்ற தென்ன

தூரியத் துணைபுத்த துஞ்சா வாயிலான நெருங்குதுப் போகருங்
கூரிய பகழி பாயக கோடடுவெங் கனிற்றி யானே
வீரிய கேனி நெயத்தோ வீழ்ந்துசேக ததனா லக்கான
சீரியா புகழ்செங் காடே சிவலிங்கக் குறையொன றுண்டால
குலவுசெங் கோலா நேவுங் கூரிய கொடுங்கோல பாய
நிலவுமோர் கோடி நீத்த கொல்கைமா லியானே பொன்றங்
குலவுமோர் காட்சி சேந்த கானென வதனை யோநந்து
வலவுவா பொன்று பூசை உய்கருமான பயிறங் காட்டி (௧௫)

தேம்புத விலலா மாறன சிலையுயிரக திடலாற போதுங்
கூம்புத விலலா † வண்டு தாமரை யகத்துங் கூடு
மாமபலி னகத்தும் வீழு மிவையதி சயமாங் கொல்லோ
மேம்படு சிவப்புக் கொண்ட வேங்கையி னகத்தும் வீழும் (௧௬)

அறப்பொலி கண்டா பூநதாட கணபுவைத் துலக மோம்பும்
விறப்பொலி ஈடநதோட செம்மல வீரபாண டியனென பானச
சொற்பொலி காட்டின மன்னா குழத்தக் கொடுமா வெல்லாங்
கொற்பொலி வாரி யென்னுங் கூற்றிறகு விருந்திட டானே (1)
இன்னணம் வேட்டை யாடு மேலவையி னொருமான நப்பித
தன்னமும் விடாது குழந்து தடுத்திடு விலையுந் தாண்டி
மன்னவ னிராமன நனை யலேந்தயோ மாணே மென்னப்
பன்னருங் கடுப்பிற் பாயந்த துணர்ந்தன்ன பாண்டி வேந்தன்.)

எத்துணை வழிச்சென நேனு மிறுப்பனிம மாணெ யென்று
கைத்தனி விலவேக கொள்ளான கடகமே துணையாக கொண்
தொத்தலா நெருங்குவ காட்டிற றுணைந்தொரு தமிழேசென்றான
பைத்தநீ ருலக மெல்லாம பரித்திடு தடந்தோ ளண்ணல (சூசு)

சற்றிடம் வெளிப்பட டோடுஞ் சற்றிட மறைந்து செலலுஞ்
சற்றிடம் வெருண்டு பாரகருஞ் சற்றிட மெழுந்து தாவுஞ்
சற்றிட மெல்லச செலலுஞ் சற்றிடம் விரைந்து செலலுஞ்
சற்றிட முழங்கு மிவவா றாசுமபின சாரச சென்று (சூபு)

தரைபுகழ் சிறப்பு வாயத்த சயிவனத துடே புகரு
விரைதர மறைந்த தாக வேந்தனு மிறுமபூ தெய்திப
புடையற முன்னஞ் செயத புண்ணிய வசத்தா லந்தக
கரையறு தருக்கண மலகுவ கானததைக கண்ணுற ருனே (சூ)

வழிவரு மிளைப்பி னுனு மானகப படாமை யானுங்
கழிபெரு வருத்த முற்ற கைகனும்பூ வலங்கன மார்பன
பழிதபு மனைய கானவனமபல பாரத்துப பாரத்தாங்
கிழிவரு முவகை பொங்க வேறுபோ லுலவா ரினருன (சூஉ)

புரசுமுக திரிகை தெங்கு போந்துமா மகிழி ருப்பை
யரசுமந தாரம வெட்சி யாசினி விளமா ஊரம
பரசுமா விலிங்கவ கேர்ங்கு பாடல மலரி புனனை
விரசுமற றுள்ள வாய விருக்கங்க பலவுங் கண்டாலா (சூரு)

பிறங்கிமாழைய மாயாப பிரதிவிம பருமின நெனனி
லறங்கினர் சமய தேவ ரிலலைமா னுற்போ வந்த
பிறங்கினா புவிபு மிமமண ணிறைந்தகா னமுமின நெனனி
புறங்கினா காணு மினரு லெனநிறும பூது கொண்டான (சூசு)

விரபாண்டியன்சமீபவனமடைந்தபடலம். ௬௫

வருசிதா பாச சீவன மருவுதன னு—மபு மட்டிம
பொருவறக கலத்தல போலும் பலபுக லீசன போலு
மொருதரு கிழலோர பொயகை யிடத்தூற நெனற நீழல
பருவர லொழிதரு ம பொயகை பலவினுய கலப்பக கண்டான்.
கொடுமருப கீனை மொன்று கோரையின் கிழங்கு கொள்வா
னெடுநில மகழத னோகி நிலம்புண ரேன முன்ன
ளமெழுப படையோன பாதங காணமண ணகழ்து காண[ன
கிடுகவி வித்துக னுமபோ லிருந்ததென மெண்ணங் கொண்டா

தருப்பல செறிநது பைத்த தழைசெறிந் திடுத லாலற, கிரு
டபிட மாரு¹ கீட்டி வெண்ணிலா வரவ மீன்ற, கெருப்பவி
மணிபாநு காங்கு நிலாயததுணங் கறலைப் போக்கு², திருப்பொ
வி வுணாநது மண * பொன சோந்ததென நென்று தோந்தான
வலிகெழு மடங்க ரூகக மதுகளிற றுலவை விண்டு
பொலிதரு முததரு சிந்திப் பொலிதலில் வெய்யோ னனறி
மலி—னிக கதிரு மிந்த மண்ணிலுட மேய தாலென
நெலிகழற காலா னுள்ளத துடிமம் பூங்கூத்தான (௧௨)

வருசித்த மாளுவ வந்த வருத்தமெட மிணையு மினறிக
குஞ்சித்த மலாததாட கையு கொண்டபாண டியனவா னுடன
வருசித்த வாவுங் கானத தாயிடை பொருகார சென்று
செஞ்சித்த முனீவா போற்றத திகழ்துதிப் பொயகை கண்டான்
ஒருதர மூழ்கி னோகரு முற்றபல பாவம போகரு
நிருமல தீர்த்த மாசி நிகழுமங் கலமா யுள்ள
பொருவிலத தீர்த்தங் கண்டு புநதிரி னுவதை பூப்பங்
பருவர லொழியத தோயநதான பாண்டிகா டாளும் ஷேந்தன.()

* பொன - குரியன.

நிலவுவெண்ணீறு பூசி நித்திய கரும முற்றிக, குலவுடைந்
தெழுத்து மெண்ணிக குடைந்தவத தடத்தின பாங்காக, கலவு
பல விருக்கத துள்ள கனிசில கவாந்த ருந்திப, புலவுவேன மன
ன மனன நெருதரு நீழல புகடான (எக)

உத்தரு நிழலி னோபா லந்துகில விரித்து மேலாற
கத்தியோ பாங்கா வைத்துக் கணயில கொண்டான மனன
றுத்தமன கவாந்து வானங் கொருபுலி தோற்றிச் செயத
விசாக வாட லொன்றுண டெனத்தமிழ முனிவன விண்டான
ஈழைதரு முவகை பூபபச சைமினி முனிவன பேரறி
விழைதரு பரமன வானைக் கவாந்துவெம் புலியைத் தொறிக
குழைதரச் செயத லீலை யாதது கூறு கெனன
ஐழைவழ பொதியம் வையு மாமுனி யுரைக்க லுறறான ()

விரபாண்டியன் சமீவனமடைந்தபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் கூசுக

மாயப்புலி நீங்கிய படலம்.

விரைமலா செறிதார துயல்வரு தடந்தோண மினவன
றியிலுமப் பொழுது, தரைபுகழ் வனனி வனத்தமர் பெருமான
சம்புகூவ கர்னமகா தேவன, புரைதவி ரகண்ட சச்சிதா நந்த பூ
ணன நிரிபுவ னேசன, கரையினமற நவனன பினைவெளிப
படுத்தல் கருதிவாள கவாந்தனன மாதோ, (க)

கண்டபல விடத்துவ கலந்தினி தமாந்தவ கண்டிடப் பட்ட
பெருங் களவன, விண்டலா நறுந்தா மணிமுடிச செழியன
விழித்தற விருந்திடு போழ்து, மண்டமா கடக வலவாள்
கவர வலவ னவனறயில பொழுதப், புண்டரு வழிவாள் கவ
ரத்தோ விழுப்போ புனறது நிறகமற நப்பால (௨)

அளவருந் தனது மானையாற பேழுவா யழுவீழிக கூருகி
தோன்றிட, பிளவருந் திறற்புல லொன்றுதோற் றுவித்துப் பெரி
திரோப புறறயாக கையனாக, களவரு மனத்தோ மறையவன
றையுங் காண்டகத் தோற்றவித் துழுவை, கொளவரு மறை
யோ னிடாபிடு திறனுங் குறிகொளத் தோற்றவித் தன்னே ()

தலைவரி யரம்பைக் கூனகுலை யடுக்கிற நதைசிறு காயநிகி
விரலு, மலைபுலா நிலத்தின் முளைத்தெழு * ஞாழ லலாபொரு
கூரிய வுதிரு, மலைவறக் கொண்ட வரிபுடற் றரக்கின் வசப்படு
தாதுமா மறையோ, னிலைகுலை தொடுங்கி யோலமிட டலரி
நிலமெலாங் கேடகவீ துரைப்பான (௪)

வளியழவ் குலகி † னைவகைப் பயிற் றி மாநறியெய வுயிடு
ஞம புரக்கு, மளிகெழு மனத்து வளவலே யபய மருமறைப்
பாலனமே லெழுந்த, முளிதருச செறித்த தழுவீழிப் பேழ
வாய முதுகினக் கருமபகட றோதி, களியறத் தாக்குங் கழலாழ
லாத் கருத்துடைப் புரவல வபயம் (௫)

மாற்றலா டடவா மங்கலங் கழிக்க வுள்ளறை கழிப்பவ
வபயங், காற்றருந் தீங்கு புரிந்தவன போலக் கைமமலா குறைத்

* ஞாழல் - புலிக்கக்கொன்றை

† ஐவகைப்பயம் அரசனாலும், உவன பரிவாரத்தாலும்,
பகைவராலும், களவராலும், உயிரினாலும் எய்தற்பாலன.

சு.அ கோயிலூரப்புரணம்.

தவ வபயம், போற்றரு மகவான் பணிமுடி சிதர்ப பொலிவனை
பெயரிதவ வபயஞ், சாற்றரும வலிசான் மேருவு நடுங்கித் தளா
தரப புடைததவ வபயம். (சு)

அருமறை யவனயான வேதமுற றுணாநதே னவகமும
டயினறனே னுரைதத, பொருவிலபன மகமும் புரிநதுனேன
பரமன பொறபதத துணைமறந தறியேன, கருதுமிவ வனதது
வழிவரு வேணிக் கதழ்தொரு வெம்புலி பறநி, வெருவர
விலகரு மெனசெயகோ புரப்பாய வீரபாண டிப்பினக் காயம்.

என்றுகூட் குடலிட் டமுதமு திரங்கி யீரங்கிவே திபன
முறையிடுத, லனறகண டியிலகூர் வழுதியஞ் செவ்யி னழல
விர சலாகையிற் றுணைக்க, கனறநெஞ் சினனாயப் படைபதைத்
தெழுநது கரசர ணவகளகம் பித்தது நின்றன றுணாநது மருங்
குவைத் திருநத் நெடியவா னோககினன காணுன (அ)

நாந்தக மொளித்தார யாரெனக் கவனறு நாளிலந துருவி
யுங் காணுன, சாநதமா மறையோ னுமுவைகோட பட்டித் தவித்
தழை மாற்றமுஞ் சகியீர், னேனதுவா னேழ்ப பாணிதத் தீதிக்
கேற்றதன நெனறுளந துணிநது, காநதுவெம் புலிமுன விறை
தரச செனருன களைகணு யுயிரெலாம் புரப்போன. (க)

செனறமன் னவாமன னவனமுக நோக்கிச் சினங்கொடு
தீவிழிப் பேழ்வாய், வென்றவன புலியீ துடைத்திடுமரசே வெம்
பசி யுடையனயா னதனுக், கொன்றலிம் மறையோன வநத்
கப் பட்டா நெருவனே போதுநீ யணுகிற, கொன்றலா தொ
ழியே னென்றது கேடடுக் குவலயம் புரப்பவ னுடைப்பான் ()

கூருகித் தீவாயக் கொடுப்புலிப் போததே கூறுமென
வாாததைகே டவததிற, சாநமிம் மறையோ னினியவன் என்கி

தண்ததலிற நரைப்பசை யிலலா, னேருமவென் னெலும்பே
கணித்தி— வெளிதோற் றுடம்பின னிவனை புசிககிற, பாருறு
ரினது குலகைத தி—சின பறற்காந திவவது தேற்றம். (௧௧)

இழிவுவதும் துறறும் வெம்பசி தணிபா திதணிது மினியவன்
ஞதி, கழியவுண் டெனடி தசைபொதி விருத்தி கண்டிடப் பாரமா
யிருப்பே, னழிவுசெய தெனை துகாநிடிற் பசிபு மடங்கிடு
மறையவின் வாழ்காட, கொழிவுற டையினல் லறமுமுண்ட டா
மென றரைத்திடக கேட்டும் துரைக்கும். (௧௨)

மூரீ ருடுதத கண்ணகன ஞால முழுவதும் புரந்தருள
செய்யுளு, *சீரியன் நறதை தாயுடன் பிறந்தாா செறிந்தருட பா
ளாமற ழீவாகு, மேரியல் சிறப்புச செயபவ ஞீ யிவனபொ
ருட டெவ்விட நகாது, பேரிய முழங்கு றினனகாக கேரு பெட
டது புத்திபன றினலும் (௧௩)

சென்றுசென றெங்கு மையமேற் றுழன்று திரிதரு மினை
யபாப பாணை, கொன்றுதின றெனது பசியொழித திவவல்
குறிககொளு மிவறசெருப பதனாற, கனதுமுட கொண்டு வருந
தினா ரெவருங் காவல் வறிமதி யெனலும், நனறுநன றுரைத்த
மொழியென நகைத்தது கவிலுவான மதிக்குலத் தரசன். (௧௪)

புலவுண வேட்டுக கொலைதொழி வேறறுப பலைதொ
ழில பூண்டுழிவ் புலியே, குலவுமென முன்னு மசகமத் திவினை
கொல்லுவ னென்றனை யன்றே, பலவுரைத் தெவன் யுரைத்த
சொற கேட்டும் பயன்படா திருப்பனே செனது, நீலவுவாழ்
நானைச சுடுதலவேண்ட டாவோ நீயெனை யாரென நினைத்தாய். ()

மருவல் குடம்பு போழ்தையி பருகி மற்றினு முளாகொ
லோ விவனறு, துருவிதாற றிசையு மினையின் வருந்தித் துடி

துடித துறைபுகா துழலும், பொருவரு மெனது கொற்றவர்
 ஸிருநதாற பொன்னென வொருகணத் துன்னை, வெருவறத
 துணிப்பே னையகோ தெயவ விரோத்ததா லன்னதைக கா
 ணேன. (க௬)

மன்னிய தெயவத் துறுடெரு வலியே வலியலா லெப்புவ
 னத்தும், பன்னிய சீவா முயந்சிமற நெவனும் பஞ்சபூ தத்தினு
 முடம்பு, மின்னிய தடித்து நீரெழுங் குமிழி மேதகப் புனைநத
 நீர்க் கோஷ மென்னினி யுரைப்ப வின்றுமாய தருமோ வின
 நெனி னுளையாய தருமோ. (க௭)

அன்றியு மடுத்த தினதது மாயதருமோ வாயிடு மரணிநுந
 தாலுங், கன்றிய மனததுக காலஞ் சூனிக் கைக்கொள் நேற
 றமீ துணாதற, கொன்றிய வுணர்ச்சி யிலலவா யானே யுது
 செயதேன செய்கினேன செயவே, னென்றியம் பிடுவ ரிச
 தரு முட ரியமஞற நண்டிக்கப் படுவோ (க௮)

நலமலி யறிவினை லிக்கவ ரெநத ஞானறுநற கருமங் ளனை
 த்தும், புலமலி தருகிட காமிய மாகப் புரித்தும் ஞோபெற்ற
 கரிய, வலமலி சித்த சத்திமுன னடைவா மறறதை யடைந்
 தவா சிறிது, முலமலி தடந்தோ ணமனசின மருவி யுறுமென
 வஞ்சுஞா மாதோ. (க௯)

மன்னுமஞ ஞான மருவுமா வரணம வயங்கிமே லாயலிட
 சேபம், பன்னுது லுணர்ச்சி பரசிவ வுணர்ச்சி யடாதரு துக்க
 மில லாணை, யென்னுமிய வாறன மேற்பட விளங்கி யிமை
 தடை யுறறவா நதத, முன்னுமுத தமரகா பரோபகா ரததை
 முயன்னுசெய தடைவரெஞ் ஞானறும். (௧0)

ஆதலி னிரத வந்ததமா முட்டி னுசைசுற நிலையெனக்
கறிமோ, மேதக் வினனு முரைப்பதொன றுளதிவ வேதியன
றனைப்புர வாது, போதரு வேனே லரசஞ்சு தனமை போயது
பலலுயிர களையுங், காதலிற் பயந்தோத தனிபடவன றினையே
காவல னென்னுல குரைக்கும் (உக)

அனறிப் பரச ராயவர் கரத்தி லத்திர சத்திர தரிதத்,
றுனறிப் துட்ட மாகனேச செகுத்துத் துயரைப் புரப்பதற்
கன்றோ, வென்றனிக் கரத்தில வாளிலா டையின லித்துணை
நயந்துன்குரைத்தேன, மன்றநீ கிருபை செயதெனைப் புசித்
திம மறையுங், றனைவிடல வேண்டிம் (உஉ)

அழைதலுண் டுன்னுங் கேடடிவாம புலியே யபயமென
றரைத்தவற் கிரங்கி, நிறையவென னுட்டப் முழுவதுய் புசித்த
நீயவன றனைவிடி திறக்காற், கறையறு பாண்டிக குலம்புகு
பெருகக் கண்டனை டழிமொழி யொழித்தாய், குறைமெவ ளிற்
ககியான செயவதென னென்று கூறவெம் பவியெய்தித் துரைக்
கும் (உ௩)

மன்னாமன னவனே கேடடிபுனை குடைக்கீழ் டையகம்
஁சித்தினி திருக்கப், பொன்னவன சடழுகரு மதிபுடை யமைச
சா, புரோகிதா முதலியோ றிருக்க, மின்னகு மோடைச சல
சல மதம்பாய வெங்களிற் றினம்பல வீருக்கத், தனனிற் ருச
சைச சிரவீழும் வினாககத் தாவுமான குலங்களு மிருக்க. (உ௪)

கதிரவன நேருங் கலங்கியோட டெடுகருங் கிவிசைத்
தோபல வீருக்க, வதிக்கழல் விசித்துக் கூற்றெடும பொருதற்
கமைதவான வீரரு மிருக்க, முதிரொளி விரிகருங் குண்டல
டதாணி மோலிகே யூரமு மிருக்க, வெதிரறு நிதிககோன வறிய
டுணை றிசைப்ப டெண்ணிப்பொன டணிமுத லிருக்க. (உ௫)

சிலைதுதற் கருங்கட் செய்யவாய மடவா திருவினுஞ் சிறந்
தவ ரிருக்க, கலைபல தெரிந்த சானறவா புகழுங் கல்வியு நிறை
நதுளத திருக்க, வலைவற வெவாகரு முகிலினுங் கொடுத்தற
கமைந்ததைத் தலங்களு மிருக்க, மலைவளைத் தருளிப் புரங்கடந்
தவனாளு வழிபடு பத்தியு மிருக்க. (௨௪)

யாதுகா ரணத்தா லுயிர்விடத் துணிந்தா யிதுநினக் கிசை
வதன றைய, போதுசோ குழலா னுமையொரு பாகப் புண்ணி
யன கருணையா லவனி, மீதுவாழ் தலங்க ளளவில் வவறறை
விதிவழி புரப்பவ ரெவாகாண, கோதுதீ பாண்டிக் குலப்புக
ழரசே கோபியா தகறியென றதுவே (௨௫)

வல்லிய முரைத்த வாததைகேட டரசன மறையவன
றயரெனும் வடிவேல, கொல்லிய வெழுந்த கடற்றினுந் கங்கிக்
குமைத்தலு முள்ளமா ழாநது, புலவீய தமிழ்திற போவதா யந்
தம் புகாபடு மிடாக்கொ மிடமாய்ச, சொல்லிய வந்தத் மாய
மரு வரசா தொகுபெருஞ் செல்வமோ பொருளோ (௨௬)

அணையசெல வதனதப் பொருளென மதிகரு மறிவிலா
தமைச்சுட வேண்டி, புணையவல வவரா யெந்தந் கருமம் புரி
தலிற பிரமலோ கத்தை, நிணையன கடைவா ரந்தந் கரும
நிகழ்ததலே யறிவினா செய்கை, யிணையதொன றணி யில்க
மோம் பாததீவ் கெற்றைக்கு மியற்றவொண னாதால். (௨௭)

எனறபற் பலவு முரைத்தினிப் புகற வில்லையென றெருங்
கிப் மனத்தி, னொன்றுதன றலையைக் கொண்டபோய்ப் புலிவா
யுள்ளுறக் கொடுத்தன னரசன, வென்றுல குலவும வெம்புலிப்
போத்து வேதியன றனனொம் மறைந்த, தன்றுகண் டொப்புற
றமராகற் ப்கத்தி னலாமழை பொழிந்தனா மாதோ. (௨௮)

புலியொடு மறையோன மறைநதது மமரா பூமழை பொழி
நதது நோக்கி, யொலிவரி கழற்காற பாண்டிய னிறுமபூ துறறு
ளதத்யிததன னின்றான, மலிதரு தவதது முனிவதே ரெனனு
மாதவன மலரடி போற்றி, நலிவதன் மறறை யதும்புக லெனன
நறநமிழ் முனீவர னவிலவான. (௩௧)

மாயபபுலி நீங்கியபடலம் முறழிறறு.

ஆட திருவிருத்தம் ௩௭௨

கொற்றவாளீசப்படலம்.

பறறு ருடம்பு தப்பபோழ்து பசிய விடகரு முழுதுண்டு, துற
றா கொழுவு மயினறிழியெயத தோருங் குடிகதத தேக்கெறிந
து, நறறா பொருவக ருடாபூண்டு நாம வடிவேற செழியாபிரா
னுறறு ரொருவ ரினறியவ னொருபா தீவ்ததி னிழனினறான ()

ஒடு முழையி னிதவனத துறறே னதுவஞ் சித்தகனற,
தாடு பொருவ புலிவாயி னகப்பட டானோ டப்புவியு, நாடு
முண்டபோய் மறைநததிது நனவோ கனவோ வேறொனறே,
கூடு செறிவாள போனதுவுங் குறியே னென்று குறித்ததுணா
வான். (௨)

பெருமான கரத்தி லொருமானகொள பெருமான கொடு
டபக கொண்டதவ, னொருமான ரொடாக கழிதருமெண் றுறா
தத நிலையே யஞ்சாது, பொருமா னவருள விண்ணவருட போ

நது கவாயா நிலலீமதி, மருமா னென்ககித துயருற்ற தென
னென றுணாநது மயங்குங்கால. (௧)

வேட்டம் புரிந் கானகத்து நின்ற வீ ரொலாரும்
வாட்டந் தவிரககு மனனவனைக காணு ராகி மதியங்கிப
பாட்டரு சுருமப ருளருமவனம் பலவுந தேடிச் சரிவனத்த
காட்டரு செலுரதி வககடைநரா கண்டா சமியா நரபதிமை

கண்டு மகிழ்ந்து தொழுதெழுந்து காணு திருநத் கவலை
மெலாம், விண்டு செழியா போரேறே வேட்டம் புரிந் கனி
னறு, தொண்டு புரிபு மெமையொருவித தூர மாமிச சமியன
ததி, னண்டு முறையென னெனவினை யறிதா ர்சன சொல
பனைத்தும (௨)

இனியம் புரிய செவனெனனவித வனநாற புறத்தினும்
டோயத, தனியந் விருககு மதியுரீ தெரிந்து வந்து சாற்றமெ
னப, பனியா கதிரோன குடவேதே புத்தி மெனறு பணி
தெழுந்து, னனியா தரவிற் கைகூட்டி நடந்தா வீர ரனைவருடே

ஒருவ ரொருவா தமிழ்முநதி யோடித் திசைநாற புறத்தி
னுமி, வெருவா துருவித கண்டனரோ சமியி னிழலவே தா
கமங்கு, நருவ ருருவ ருயுருவ ! கண்ட சகசி தாகநத, நிரவ் ரு
ணரா தருடகுறிபு மிலதி மருங்கி னமாவாளும. (௩)

கண்ட பொழுதே விரைநதோடித கையுங் கூப்பா முன
னெய்தி, தொண்ட வுயகை தலைசிறப்பக தொற்ற வேந்தே
யிதகேடடி, விண்ட மலாசா மதுப்பொயகை மேலபால வன
னித துருவிதவிட வண்ட நிறைஞ்ச சிவகுறியொன நருகு வா
னோட்டி (௪)

இதுவ லாவவே றதிசயமின றென்ற ரதுகேட மெத்து வகை, யதுவி ராவக கண்களினீ ரருமபத தலைமேற கரங்கு வித்து, மதுவி ராவங கடுககைமுடி வள்ளற பெருமான விளை யாட்டோ, புதுவி ராய விவையெல்லா மென்று புளகம் போரத் தெழுந்தான். (க)

கண்டிவந்த தமாந்தவை காட்டிச் செல்லப் பின்சென்ற, பண்டி பிரமண மாநேடிக காண வொண்ணாது பரம்பொருளைச், தொண்டு புரிவாற கெளிதாய சோதி தனைகண மென்கெழுச்சி, மொண்டு படிமேற டணித்துபணித் தெழுந்தான் பாண்டிக குல வேந்தன். (க)

ஆடுவ சூழிக்கு மாக வென றவகை கொட்டிம் பெரும்கிழச்சி நீடு மணித்திற போயநோக்கு நிரமபத தழுவு நெஞ்சருகக் கூடிக புளகம் போரக்குடமுங் குலவச சூழ்த்து சூழ் துபல பாடும டழிசகம் பரவசமாயப் பத்தி யுருவா கிபகோமான (க)

விலங்கு துருவிக கொன்றுமுலும் வேட்டைக் காட்டினி ற ரடியேன, மலங்கு தவிாததா னாதறபொருட்டோ மானை லெ னியிற செலுத்தியுள, மிலங்கு மினை மீதானபுகுத்தி யேத்த டெ னிப்பட டிருந்தனையாற, கலங்கு தலிலம் மாண்டுகள னைமமான 'தொல்லோ டறியேன (க)

தெளித்த வுணாவிற பெரியோதரு சிந்தைத் துரியா மெ வவிடத்தீ, மொளித்த கனவன யானேயென றுணாததற பொரு ட்டோ பொருதமியேன, களித்த சுருமப் ருனாகாட்டிற றயி லும் பொழுது கலந்தாரை, யளித்த வடிவாள கவாந்தனைய னரகதற களித்த வடிகனோ (க)

மாற துலகிற பயின்மாயை வல்லான யாவென றுணாதது தற்கோ, சேர வொருநான மனவகவங்கு தீவிய்பு புலியை

தோற்றுவித்தா, யாறா தரித்த சடைமுடியா யரைவி லுதித்த
புலியோமன, நேறா நடனங் காண்புலியோ வினை ததுவென
றியமபுகவே (கச)

உள்ள படியே வெம்புவிவா யகப்பட் றேலு மொருவனிலுங்
கள்ள மகனற கைதவனா கியான கலங்க மிகக்கலங்கி
விள்ள முடியாப பெருநதுர மேவப புரித்த கைதவனா
தெள்ள முடிபா தினையனென வுரைப்பாய தேவ தேவனே ()

சருவ பரிபூ ரணபோற்றி சருவ சொரூப னேபோற்றி
சருவ சாட்சி யேபோற்றி சருவ சத்தி யாயபோற்றி
சருவ விசய னேபோற்றி சருவ சனபா லகபோற்றி
சருவ பலனுங் கொடுக்கின்ற சருவே சுரகின ஞானபோற்றி ()

நகது கிருபா சுரபோற்றி ஞான நகத புரபோற்றி
இகது புனையு டரபோற்றி பெயறிநீத துயிலுஞ் சுரபோற்றி
வகது புசிபு ணுரபோற்றி வாணோ விரும்பு வரபோற்றி
முகது பொடித்த புரபோற்றி மொழிபே ரோரா யிரபோற்றி ()

மறையோ திமகே டிபுகாணா முடிபாய போற்றி வனச
துழா, யிறையோன முபனறுங் காணாத வடியாய போற்றி யிரும்
புலனங், குறைநீர தரவுண் வெகருமொரு கொடியாய போற்றி
பெருங்கருணை, கிறையே பெயவந் கொடுக்கக் கருடியாய
போற்றி போற்றியே (க௧)

அநந்த முடிபாய நினைத்தொழுதே னநந்த மடியாய நினைத்
தொழுதே, னநந்த முகத்தாய நினைத்தொழுதே னநந்த விழி
ராய நினைத்தொழுதே, னநந்த வருவாய நினைத்தொழுதே னந
த வாயுய நினைத்தொழுதே, னநந்தம் பெயராப் நினைத்தொழு
த னநந்தம் புதைய நினைத்தொழுதேன. (க௨)

கால காலா நினைத்தொழுதேன காம தருளு நினைத்தொழு
தேன, பால விழியாய நினைத்தொழுதேன பாசு பாணி நினைத்
தொழுதே, னேல நறுநதாக குழலுமையை யிடப்பா லுடையாட
நினைத்தொழுதேன், சேல முனிவ ருளத்தமருந தேவ தேவா
நினைத்தொழுதேன் (௨௦)

வானா நறுங்கற டகமால மகவா னிணடை மலாமேலான,
நேனா கருமப ருளாதுன்பச செழுநதா மாபன டரிதிமதி,
யூனா படைக்கைத தானவ கிம புருட ரொளி விச சாதராமத,
ரூனா யலருந தொழுதேத்து மண்ணு வியானு முனைத்தொழு
தேன் (௨௧)

மாலோர் கணையாய நினைத்தொழுதேன மாலோர் புறத்
தாய நினைத்தொழுதேன, மாலோர் விடையாய நினைத்தொழு
தேன மாலோர் கொடியாய நினைத்தொழுதேன, மாலோர் மனை
யாய நினைத்தொழுதேன மாலோர் வடிவாய நினைத்தொழுதேன,
மாலோர் நடுவாய நினைத்தொழுதேன மாலோர் ருணராய நினைத்
தொழுதேன. (௨௨)

மறையா தனத்தா யுனையடைந்தேன் மறைபா துக்கையா
யுனையடைந்தேன், மறைமா வுக்கப்பா யுனையடைந்தேன் மறை
க்டோ வணத்தா யுனையடைந்தேன், மறைமா மொழியா யுனை
யடைந்தேன் மறைநா புரத்தா யுனையடைந்தேன், மறைவான
பொருளே யுனையடைந்தேன் மறைய் றுணரா யுனையடைந்
தேன். (௨௩)

பண்ணே பண்ணி னுள்ளிசையே பாட்டே பாட்டி னுட
பொருளே, கண்ணே கண்ணி னுண்மணியே கனியே கனியி
னுடசுவையே, பெண்ணே பெண்ணி னுடபொருளே பெழுத
தே பெழுத்தி னுள்ளிடே, விண்ணே விண்ணி னுள்ளிளாவியே
விருடியி யடியே னிணையடைந்தேன். (௨௪)

எ அ கோ யி லு ரா ய பு ரா ண ம

எல்லாத் தொழிலு முடையவனு யிருநதுத் தொழிலொன
 ானுமிலா, யெல்லா வருவு முடையவனு யிருநது முருவொன
 ானுமிலா, யெல்லாப டெயரு முடையவனு யிருநதும பெய
 ான நேனுமிலா, யெல்லா வுலகுத் தொழுமுதலவ யானு மே
 ாதி புனைததொழுதேன. (உரு)

புகழீ சான நினைததொழுதேன பொலிதற புருட நினைத்
 தொழுதேன, நிகழ கோர நினைததொழுதேன வாடதேவ் நீன
 ாதொழுதே, னிகழபே ருவகைச சததியோ சாத மூத்தி நினை
 ததொழுதே, னகழகா டவிததை யாளருளத் தமாமா தேவ நினை
 ாதொழுதேன (உசு)

என்று துதிக்குஞ் செழிடனெதி ரிலிவ ம ன்ணை விவளி
 ாதோனறிக, என்று மழுமான கரத்திலங்கக் கங்கா நதியு மதியு
 மிகத், துன்று சடைக்காட டிடைவிளங்கச் சூலங் கபாலம் பொ
 லிதொளிர, வொன்று புயன மொருங்கினற வுடையா ளிடப்பா
 கப்பொலிய (உ௭)

மா லு மயனு மிருபா லு மலாகைத் தலைமேற் குவித்திறைஞ்சச்
 சா லு முனிவ ரகரவென றெடுக்கு மோசைத் தலைசிறப்பக்
 கோ லுபடியா ருளங்குழைத் து குழைத்து விழைத்து கூத்தாட்
 மே லு மமரா பறித்தினைநகு மென்பு மாரி புவிநிறைப (உ௮)

வானஞ் சமழக்கு மியடையதும் வா னோ செவிபோத திட
 முழங்கக், காணஞ் சமநத் நறுங்கடுகைகக் கண்ணி மணமெண்
 டிசைத்தடவ, ின்னஞ் சமத்த விலலாத வுயாமா கதாகன புகழ்
 தேத்த, ின்னஞ் சயிர்க்கு மட்டபடணிக ணிரயி மாபத திடை
 பபுள்ள. (உ௯)

எண்ணி லாத விளங்குகிறி னினைக்கு மேனி யழகெறிப்ப,
பெண்ணி லாத மதிபுதய மென்னக குளிர்ச்சி தலைதுங்க, வெ
ண்ணி லாத பெருவலி லிடப ளுத்தி வெளிந புறத்துற, நெண்
ணி லாத பெருங்கருணை யெமமான காட்சி கொடுத்தனனே ()

கனவி னிடத்தது மயனமுதலோர் காண்டற கரிய பெருங்
காட்சி, நனவி னிடத்தது வெளிப்படலு நயத்து டணித்து பணிந்
தெழுந்தது, சினவி லரசன பரவதமுத திருமுன் குடந்தம பட்டு
நிற்ப, மனவி னிடையே னத்திடுஞ் சருப்புப் புனைவா ருள
செய்வார் (௩௧)

யாழாய் வீர பாண்டியனே மாறு நினது பத்தினியு, மா
யாப் பெருநீ திருமுலக மறியத் தெளிப்பா னொருமானைப், பா
யாப் திருமுன வெளிப்படுத்திப் டக்கத் திருந்த வாளகவாந்து,
போராய புலியு மறையோனும் புணர்த்தி விடுத்தோ நாங்கண்
டாய (௩௨)

அளவி லுவகை யாமடைந்தோ மடங்கா நடுங்கு நின்வடி
வா, எளவி லொளிநங் குறியொருபா லுக்குற நெடுத்ததுக கொ
ளருதிநீ, யளவில் வரங்கன வேண்டிடினுந் தருவோ மறைவேண்
டுவதெனன, வளவில் வலியா னருளிப்பவா நனபி னிலத்திற
டணிந்தெழுந்த (௩௩)

வெய்ய கடிவாள க தடுத்தது ழீடெடு டணித்து பணிந்
தெழுந்தது, செய்ய மேனிச் சிவகொழுந்தே தேவ தேவ சிறநடி
யே, னுயய வளிகும பெருங்கருணைக கொப்பு முளதோ வெ
னத்ததுதித்து, வைய நிகழும் பெருவடங்கண் மாஞ் வனபின
வேணவொன (௩௪)

முற்ற வடியேற குஞ்ஞனடிகீழ் முழங்கும் பத்தியுறலவே
ணநீ, மற்ற மகல நினைவாளி யடியான கண்ட காணத்தாற,

செற்ற மொழிகளும் வண்ணிவன மெனுமபே ரிதுசோ தரலவே
ணடுங், கற்ற முனிவா புகழ்கருணை கடலே யினனுங் கேடடி
யால. (௬௫)

ஆசிய கொற்ற வாணிநபா லடியேன பெறலாற் கொற்ற
வா, ளீச நெனுமோர் திருநாம மென்று நின்குய திடலவே
ணடு, மாசி லினைய பெருந்தலத்தை மருவி மதுப்பொய கையிற்
ரோயநது, பேசுவினிய வெண்ணீறு பூசிப் பெருங்கண் டணி
பூண்டு (௬௬)

உணமை யறிவா நந்தமா யொளியாய விளங்கு நினையள
வாத, தணமை செறிந்த குணத்துமையா டீங்க கண டனபிற்
போற்றிவோ, வணமை மிகுந்த பெருமபோக மருவிப் பிரம
ஞானமுநீஇ, யெணமை யலிததை தவிநதொருநீ யேயா யமா
தல வேண்டமால. (௬௭)

இந்த வரங்கண் முழுதுளரித் திவிதல வேண்டு மென்பப
ணிய, வந்த வரங் ளவவாரே, யனைத்து மருளி டங்கண்ணச,
சந்த விலிங்கத் துணைஹந்தான றருக்கும் பகைவா முடித்தலை
கள், சிந்த வடிவாள கொடுசெருப்போன நேங்கு முவகைக் கடல
படித்தான (௬௮)

அன்று முதலா வததலத்தை யானரோ வணனி வனமென
றுங், குன்று குழைமுடி புவனேசன நனைக கொற்ற வாளீச,
னென்றும் விளங்க வெடுத்ததுடைப்பா ரிந்த நாடங் கணிப்போ
கள், பொன்றுய வறுமைக் கடனீந்திப் புத்தி முதலி யடைவ
ரால. (௬௯)

இவ்வா றமல னாரருளபெற றிரியா தங்க ணமாகின்ற,
தெவ்வா னவாத முடியிடறுங் கழற்காற் செழிய னமைச்சா
பிற, றொவ்வா வேளை யோரக்கடவி யொருங்கிக் காடு களைந்து

கொற்றவாளிச் சப்படலம்.

அக

தளி, யெவவா லயமுஞ் சமழ்ப்பவியற் றிதிமா புரிமி னெனப்
டணிததான. (௨௦)

வேறு.

மதிவலி யமைச்ச ராதி மறறையோ பிறருங் கூடிக
கொதிவலி நவியம் வெளவாயக குயமுளார பலரைக கூவிப்
பொதிமீலி யினைய காணம் புரையறப் போக்கு மெனறு
நிதிமலி யுவுகை விமம் நிரப்பினு ரினைய காலை. (௨௧)

கழலுடைக் கூலுழ யாதத கச்சடை யரையும் வெய்ய
தழலுடைக் குயங்கொள கையுந் தாங்கிய நவியத் தோளு
மெழலுடைக் குரலு முளனா நியாவருங் குழுமி யாவரு
நிழலுடைத் தருக்க னெல்லந் நிரைநிரை தடிந்து சாயப்பாரா ()

அணைதரு மூல முற்று மகழந்தெதெ திதிவா சிலலோ
நிணைதரு வானந் தோயு மிருமபிணை தறிப்பா சிலலோ
பணைதரு பராரைச் சுற்றம் படாநதற வெழிவா சிலலோ
பிணைதரு கனிகா யாதி வேணடுவ பெறுவா சிலலோ. (௨௨)

எறிதரு நவியங் கூவாயக குயமெறி மள்ள ராய
முறிதரு பிணியோ மூன்று முற்றுந் நெருக்க லாலே
செறிதரு காண் மென்னு முடம்பினுட சேர்நது வாழ்த
குறிதரு மிருக மாய வுயிப்புறங் கூடிந் தனறே (௨௩)

ஈஞ்சிய தெர்னறே யாக யாவையுங் களைவாரா போல
விஞ்சிய பெருமை சான்று விளங்குமோர் சமியே நிதீக
வஞ்சிய தருக்க னெல்லந் மயுறக களைந்து சாயத்தா [டா.
ஐஞ்சிய வலியான மிகுத தொலைத்திடு தொழின்மேற் கொண்

காடுமுற நெழிந்த பின்னா மண்டொடு கருவி யாளா
மேடுமற தவலி லாமை வீணசெய வனைய பூமி
பாடுமற புதஞ்சா லந்தப பதிவயி னமாநது நாளுங்
கூடுமெயத தவஞ்செய வாத மனமெனக் குலாய தனறே ()

தரைசம மாய தோநது தபதியா பலரைக் கூலிக
கரையறு நீதியம் வீசி யாலங்ங காண்பீ ரென்று
புரைதவி ரமைச்சா கூறப் புத்தியென தவரு மேற்று
விரைதரச சிறபம் வாய்ப்பப் புரிதொழின மேயி னுரே (சௌ)

உரைபல பிளக்கின றுரும வரம்பறப் பிளந்திபுராஹும
விடைசெலற பகடு பூண்ட பணடிமே லேற்று வாரும
பரைதப் நடதது வாரும பொருக்கென விழிச்ச வாரு
முரைபெருங் தொழிலசெய வாரு ஊண்டொழி லுஞ்ற்று வாரும

ஆடிநிலை பறிக்கின றுரு மதிறநிலை செறிக்கின றுரும
படிதர நெருக்கு வாரு மிடடிநை பரப்பு வாரு
மிடிபட நீறு குற்றி ஷுடிததெடுத தேற்று வாருங்
கடிதலில் கருப்பக் கட்டி கரைததனா விடுகின றுரும (சக)

பொருவினு ணிறத்தது வாரும போதிகை யேற்று வாரும
வெருவிலுத தரமே லேற்றி வினங்குகற பரப்பு வாரு
மொருவிலைகப் பிரம்பு நீட்டி யோடென வுரப்பு வாருஞ்
செருவினமுண டாபோ வினன செயதொழி நிலைநின றுரே

திக்குருக் கிருக் மதத மண்டபஞ் சிறபம் வாயநத
புகழ்மகா மண்ட பஞ்சோ பொலிநட மண்ட பங்கா
தகழ்முடி மனறஞ் சாறு கொளஞமுண்டபம் லங்கி
யிகழ்நறப் பொலியா நிறகு மடைபுழனளி யாக சாலை. (கூக)

அருளுரு வாய வெங்க ளமமைவாழ விமானக கோயின்
மருளுருவொழிகு மேனை வானவா மருவுங் கோயி
றெருளுரு நோக்கி னலருங் தெய்வக்கோ புரளுரு ழிஞ்சி
யிருளுரு வொழிபுரா குமட்ட டிறைஞ்சிடு முற்று மற்றும். (1)

தழைதரு சமிஞ் வேதி தண்மதுப பொயகைச சுற்றும
விழைதரு தகைச்சோ பானம வேதிய ராதி நாலவ
'ருழைதரு மேனை யோகட குறையுணை வீதி கூவல
குழைதரு மடமுன னுன யாவுமேற குலவச செயதா. (2)

சொல்லரு பகிஞ்சி பொங்கச சூழ்சியின் வல்லோ ராதி
வெல்லரு மேனை யோரு மேவவந தரச னேககிப
புலவரும் வன்பு வாயநது பொலிவிழாத தேவா முனளுக
கல்லருந தளிகு வேண்டிவ க்ருவி களீனததுஞ் சோப்பான

கொடிகுடை கவரி யால வட்டமுற கூறும் யாவும்
படிபுக ழிடபம் வைய மாதிய பலவீ நாளு
மொடிவருங் குடமுன னாக வுரைத்தபாத தீரமு மற்றும்
வடிவமை மணிபூண வட்டம் வயங்குவ யாவுஞ் சோதது. (3)

நிலமுத லாய செலவ நிரம்புறப பொருத்தி நனனுட்
குலமுதற டைவா தம்மாற குமபரீ ராட்டு வீதது
நலமலி சிறப்பு வாயதத பூசையு நருவி ழாவு
மிலருகா மியமு மென்று நடக்குமா றியறறி னுணை. (4)

தினமொடு பகக மாதஞ் செறியிரு தாட்டை யாதிக
சனமிரு விழவு மலக மங்கலங் கவின்று பூப
வநகூமறையோ ராதி யாவீரு நெருங்கி வாழத
தனதனமா நகரே யெனன நாவளரு சமையச செயது. (5)

அசு

கோயிலூரப்புரணம்.

தானுமந நகாநீடி காது தககமா ளினையின மேவி
வானுமண னுலகு மேத்த மறையவாக கணன தானந
தேனுமின பாலு நெய்யுந திருநதுபல கவையுந தேவ
ரேனுமவா பூற நலகி யினபந்துயத் திருப்ப தாளுன. (௧௮)

விசேடமா மபிடே கங்கன விசேடமா மலாததா மங்கன
விசேடமா மெரளிாதி பங்கன விசேடமா நிவேத னங்கன
விசேடமா முபசா ரங்கன விசேடமா ம வருவாய மற்றும
விசேடமா நடத்தி வநதான வீரபாண முபனருன மனனே (1)

கோலமா மதுதத் டாகவ குடைநதுவெண்ணீறு பூசிசு
சீலமா நருத்தி ராககந திகழதரப பூண்டு முததி
மூலமா ரெழுததைந தெண்ணிக கொற்றவா வீசா முன்போயந
காலமா வத்திற போற்றுவ கடனமையிற் றலைநின ருனே (1)

அன்னவ னிவவா ருய நியதிபுற நமரு நாளின
முன்னவன கருணை மூர்த்தி முப்புவ னேசன ருளும்
பொன்னவிர திதலை பூத்த புணாமூலை யுமைபொற ருளு
நன்னாகொள சேவை செயவா னுமங்குச செனரோ மாக. (1)

நமமுடை வரவு தோநது நனமதி யமைச்ச ரோம
விமமுபே ருவகை பூண்டு வேந்தனவந தடியிலு வீழ்தான
மமமரி னொழிநது தாய் மனத்தருய வயவகா நினற
செமமலே யெழுதி யாலென ருசியுஞ் செப்பி னேமால. (௧௨)

எழுநதுநின நிருகை கூப்பி யிருங்கடற் பெருநீர் முற்று
முழுத்தன் வாககி யுண்ட வுத்தம முனிவ ரேறே
செழுநதீழிப புயலே நினரூட் பெரிசுந்த தானு யேறரு
விழுந்தா வலித்தை மேனமே பெழுந்தது மெய்மமை ஞானம்.

எண்ணருந் தவஞ்செய தாழ்மெய்தருளு சித்த சுத்தி
கண்ணரும் பிரம ஞான நாயினே னடைநதே னென்று
கண்ணரு மகிழ்ச்சி கூடக் கண்கணீ ரருவி பாயப
பண்ணருந் துதிஞ்செய் தானைப் பார்த்திது கூறி னேமால். (௧௪)

முநதுபல பவங் டோறு முயன்றுசெய தவத்தின் பேற்றா
விநதுசோ முடியாரா மேய வித்தல மடையப் பெற்றாய்
நநதுமா தன்ற றுன நனமக மாதி செயயா
ருநதுமித் தலத்தின் மேவா ருணமையீ துணாதி வேந்தே. (௧௫)

எண்ணிய சித்தி யேவல்லா மெண்ணிய படியே நலகிக
கண்ணிய பிரம ஞானங் கையினு மலக மாகருந்
தண்ணிய தலமீ டிதானதே துரையின்மற றெங்கு மில்லை
நண்ணிய விசுமபி டதது மில்லையா னும வேலோய். (௧௬)

மருவிரீ வேடடை யாட வந்தது மொருமான பற்றிப்
பொருவிலித் தலத்தில வந்து புகக்தும வானகா ண்து
வெருவிலவெம புலிமுன னெய்தி விதித்திவே தியனை யென்ற
பரிவினீ யுரைக்க வபபுல பனவனோ டொளித்த வாறும். (௧௭)

திரிபுல னேசா முனபு சென்றுநீ பணிந்த வாறு
மரிபிர மருகரு மெடா வரும்பெற்ற காட்சி நலகி
யுரியவா ஞாதிக கொற்ற வாளீச றெனுமோரோ பேரும்
புரியமற தவாரீ வேண்டப் பூண்டது முணாநதா மனதே (௧௮)

உடம்பிடை யுவாபபு வைத்தா யுயாசிவ தருமஞ் செய்வாய்
மடம்பங் முணாசசி நீத்தாய் வாயத்தனை சித்த சுத்தி
யிடம்படு நினை யொப்பா தீரவவுல கத்து மில்லை
கடம்படு களிக வியானைக் காவல ரேதே யென்றும். (௧௯)

அகக் கோயிலூராப்புராணம்.

எனறஹ் நெக்கு நெக்காங் கிணையிடி மீடமெ போற்றி
மனறவின னனகூ றெனறான மறறவை யாவை யென்று
தனறனை யிலலா னாய சைமினி முனிவன கேட்பக
குனறவீற் பெருமாற் கணபு கூருறு முனிவன கூறும். (௭௦)

கோற்றவாளீசப்படலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௪௪௨.

உபநிடதப்

பொருளுரைத்தபடலம்.

அரியயன போற்ற வணனி யடிமுனைத் தெழுந்த வறகும்
பரிபுரம் புலம்பு பாது பங்கயத் துமாதே விகருந்
திரிபுவ னேசு னெனறந் திரிபுவ னேசை யென்றும்
விரிதந் வந்த நாம காரணம் விளம்ப வேணமெ. (௧)

சாற்றும்வ வமையாண மீட்டுஞ் சாலிவா டிசை யெனனப்
போற்றமோ நாமம் பூண்ட தெனனையிப் பொருவி லாத
ஆற்றநோப் பொயகை நாம மொருமதுப் பொயகை யென்றும்
வீற்றுவீற் றாய சாப் விமோசனப் பொயகை யென்றும். (௨)

ஒதுவ தெனனை யிந்த நதிமது நதியென றோதற்
கேதுவுென பெருமை வாயந்த வித்தலஞ் சாலி வாடி
யாதலென னிவறறை நாயே னறியுந் தெருட்டு கெனது
காதலிற் பணிந்து போற்றிக் கைத்தவன வேண்டி னானால். (௩)

தோட்டல ரலங்கன மாலை துயலவரு தடந்தோட் பாண்டி
நாட்டங் கன்னடி நோக்கி நாமொரு முகூதத் நேரம்
பாட்டளி துதையுங் கொண்டை மாலையான பாத மெண்ணி
வேட்டவா வுணர்த்து மென்று விளம்பிட ஹ்ரு மனநே (ச)

யாதொரு காதை கேட்டா லெண்ணரும் பிரம் கத்தி
யாதிய ஊனத்தது நீங்கி முததியே யடைத் லாரு
மேதரு மனைய காதை விளம்புவ தின்று கண்டாய்
கோதற விநாயு வல்லலாம வெளிப்படுங் குறித்தக கேண் (ரு)

வேறு

முன்னம்துப் பிரியனென மொழிமுனிவ நெருவனுள
ன்னையனெத தருகலையு ளையமுத லறுத்ததுணர்ந்தோன
பன்னருமிந தியகருமபு பாறறுபுவெண் ணீர்நீனிநது
நன்னயக்கண் மணிபூணய நயந திதழைந தெழுத்ததுளவோன. (1)

மேயசரா சரமாகி விரிந்தசக முழுவதுமெய்
பாயபொரு ளிடத்திருநதுற பவிக்குமெத னிடத்தொடுவரு
மாயுபுரம் பொருளொன்றே யகிலகா ரணப்பொருளத்
துயசகோ தயப்பொருளைத் துளளறநன குணப்பொருட்டு (௭)

ந்ததியமாய நிடகனமாய நிரஞ்சனமாய நிராமயமாயச
சத்தியமாயப் பேரொளியாயத் தயங்குசிவப் பிரியமாய
புத்தியமுத் தியுநீனத்த போதினுநல குவதாயெச
சித்தியமுயத் தருள்கொழித்துச் செழித்திடுமிச சமீபினத்தில.

ஒருதிவலை சென்னியினதே ஹ்ருஹ் மறறவருட
கருதியகா ரியமெல்லாங் கைநெல்லிக் கனியாககிச

கருதிமுடிப் பொருளுணாசகி தேவநீறவளித தினிதிலங்கிப்
பொருதிரைகண மலிந்தமதுப் புட்கரணிக கரைமேவி. (௧)

கடலரிய புனலகுடித்த கருமேகந தடித்தீன்று
விடலரிய தெனக்கூற விலலொன்று வெளிப்படுத்தித்
தடலரிய தாரைசன சளவெனவோர நானிவததுடி
படலரிய குளிர்நுங்கும படிபொழிகா காலத்தும். (௧௦)

மரமுழுதுந் தலைபணிப வயங்குகொடி கருநடுங்கப்
பரவுமிரை கவராது பறவையொடு மரவொடுங்க
வரவுதப மண்ணுலகத் துள்ளவாயா வருநடுங்க
விரவுகுளிப் பிணிமேனமேன மிடைக்கூடிகா காலத்தும் (௧௧)

பொழுதுபடு முனனாகப் புநதிகவன நியாருமுடன
முழுதுமயி ராலமைத்த முழுப்போவை கொடுமுட
வழுதுதணந தவாபுலமப் வதரமவெடித் திடவுழுலங்க
கழுதுநிலை குலையவரு முனப்பனீகூர் காலத்தும். (௧௨)

கதிருதய மாகியது கண்டுங்கா ணாபோல
முதிருமய லுறமடவார முலைமுகடு மாபமுந்தப்
பிதிருமவகை யிலலாது பெரிதணைத்தா டவாதுயில
வெதிருமொரு பின்பனியென நெடுததியமபு காலத்தும் (௧௩)

காமமுத லோராறுங் கலவாது புறம்போககி
மாமகண யகன்கலைமான மணவாள ணுணாவரிய
தாமநறுங் குழலபாகத் தம்பிரா னடிகருதி
நாமமுதலுந் தோ முழுக்குபுநற நவஞ்செய்தான. (௧௪)

தங்களுக்கந் திடமுய்துறைமகனவெய் படையாமற
றுங்கமிரு காப்பித்தற்குத் தன்மையெனச் சூழமரவகன்

பங்கமில்பல் லிலையுருக்கப் பம்புதலா திகளகருக
வெங்குமவெயில பரப்பியிரு மினவேணிற் காலததும். (கடு)

விண்முழுதுங் கொதிககநெடு வேலைமுழு வதுங்கொதிக்க
மண்முழுதுங் கொதிககவுரை வாயமுழுதுங் கொதிககநினை
யெண்முழுதுங் கொதிககவெவ்னிதசருவெப பென்னோகருங்
கண்முழுதுங் கொதிககவெழு முதிர்வேணிற் காலததும். (கக)

எண்ணியவைந் தழுநாப நெண்காமத் தழுவலிததுக
கண்ணியசெந் தழுவருவக கடவுளணி மனறாடும
புண்ணியமென மலாப்பாதம் பொருநதநினைத் தினிதமாநது
பண்ணியமோ தவப்பெரியோய பகரருமா தவமபுரிநதான். (கஎ)

இவ்வண்ணங் கொடியதவ மியற்றிடுமத் திறனோக்கிக்
கைவண்ணக் குலிசத்தான கருநாம லீடையூரு
மவ்வண்ணம் புரிசுவலென நமரொடு முறசுருழந்து
மைவண்ண முகிறகூவி மழைபொழிக் கடிதென்றான். (கஅ)

புருகூதன கருததுணாநது புயலெல்லாம் புறப்படடு
வெருவாது கடலவறப்ப வயிறுவீங் கிடககுடித்தே
யொருவாத் தடித்ததுவிடுத் துருமேறு பலவீழத்தி
மருவாத் பாழுவக மருவமழை பொழிநதனவால். (கக)

தீராத் மழையினெடு கொடுங்காலுஞ் செயித்தெழுநது
பேராத் பெருந்தருவும் வோபறியப் போத்தெறிநது
வாராத் கெடுங்காலம் வந்ததென வுலகுநீயச
சோராத் கடுப்பினெடு சுழற்றியெறிந் ததுமாதோ. (கஉ)

இனவமுதலா கியவிடையூற்றெத்தனையோ வியற்றிடவ
மவைகருநா தசைவிலனாய் மதுப்பிரிய

னவையறுசீர் மாதேவ ன்குமலாசனே வடிகருதுஞ்
செவையுடையோ ருழியினுந் திறம்புசலிப படைவாகொலோ
இடையூறு மிகப்புகரிநத விநதிரனுட் சமழ்ப்பெய்தி
யடைசோகற பகமாலையமரரொடும வெருகடுந்நி
தொடையாளு நறுங்கூடநத கலைமாது துணைமுல்தோயந்
துடையாத விநனமாபத தொருவனிநு சரணடைநதான. (1)

விதுப்பிரிய முடிப்பெருமான விளங்கருளபெற நெவவுலகும்
புதுப்பிரிய மிகப்படைகரும் புததேனே சமீவனத்திவ்
மதுப்பிரிய முனியியற்று தவமாற்றி யெங்கனஞ்
குதுப்பிரியா தருளென்று கூறிமீட மெய்பணிந்தான (௨௬)

வையமெலா நடுநடுங்க மாநவஞ்செய்கினுறென்ன
நெயயவுரைத திடன்கேட்ட நானமுகத்தோ னிதுபுகலவான
வெயயருவி சப்படையாய வேறொன்றுங் கருதியான
செய்யமன மதுப்பிரியன கருத்துநீ தெளிந்திலாய (௨௭)

நம்பதமே முதலாக நாடுபெரும் பதமெல்லாங்
கடம்பிலா வமமுனிவன காணற்சோ நெனக்கண்டான
வம்பலிழைந் பகநறுந்தார மன்னவனே யுன்னகருக
குமபரொடும போதியெனச செலுத்தியபின் னுதுஞ்சயவான.

பாயவளம் பலபடைதத வைகுண்டம் படாநதுநெடு
மாயவனை யடிவணங்கி மதுப்பிரியன நவங்கூற

மயவீடு வுருங்கூடி வெள்ளிமலை போயப்புகுந்தார
தையவுருத் திரப்பெருமான றுணைப்பாதத் தொழுதெழுந்தார (1)

வந்ததெவ் னெண்பெருமான வாயமுந்நு கேட்டருளச்
சந்தமல ரடிவணங்கிச் சதுமுகத்தேந் னுரைமீசயவான

பந்தமகல் சமிவனத்துப் பட்டாநதுமதுப் பிரியமுனி
முந்தவருந் தவம்புரிவா னருளபுரிதன முறையெனறான். (உஎ)

முறையென்ற மலாககிழவன முகநோக்கி யெம்பெருமான
மறையென்ற ஓவலலாமும வடித்துணாநத நானமுகத்தோய
துறையெனற பத்திமிகூஉச் சுததசித்த னாயத்தவத்துக
கிறையென்ற மதுப்பிரியற கெல்லாருஞ் செயவதெவன (உஅ)

ஆயினுமச் சமிவனத்தை யகலாது வீற்றிருக்கரு
தாயினுநனை மையதாய சிவலிங்கந தனைக்கண்கி
காயினுஞ்செய்தவநதீரா முனிவனையுங் கண்டிடநா
மேயினுந்ல வதுகண்டாய மூவருமே வுவமாங்கே (உக)

என்றுதுரு வாய்மலாநது தாமரைமே வீருப்பானு
மொன்றுபெரும் பாற்கடனமேற கிடப்பானு மொருங்குவரக
கனறும்மு மாநேருதுங் கைத்தலத்தெம் பெருமானு
ரனறுசமி வனம்புகுந்தா ருராமலா மழைதூர்ப்ப (கூ)

வந்தவொரு மூயாகளும் யனனிவன வீளிப்பெருமைச்
சந்தமுழு வதுநோக்கித் தனையினம்கிழச் சிவராசிப
புகழினமுப புயனேசப பராபரனைப் பணிதேத்ததி
மந்தவணா வொழிந்ததவ மதுப்பிரியன முனவந்தா. (கூக)

முன்னடைநது காட்சிதரு மூவரையுங் கண்டெழுநது
கொன்னடைநத் தவமுனிவன பணிதெழுநது குடநதமுற்றத்
துன்னடைநத் மகிழ்ச்சியனாயத் துதிபுரிந்தாங் கெதிரிநிப்ப
பொன்னடைநத் தாமரையோ னோக்கியிது புகழுவான (கூஉ)

அடைவரிய மாதவத்தை யடைநதுநெடுந் தவம்புரிநத்
சடையுடைய முனிவரகிந் றனக்குவரங் கொடுத்திடநன

ஊடையவொரு மூவரெனு நாங்களுக்கிட தனமானின
ஊடையருத துரைத்தியெனத தொழுதுமுனி யுரைத்திவான்
அடியனேன செயததவ மதற்குரீ மகிழ்ந்திரேற
படியிலா வெனறவமும பலங்கொடுப தெனிலினனே
கடியதா மணாமேலாய காகுத்தா காபால்
மடியிலா யானகேட்கும வரமேதந் திடலவேணம (௬௪)

சகலபுவ னங்களுக்குந் தலைவனையே யறிதருவா
னிகலருமா 'தவமபுரிந்தே னினையவொரு மூவருளு
மகிலபுவ னங்களுக்கு மதிபாயா ரெனக்கேடக '
நிலிசசரா சரமீனற நெடிபமறை யோனுரைப்பான (௬௫)

மேதருமா முனிவரயான விதியுலகெ லாமபடைப்பேன
மாதையி னவையெல்லாம புரப்பரிவா மாயவாகா
னோதரிய வவையனைதது மொழிப்பரிவ ருருத்திரரா
மாதலினயா மூவருமே யகிலகா'ரணரெனருன (௬௬)

அறிவுருவ முனிபிரம னன்றைத்ததுகேட டறைகுவான
செயிபுகழிந் திரனமுதலோர் திசைக்கிறைவ ராயதுபோன
மறிவருநீர் சிருட்டிதி மாயப்பெனுமுத தொழிவினுக்கு
நெறிபுரியு மதிகரென நினமொழியா லுணர்நதன்னயான். ()

பன்னரிய மகத்துவத்தாற் பரவியபே ரித்தலத்தி
லென்னருமவந் தினிதாடு மித்தீதத்தக கரைமேவி
நன்னருறு தவமபுரிந்த நாவெவவோர் தொழிறகதிப
ரென்னவரு னுடையுணரி னெப்பிரயோ சனமெனக்கே (௬௭)

பெபொருளா னீயிருத்தி திடவதிகா ற்பெபெற்றீ
பெபொருளா னையிறற்றலோ னிரவீதிப பாணசரிப்பா

னெப்பொருளே வலிறகந்தலூகனினி தியங்கிவா யான
னப்பொருளே பரம்பொருண்மற நதையுணாவான கருதினன
எவளுவிந திரனமழைபெய திடுதனமுதற புரிநதிடுவ
னெவளுணை வழியியம நெவவிடததுஞ சவகரிபப
னெவளுதி கரீரணனென றுபநிடத மெடுததுரைகரு
பவனுன பரசிவனை யறிதருவான கருதினனயான. (௪௦)

கனறமதுப பிரியமுனி யியம்பிடலு மதுகேடடு
வெனறுமலீர மேலுறையும் வேதியனு மாதவனுங்
குன்றுவலோ சிவையாகக கொண்டதிற லுருத்திரனு
நனனுனது கருத்திதுவே னுமலலோ மெனறகனறா (௪௧)

அநதமுனி வரன்பின்னு மனவினமான யியம்பொதிருது
சுநதமிரு மிததலததே தவாநியமத துடனமாநது
பநதவினை முழுதொழிததுத தீவிரத்திற பயன்கொடுகரு
நநதலிலுந கிரமான நலமலியுந தவமபுரிநதான (௪௨)

கறறமதுப பிரியமுனி கடியதவம புரிபொழுதி
னுறறதவத தழுவெழுநதே யுலகமெலாம வியாபிகக
முண்டவுமவாழ சராசரங்கன முறுகுதா பத்தொடக்குப
பறறமெலிந தறவினைதது முகங்கருகிப பதைத்தனவால. (௪௩)

வருத்தமிரு மதுநோக்கி வானவாகோ னமரரொடும
பொருத்தமிரு மலாமேலான புண்டரிசுப பநதொழுது
திருத்தமிரு முணவுயிபபுத தீரந்துமுனி செயதவததா
லிருத்தமிரு தாபமெழுந தெவவிடனுந தகிகருமென. (௪௪)

மனனவனவாய மொழிதேடி மலாமேலான விரைந்தெழுநதே
ய்னனமிசை யிவாநதுசமி புனததடைநதவ கமாகினற

முன்னரிய பேரொளியாரு சிவலிபு முனபணிநது
தன்னனையாய மதுப்பிரியன நவம்புரித லுணாதாயே. (௪௫)

அவனுடைய கருத்துமுடித தளிப்பவனமற றுனையன்றி
யெவனுளனெந தாயவாளா விருப்பதெவ நெனவேண்டச
சிவபெருமா னம்பானீ தெளிபிரம ஞானத்தைத்
தவலறமற நவநகுரைத்தி சதுமுகத்தோ யெனவித்ததான ()

வித்ததசிவ பெருமானே மீட்டுநதான பணிதெழுநதே
யதெதமதுப பிரியமுனி யெதிரேவந தயனிந்ருன
நெடுததவினைக கட்டறுப்பான சூழநதுதவம புரிகின்ருன
மடுததம்கிழச சியனுகி யெழுநதுமல ரடிபணிநதான (௪௭)

தவமுனிவன றுனைநோக்கிச சாாதரும பிரியமுள்ள
யவமகனின் பெருந்தவததா லடையுட்கி லமுநதாப
முவடையிலித தவத்தையினி யொழிதிபுரிந ததுபோதுரு
சிவபெருமா ன்ருளவழியே சோந்தனமயா மெனறுணாதி ()

மேலாய வுபநிடதம விரித்துரைகரும் பிரமத்தை
மாலாய வுணாசசியறுத துணாதரநீ வாஞ்சித்தாய
பாலாய நினகருத்து நிறைவேறும் படியினபச
சாலாய வுபாயத்தைச சாறறுதுமன பொடுகேடடி. (௪௯)

விருமபுரப பிரமமென விளங்குமொரு பரசிவத்தை
யருமபுமுவ கையினறிதற காகியபே ருபாயநதான
கருமபுமமுதமுமபாகுங கறகண்டிங கைப்பென்னத
தருமபுதிய சுவையமைநது சாலபிரம வித்தையே (௫௦)

அரும்பிரம் வித்தையள வறிநதுணமுத் தம்பபுசிப்பு
விருடபியநிட் காமவினை மேதகைய தீவநதான

மிருமபுவிகொண மகமாதி ஸ்ரீயற்றசித்த சத்தியாககே
வருடபிறருக கியாதாகு மதுப்பிரிய மாமுனியே. (௫௪)

உற்றபரி பூரணமா யுண்மையறி வினபமாயப
பெற்றபர மாததுவிதப பிரத்தியக பின்னமாய
முற்றவொளிர் பிரமத்தை யுணராதரமுக கியமாகச
சொற்றவுபா யுடபிரம விததையலா லிலைதுணிபே. (௫௨)

எனறுரைத்த மலரோனை மதுப்பிரிய முனியின்றஞ்சி
நனறுரைத்தாய பிரமவிததை நாயினே னுணராதருபாக
கின்றுரைத்த லேவேணமெ பலமுனதென நவமாகி
ன்னறுரைத்துக் கழிந்ததுபோற கழியாதென நடிபணிந்தான

மலரவுடின் குரவனய மதுப்பிரியற கஞ்செழுத்து
மிலகமுன முபதேசித் தெனிராமுகமா யுறவிருத்தி
யுலகுபகா ரமதாக வொளிர்பிரம விததைதனை
யலகிலபெருங் கருணையினு லறைதரஹுற றுனமனனே (௫௪)

வேறு.

யாதொரு வத்து வானது சிருட்டி யாரமப சமயத்திற்
றனதா, மேதமின மாயா சத்தியான முனன ரீசகர னுயவெளி
யாகி பூதபெள தீகப பிரபஞ்ச முழுதும் பொருநதறச சிருட்
டித்துப் பின்ன, ரோதருஞ் சீவ ரூபமா யந்தப் பெளதிக வுட்
ஞெறுங் கலந்தது. (௫௫)

ஆனறகத் துருபோத துருமுத லுருவ மானது போலத்
தோன றியிமோ, சானறமற்ற நதுவே தருமபரப் பிதமஞ் சதா
பர சிவமெனத் தெளிதி, மானறவைம பொறியின வழிச்செல
வொழித்தே மனமொரு வழிச்செல நிறுவிக, கானறிடு பத்தத்திற்
டிவனங்க ளனைத்துங் கண்ட மா முனிவர வினனும. (௫௬)

வேறு.

மொழிபஞ்சு கோசவில்லட சண்மதாயத தேக மூன்றனாக
கும் வேறாயோ மூன்றவத்தைச் சான்றாயத, தமிழினற சசாதி
யவி சாதியசு வகத பேதரகி தமதாயநற நேசமொடு கால, மிழி
பொன்றா வததுபரிசு சேதரு னியமா யிருகவின்ற சத்தியனா
நூநதா கண்ட, பழியொன்றா வத்துவே பரப்புரம மதுவே
பரமசிவ சொரூபமென உறிதியா லினனும் (௮௭)

பெருஞ்சசகி தாநநத சொரூபமே யாகிப் பிரத்தியககான
மாவான யாதொருவத தான, தொருவருநதன சநந்திபாத் திர
ததாறகண் ணாதி யிருதியத்தை யுநவாதி விடகித்தெய் போது,
மிருதியம் மாயலிவிககின் றதியாதோ வததா லிநநாரு விதமா
ன ரூபசகம் டெளிபோன, மருவவியா பிககப்பட டிருப்பதோ
வநத வத்துவே பரப்பிரமம் பரசிவமென றறிகி (௮௮)

பரமசிவ சொரூபமயா வருகருமான மாவாயப் பரவுபரி
பூரணமா யிருகருமெனி லநதடி, பரமசிவ சொரூபத்தை யாவரு
மே னறிய விலலையொ வின்வுதியேற பகாநதிதிதுவ கேணீ,
பரமசிவ சொரூபத்தை யேயுணாதல வேண்டிப் பனஞளுவ
காமாதி களைநதுதவம் புரிநது, பரமசிவ சொரூபத்தை யுணரு
பா யமதாயப் பயிலபிரம விததைவிருப் புறறமா முனியே. (௮)

அறைசயம்பு வானவநதப் பரமசிவஞ் சிருட்டி யாதித
னின் மனமுதலா மிகுதிரிய மனைதது, நிறையமெளி முகமாகச
சிருட்டித்த படியா னீடியவவ விகுதிரிய வசததரோ யாகி, யுறை
யும்மெளிமுகமானா ரியாருளுமெவ விடத்து முறறவியா பகமா
ய பிரகதியீக பின்ன, மறைவிலபர சிவத்தையொரு வருமறிய
விலலை மாண்புடைய தவத்துயாநது, மகத்துவஞ்சான முனி
யே. (௯௦)

உபதிதப்பொருளுரைத்தபடி.

ஆயிடினப பரமசிவ ஸ்ரோருபத்தை யென்று மறிப்பது கொ
லொருவருமென நெண்ணுதியேற இன்ன, மழிஞ்சூ லுததெ
ப்போ தெப்புருட னநேக சனமரு வியபெருமபுநி ணியபரி
பா கத்தான, யீழயருளு சித்தசுத்தி யுண்டாகி விடய விரததன
ய முததியிசசா தீவிரமுன ளடனாயப, பாயவெளி முதமாநிந
திரியவச னாகாப பண்பினனாய நதியெதிராது நீகனாண் ளோ
ன்று (சுக)

பரவுமகா தீரனா யுணமுதமா கினரான பரிவுறுமப போத
னையன் சருவவியா பகமாய, விரவுபிரத தியகபினன சிவசொ
ரு பததை வீள்வகவகவ கையினொளிரு மாமலகக கனிபோ,
லுரவுமிஞ் பிரதிநத மொனநேனு மினறி யுணருவனீ துண
மையுயா. மாதவீதது முனிவா, கரவுதவிர தரவியவா றுணாக
தொளிரு மொருவன காட்சியனு பவமேதோ வென்றிடிற்சொ
ல லுவனகேன. (சுஉ)

சிருட்டிதிதி சவகார கருத்தரா கியுமச சிருட்டிதிதி சவ
கார மடைநதசகத தாயு, மிருட்டணியு மறறுளதெவ விதத
தோற்ற மாயு மிருக்கினற சேவச சகததனைத்து மினிய, பொ
ருட்டிறஞசார தருமகண்ட சசசிதா நநத பூரணநற பரமாத
து விதமாகி விளங்கும், வெருட்டிறனில பரசிவசொ ருபமென
நே தோன்றல் விளங்குமனு பவமேறின றுணமையிது மு
னியே. (சுக)

இதற்கைய பரசிவசொ ருபததை முததி யிசசையுடை ய
வனறிதற ருபாயமே தெனனி, னொத்தமையு மாணமாவே நாய
கனாபுத்தி யோட்டுசொ ரதியாக மனங்கலின மாந, ஸைத்திடு
மிந தியங்கனே பரியாத னுமைநது மருவுமுட லாகதேரவ விந
திரியப் பரியான, மொயத்தபல விடயமெனும் வனபூயியிடத்து
முன்னுபுசுரு சரித்திடலான முததியிசசை யுடையோன. (சுச)

ஞானசாத திரசனம் விவேகத்தியாய நல்லசா ரதியால வ விடயவன பூமி, யானதிறசெல லாநின்ற விநதிரியப் பரியை யானமபூ மியிறிருப்பி நிரதநன கமைய, மோனமிரு மான மநிட்டை யடைவதே முன்ன மொழிநதசியு சொருபத்தை யு ணருமபா யங்காண, மானமிலப் பரசிவசொ ரூபமே தென்னி ன வருததுரைப்பன கேடடிதவ மாணபுசான முனியே. (௧௫)

தோற்றசயம் பிரகாச சிததுருகே யதனறன சொருப மஃ தெவ்விடத்தெவ விதமிருக்கு மெனனி, நேற்றமிஃ தெல லாபபூ தங்களித தினிலு மெல்லோககு முள்ளுதனமா வாயி ருக்கு முணாதி, போற்றஃ திப படியிருநதா லெல்லோககு மெ னனோ தோற்றவிலை பெனிறபுகறம் பொலிநதகுக் குமமாய, மாற்றரிய பஞ்சகோ சங்களை வென்று மறைக்கப்பட டிருத்த லாற நேற்றவிலை யுண்டே (௧௬)

ஆயினது பரிசினன டோவெனநீ கருதி லாகாசம் போ வெங்கும வியாபிக ணுதனன, மேயபரிச சினனமல விசசொ ரூ பநதான வினவகுதிரி மூததிகளு ளொன்றோவென நெண் ணிற, பாயபல கருமபலவ கொடுபதாயச சருவ பூதவதிட டா னமாயப பகாசருவ சானற, யேயசித்து ரூபமா யததுணி மா யு மிருக்கின்ற பிரமமா னதாவென்று மனறே. (௧௭)

* பூனறவதன சொருபநதான பினையெவவா நென்னிற புகலவிததை மாயையெனு முபாதிக்கொன நினநிச, சானற தத்துவ பீதலிலக வ்யததினருத தமதாயச சாற்றரிய கேவலமா யத தவிரஞ்நிக குணமா, யானறநிதத சுததபுதத முத்தமா யிரு கரு மகணு சிதா காசமே பரசிவசொ ரூப, மூனறவொளிர சிவ

சொரு பத்தையினி துணாந்தோக குற்றபிர யோசனமியா
தெனிலுரைப்பாந தெளிமோ. (௧௮)

அகண்டபர சிவத்தினது சொருபமேநா னென்ற வதிகாரி
யாமொருவன பிரதிபநத மின்றிப, புகன்றவப ரோடசமா யநி
வானே வவறகுப போததாபோக கிமமபோக திரிபுடியின் மை
யினற, சுகந்தகயா டையுமகண்ட பரசிவமா கியதன சொருப
மெனத தோற்றதலாற நேற்றறமுடைத தாகி, நிகழ்ந்தபவ சரீ
ரதா பழமியலபே நீங்கி நிரதிசயா நந்த மடை பிதுபிரயோ
சனமே. (௧௯)

அனலியுங்கேள பித்ததியக பினனமே யான வப்பரம சிவ
சொருபந் தானாக வுணாந்தா, லொன்றியயான் மாவுகரு மகவ
காரத தினுகரு மொனறமத்தி யாசமா கியவிதய கிரந்தி, வென
றியுற நீங்குவதும் வேதாந்தந தானறு விதமோவத துவித
மோ வததுவித மெனினு, மெனறமல் தனுபவிகக வருமோ
வா ராதோ வெனுமினையுற சகலசந்தேதவகணீந ருவதும். (1)

சஞ்சிதமே பிராரதத மேயாகா மியமே யெனுங்கருந
தனுப்பதுவுந தருபிரயோ சனமா, லெஞ்சலிலாப பிரத்தியகக
மாயநான விதமா யியைநாம ரூபமாயத தோற்றியிருக கினற,
விஞ்சதுவி தீபப்பஞ்ச முழுமையும் கண்ட மெயயறிவா நந்தபூ
ரணபரமாத துவித, வஞ்சமிலாப பரமசிவ சொருபமா கினற
தெவ விதமென றிடிவகுப்பா மாமுனிவ கேட்டி. (௨௧)

பரவுமுபா தானகா ரணமாய மண்ணே பலவிதரும் பாதி
கா ரியமாதல் போலும், விரவுமதிட டானமா கியகயிதே தண
ட வியாளமுத லாரோப, மாய்ததோனறல போலு, ஐயநில
வைகரு முபாதான காரணமா யெவைகரு முற்றவதிட டான

மா யொளிருமொரு சிவமே, யருடேவ திரியகரு மனுடாதிரு
ய மானாம ரூபசகத தாயத்தோன்று வதனால. (௭௨)

கரவிலவீசா ரததுறுகும் பாதிசா ரியங்கன காரணமா கிய
மண்ணே யாகினுற போலு, மரவலங்க றண்டமுத லாகியவா
ரோப மகிபடான மாங்கயிறே யாகினுற போலும், விரவுசீ
வேச்சகத தாயத்தோன்று நானு விதநாம ரூபசகத தெனபது
வு மகண்ட, பரவுபரி பூரணசச சிதாநந்த சுதத பரமாதது விதப
ரம சிவசொருப மேயாம (௭௩)

இவ்வாறு பரமாததத திறசகல சகத்து மிலங்ககண்ட
சிதாகாச சிவமேயா யிருநதுரு, செவ்வாயமை யிஃதுணராக
கந்தகாக்குப் பகலிற செங்கதிரால வினங்குசக 'மிருளாய்ததோ
ற றுதலபோ, லொவவாத வகண்டபர மாததுவித மான வொரு
சுதத பர்சிவசொ'ரூபமே யெவருந, தெவ்வாத சீவேச சகதநா
ன துவிதத திறம்போலத தேநுணறுமிதற கெனசெயலா முனி
யே. (௭௪)

மேயவலி வேகதிடடி யிறபரமே நானு விதசர் ராதிகளா
யத தோனறினபோ தினுமே, லாயசெயன மலிதருவிவேமி
யா னவனரு ணந்ததமா கியவுடம்பு முதலியவென றுரைகரு,
நேயநா னுவிதவு பாதிசனே நேதி நேதியெனும் வாக்கினப வா
திதநாங் கெஞ்சும, பாயபூ ரணசிவநதா னென்றபரோட சமதா
யப படாநதுணநிற சோகமற்றுப பரமாயெரு சுவனே. (௭௫)

ஆபபரம சிவஞ்சருவ பூரணமா கையினு லஞஞானத து
டனுமதன காரியத்தி னுடனும், லெப்புகலசம பந்தமுறு மோ
வெளிஞ்சொ ரூபம வெளிபோ னிட்நிரியநிர வயவநிற குணமே,
யொப்பிலலி காரநிரு மலவசங்க மாயநன குறைதலினு ளு

னதநி னதனகாரி யதநிற், 'நிபயிடமாக் கூடியபோ தினுமவை
க ளுடனே சோதருசம் பந்தமீலை யெஞ்ஞான்று முணரே. (௭௧)

புகலரிய சிவசொருப மெப்படிதகாண் சருவ பூரணமென
நிடிவீடயம் வியாபகமா மவற்றி, னுகலரிய விநதிரியம் வி
யாபகமா மவற்றி னுற்றமனம் வியாபகமா மததகைய மனத்தி,
னகலரிய புத்திவியா பகமாகும் விசேட வகங்கார மதனினுமவி
யாபகமீ தனினு, நகலரிய தாருசாமா னியவகங்கா ரதநா னு
வியா புகமாகு மதனினுமா முனியே (௭௨)

அறிவுடையோ ரவவியதத மென்றுரைக்கப் பட்ட வரு
ஞானம் வியாபகமா மறைந்தவது தனிநுங், குறிஞ்ஞமில் பர
சிவசொ ரூபமவியா பகமாகு கூறியவப் பரசிவசொ ரூபத்தின
மேலா, நெறிதருவி யாபகமா யாதொன்று மிலலை நீயுணாதி
யாகையாற சொருபமே யென்றுஞ், செறிதருநற நவமுனிவா
சருவபூ ரணமாக தேருமறை முடிவெடுத்தச் செப்புவதிப் படி
யே (௭௩)

உரைசெயுமித தகையசிவ சொருபத்தன வடிவா வுணரா
மல வேறுபடுத துணாபவாககெஞ் ஞான்றும், புரைசெயசமு
சூரூழோ காதிபய நீவகா பூரணசச சிதாநத சொருபமே யெல
லாவ், கரைசெயது வேகானென நறிந்தவனுக் கென்றங் கலங்
கவரு சோகீமோர் காதிபய மிலலை, வரைசெயமறை முடிவான
பொருளிதமற நிதுதான மாண்டனினபோல வாககனறி மற
றொருவாக் கரிதே (௭௪)

விரவுநாற சாதனசம பன்னவதி காரி வினங்கியவீப பிரம
விததை யினைகருவன முகமாப, பரவுசிர வணஞ்செயுந் நன
ருக் கணநாநது பகாசுருதிக்கணுகுடல் மானயுத்தி கொண்டு, கர
வீதலிா தரமனனம் பணங்கியபின் னிவாநாற கருகவகீரிக் சயி

ததபடி சொரூபநர் னென்றே, யுரலுமிகு தயிலதா றையினிடை
விடாதே யுஞற்றகசசா தனமான நிதித்தியா சனத்தால. (அ0)

மிக்கசிவ சொரூபத்தை யறியாமை யையம விபரீதங் கட
நதுகர தீவனெல்லிக் கணிபோற, நககவப ரேரடிசமா யறியலா
மறைகள் சாற்றியநாக குணசிவசொ ரூபஞ் னத்திற, கெக்கலையு
ங் கற்றுணாநதோய சகுணபர சிவத்தி னிருமலாதீதா ஞபாசனை
யே சாதனமா னுதுகாண், பொக்கமினிக் குணசிவ னம்
பொலியு மனவும புக்லருமபே ரிணபமுத்தி லாஞ்சையுடை யவ
னான. (அக)

பத்தியுடன் றிருநீறு பூசியுருத திராககம் பீண்புமிகப் பூ
ணடெழுத்தோ றைநதினையுங் கணிததுச, சித்திதருச் சகுணபர
சிவஹுடைய பூசை தியானத்தோது திரமாதி ய்பாசனைசெய் தி
டலே, முத்திரெறி யெனறுமலாத தவிசுறைவோன வேச மு
டிவான் பிரமலித்தை மதுபிரியற் கருளி, யெத்திசையுந் தொ
முத்தேததுந் திரிபவனே சனஞ் னிறைஞ்சிவிடை கொண்டென
துலகமடைந் தனனே. (அஉ)

மறையவனீங் குதலுமதுப பிரியமுனி யுடகை மடுதசொ
ளிராவெண் ணீறுபுனைந் தககமணி பூண்டு, கறையறவைவ டுசமு
ததுநளி சித்ததையுந் கணிததுக காட்சியுற் சகமனை தது மகண
டபர சிவமே, நிறைதருமவ வகண்டபர சிவமேனா னென்று நிதி
த்தியா சனஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் போது, பிறையணிந்
சிதாநந் சருவவல பதப பிரியபூ ரணவளவிட கருணையுடைப
பெருமான். (அக)

கோடிக்கு ரியகாநதி யுடையவனா யமரா கொண்டலா பவ
னயன்மான் முதற்றேவா குழ, நீடியநால் வேதமுநாற் சிகரமா
நகிவ ணிகழ்சிகரம் விளங்குமொரு ஸ்ரீரணவமாப பொலிந்த, நா

உபபிடதப்பொருளுரைத்தப்படலம். ௧௦௩

டியபஞ் சாககரவி மானததுட டேனறி நலக்கொணமகா னை
லாய நின்றுமெழுந தருளிப், பாடியசோச சமியனத்தின் மதுப
பிரிய முனிமுன பரையினொடு காட்சிக்கொடுத தன்னுலகய
தரவே (அச)

கண்டமதுப பிரியமுனி கரசரணம விதிர்ப்பக கடிதெழுந
து கைகடலை மேறகுவித்தது நிலமேற, றண்டமெனப் பணிததுப
ணிக் தெழுந்தெதிரே நின்று சச்சிதா நந்தபரி பூரணஞயச சரு
வ, வண்டகூரா சரமனைதது மாயவஞய மலரேர னுதியரா லு
பாசிககப் பட்டவஞ யடியார, கொண்டதுய ரொழிப்பவஞ யு
ள்ளபர சிவனைக் குடந்தமுற்று நாததமுமபத துதித்திடலுற்ற ற
னனே (அதி)

வேறு

என்று வீரபாண டியனமனத துவப்புற விதனை
யன்று கூறினொஞ் சைமினி முனிவர உறிமோ
நன்று சாலிதன மேற்பொரு ளிலையெனநவின்ருன
மன்று ளாடிய பதந்தொழு தமிழமுனி வரனே (அசு)

கேசவமாதவச சைமினி யுவகைமிக கிளைப்ப
நாட்ட மூன்றுடை நாயகந் கனபுடை நலத்தாய்
வேட்ட மாமதுப் பிரியனமே லெனசெய்தான வினையை
யோட்ட வல்லபாண டிபறகுமே விபாதுநீ யுரைத்தாய் (அஎ)

உனைய யாடையும விடாத்தெத தறையியா லென்ற
துனைய வேண்டலும் வீரபாண டியனெனினி தொழுது
விரயம் வல்லமா முனிவரன் றுதித்தமை விரித்துப்
புனைய வோதுகென நிரத்தலு மியாமிது புகனரும் (அஅ)

அங்கு நாமவந் குரைத்தவா நேயுனத் கறைவாம
பொங்கு மாவததிற கேட்டியா லென்றிது புகலவா
னெங்கு மாகிய செயிரா னிணையழக கனபு
தங்கு மாதவத துயாநதொளிர் தமிழ்முனித தலைவன (அக)

உபரிட தப்பொருளுரைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௫௩௧

மதுப்பிரியர் துதியுரைத்தபடலம்.

அருள்க சிறகன சொருபதே சோமய வமல
வருள்க யாவைக்குஞ் சாட்சியா யமர்க ளங்க
வருள்க யாருஞ்சொ லெடைக்குமே லாகிய வமர
வருள்க பறபல மூரத்தியா யமருமா தேவ (க)

அருள்க பலவகை யுபரிபுஷ கமுனறவா நநத
வருள்க நிராகருண நிராமய வபபிர மேய
வருள்க வந்தடி யடைந்தவாக கஞாததிற மறுப்பா
யருள்க வெள்ளிபொன னிருமபெணு முப்புர மழித்தாய (உ)

அருள்க மாமறை முதலெழுத தின்பொரு ளானு
யருள்க மாமறை யந்தத்தாற றுதித்திட வமாவா
யருள்க மாமறை மொழிபரி தவிசென வமைத்தர்
யருள்க மாமுறை யந்தமு மளவிடப் படாதாய (ஈ)

எந்த வான்பொரு ளிடததுவின றியர்வுமுண டாகு
மெந்த வான்பொரு ளிடத்தெலா கொழுகிவிட மெவைக்கு

மெந்த வானபொரு ளுபாதான வேதுவா யிருந்ரு
மந்த வானபொரு ளாகிய நின்னடி யடைந்தேன. (௪)

எந்த வானபொரு ளானமதி கதிமுத லியங்கு
மெந்த வானபொரு ளாலவளி யுண்கருதி யெரிகரு
மெந்த வானபொரு ளானிலை பெறுமுல கெல்லா
மந்த வானபொரு ளாகிய நின்னடி யடைந்தேன (௫)

ஆவனி யடிமுல வாயுவா காயமா மைந்துவ
கவல வற்றினவி காரமாங காரிய சகத்து
மிவரு மெப்பொருள் வடிவமோ லியமபுமத தகைய
வுயம னிப்பல் காரிய வருவறிற் றெழுதேன (௬)

கலை மகந்தைசோந தயனெனக கவினறுவிண் னாதி
மலை ரும்பிர பஞ்சத்தை பிழங்குயாய போற்றி
யலை மடந்தைசோந தரியென விருந்தவை யனைத்து
நிலைபெ றுமபடி புரந்திடு நிமலனே போற்றி (௭)

உமையொ டங்கலந துருத்திர நெனுயிபய ருற்றே
யமைத ருமபடி சங்கரித தருளபவ போற்றி
கனையின் மாபிர னயத்துமா காலருத திரபைச
சமைய யாவையுத தடிந்துதாண் டவஞ்செய்யாய போற்றி (௮)

வசுககன சூரிய ருருத்திரா மருத்துவ ரதிலோ
னிசைகரு மாமதி சித்தாசாத தியாபிதி ரிவாமுற
பசுத்த தேவாநா னிடா திரி யக்குமுற பலவு
மசுத்த லாததா னாகிய வையறிற் றெழுதேன (௯)

பிரமன மாலுருத தினமுதற் பெயருடவ வருவும
கூவ மாவிய காரத்திற க்ருபிதப பட்டு

வரநிலாமபா மாந்தத்தினிலையோ மறநப
பொருள தாயரினற பூரண நின்னடி போற்றி. (௧0)

மருவு பேர்திட டானமாம யாதொரு வத்தின
பொருவில் சததையா லேயசத தாகிய புவனம்,
வெருவில் சததுப்போ வீருப்பதோ வத்தகு மெயமுமைப
பொருவி லாபபரி பூரண நின்னடி போற்றி (௧௧)

எந்த வத்துவின் சித்திற்றை சடமென வியமபும
பந்த மாசக மாகிய உனைத்துமேற பரவ
வந்த சித்துப்போல வினங்குமோ வத்தகு வத்தா
மந்த னுள்ளின் றிருவடி விருமபிவந தடைநதேன். (௧௨)

கூறு மெந்தவத துவின்ருளி ராநந்த மதனா
லீறு ருத்தகக ரூபமா கிபசகத தெல்லா
மேறு மாநந்தம போலத்தோன றிமெனன வியலபி
னாறு சூழினின் றிருவடி யடிபனே ஷாண்டதேன். (௧௩)

போற்றி சந்திர சேகர புனறசடா டவியாய
போற்றி முககறை புயிம்பொலி பூரண புராண
போற்றி மாணமழு வேந்தபொற ருமறைக கரத்தாய
போற்றி பத்தாகுற நமுங்குண மாயக்கொண்டு பொறு-
பிளாக பாணியே போற்றிபெட டடியடைந தவாத
மினாக தீரத்தரு ளிறையவ போற்றியெரு ஞானறு
மனாதி யாலள விடறகரும வள்ளலே போற்றி
யநாதி முதத்தனே யறபுத நிருத்தனே போற்றி. (௧௪)

வெறு.

இன்னணந துதித்து நெக்குநெக் குருகி யீறிலட டாங்க
மே யாச, முன்னாலீழ்ந தெழுந்தும் நண்கணீர் வார முகிழ்த்த

கை தலைமிசைக கூப்பிப, பன்னருங் களிப்பின் மூழ்குபுதினாத்
துப் பரவச மடைநத மாதவின், யென்னையா ஞடையான வே
ண்டிய வரமென னியமபுதி யெனவவ னியமபும. (௧௬)

தேவதே டேவுச மங்கள மூாதத செழுங்கனன மதிகதி ரா
ய, கோவமா தேவ பததருக கினிய குணப்பெருங் குன்றமே
யடியே, ஞவயுடன் றலையா வண்ணமாட் கொண்ட வறபுத மெ
ய்ப்பரஞ் சுடரே, யோவநே ருமையான பாகனே தனவா வுன
னருள வேண்குமெப போதும. (௧௭)

சததிய ஞாஞ நந்தபூ ரணனே தவாமன பாதிகட கெட
டா, நித்திப் நிமலா நிபமபுநின் னருளா னிலவுமித தரிசனம
பெற்றேனீ, பத்தியு மடைந்தேன சித்தசுக சியுமேற படைத்த
னன ஞானமுற் றுணாந்தேன, முததியு முற்றே னினியெனக
கெய்னோ மொழிதரு குறையுள தைய (௧௮)

கருணையங் கடலே யடியனே னிமித்தங் கண்டுமுப டுவ
னமு முயயப, பெருகுபே ருளாற காட்சிந தளித்தாய பிறங்
குபரு சாககர சொரூபப, பொருவிலி விமானத தோடுமிவ
விலிங்கப பொலிவினிச சமியனத தெவாககு, மிருமையு முயப
பாசுதிர்புல னேச னெனுதிருப பேபொடு மமாக (௧௯)

சிறந் துநின், னிடப்பான மருவுமை யாளுந் திரிபுல னேசை
யென ரெருபே, ருறத்தரு சிறப்பிற் பூணுக நினையங் வங்கயற
கண்ணியை யடைநது, மறந்துகா ணுறினு மிமையிற பேறு
மறமையிற்பேற்றன கடைநது, பிறநதுழ லாது சித்தசுத தியும
பின் பெற்றநின் சொரூபமே யாக (௨௦)

அரிபிர மருமுன னேடியுங் காண வடிமுடிச சமியனத
தூசே, திரிபுல னேச டுனறுநின் னுமஞ் செடபினோ கரு

௧௦௮ கீகாயி நூராப்புராணம்.

மறை யாய், பரிபுரப் பூதநாட டிரிபுவ னேசை யென்று நின்
பாலமா பிராடடி, யுரியநன் னும்கு செப்பினோ களுமிக குவந
துபே ராநநத முறுக. (௨௧)

ஒருமதுப் பிரிய னெனப்புக லடியே ஶ்ருங்குநின் நெஞ்
துபா லோடும், பெருநதி தனக்குங் குணதுபா ல்மைநத பெருந
தட மதற்குள்ளிடத்தே, மருவிநிற போற்றி யிருந்தெலா மடை-
நத மாண்பின லெனபெயாப் பெயாச்சொல, வெருவற் முன்
கொண் டிருவகைய னுமம விளவகிட வேண்டிமா லெனறும் ()

கரையுடைத தெழுநது திசை யலைத தோடுங் கரிசறு மது
நதியிடத்தும், புரையறச் செறிநது பூப்பொலி புடக் ருணியினி
டத்தும்போயப் பிறவி, வையறு படிநது நின்னைநின் னிடப்
பால வளாதிரி புனனா யகிபை, விடைமலா துவிப் பணிபவா
யாரு மிருபெரும் போகமவீ டுறுக (௨௩)

பலபல வுண்புக்தெனையித தலத்துப் பத்தியின் உசித
துமா தவஞ்செய, நலமுடை யவருஞ் சேயடையி னமாநது நய
க்கந்ற போற்றிடு வாரும, வலமுற நின்னைக் கண்டிடு வாரும,
யுறக் கேட்கிடு வாரு, மலாதலை யுலகிற பன்னெடுங் காலம்
வாழ்நதுபின் னினபழே யுறக (௨௪)

இத்தகு வரங்கன வேண்டுமென நிரந்தா னிரந்தன யா
வையு மளித்தே, யுத்தமப் பெருமா னிலிவகத்துண மறைநதா
னொப்பிலா முனிவனு மங்க, ணத்தனைப் பலநா னன்புறப் பூசித
தடைந்தனன விதேகமுத தியினைக் கைத்தலங் குவித்து வான
வா பெழுந்தா கற்பகப் பூமழை மரிழத்தே. (௨௫)

வேறு.

மன்னு மத்தலத் துயாமதுப் பிரியமா முனிவன்
கொன்னும வாஞ்சையிற் பெற்றநல வரத்தினுற குலவி
யினனு ளல்லவ மீரணனிலா பிரமஞா னத்தைத்
துன்னு மாதரத் துணாநதொரு சொரூபமே யாவா. (௨௬)

வேறு

மதுந்நி மதுபுட கரணியெவ விடத்தும் வயங்கித் திரிபுவ
னேசன், பதுமமென பூநதாட டிரிபுவ னேசை யெனப்பகா
நாமகா ரணமீம், முதுமொழிக கதையாற நெரிநதனை யன்றே
முழுதுவு 'காளுமன னவனே, யெதுநெரி தரத்தக் கதுவதை
யினியா மியம்பிடக் கேளென விரைத்தாம். (௨௭)

மதுப்பிரியத் துத்யுரைத்த படலம் முற்றிற்று

ஆசத் திருவிருத்தம் ௩௫௮

சுவேதராசப்படலம்.

முனனொரு காலத்து மூரி நீருல
கினனநீர்த் தளிப்பவன சுதேவ னெனப்ப
னனன்வன புத்திர னுரை கலவியான
மன்னுயிர் தன்னுயி ரெனக்கொண் மாண்பினுள். (௧)

எந்நாநவா மணிமும்பி யிடறா தாளினுள்
பிதிநதிடா தநிகெறி பிறகருளு சோததியா

னநிந்திடா நுண்மதியைச்ச ராதிநுன
முநிந்தவா சூழ்தர வாழு மொயம்பினுன (உ)

பெற்றவற ருரியியற் பெயரெழுத்தினு
ஞறநவா முதலொடி நுன்ன வாறுற
மறறவை கனிலுடன மாறி வைத்தரி
லறநவா சுவேதனென நறையும பேரினுன (ங)

கின்னவ னராமுடி யமாநத பூமக
டனடுஞரு குடைநிழற நங்க கெததரு
பன்னரும் போகமு நுகாந்து பண்புசான்
மன்னுநன நீதியின மகிழ்து வாழுநாள (ச)

ஒருநினங் கணிதநு லுணர்ந்ந ளாரசிலா
கருதுசா தகமடல கைக்கொண டோநதனா
பொருடடி வேலநிற புணரு மாயுணு
கெருவரு மறபமே மேய்தெனநனா. (ஊ)

சொற்றது கேட்டலுந் துணுகுற றஞ்சியே
கறறவா முதலிய கமெபு சூழ்தரப
பொற்றட மணிமுடி புதலவற சூடபு
மறறடம் புயத்தவன வனத்தை நண்ணினுன. (க)

தண்டக வனத்தினைச சாரந்து நாடொறு
மெண்டரு பெருந்தவ மியறறி டைகிஞ
னண்டரும் பெறலரு மனைய பேறறிஞ
லொண்டனிச சத்திய வுலக நண்ணினுன. (க)

மவுரவ னுலகிடை மன்னி வைகிபு
முலவருந் தெய்வத வருவம் பெற்றும்வெப

பலாபசி யவனைவிட டகனற திலலையா
ஓலாதலில் வினைப்பய நெழிகக லாங்கொலோ. (அ)

பிறைமுடிப பெருந்தகை துதற்பி நங்குநீ
யறைதரு மீவனவயிற் றசம்பு குந்தலாயக
குறைதலில் சினங்கொடு கொளுத்தி னாவென
நிறைபசித் தழுவெழு நெடிது வாடுவான. (ஆ)

ஒருபகன மிருபசி யுடனறு பொங்கலால்
வெருவரு பதைப்பொடு விழுந்து சாமபுவான
மருடலகை கிழவனை வணங்கி யையயான
பருவருங் கொடுமையைப் பகரக கேளென்றான். (க 0)

அருந்தவ மியற்றிநின் னுலக மணமியும்
பொருந்தலி நெய்யத வருவம பூணமியான
வருந்தலிப பசிப்பிணி வருத்த வென்னென்கோ
நிருந்தமற் றிஃதிறும் பூது தேரினே. (க 1)

மனனவ னிவவணம் வருந்திக் கூறலு
மனனமென னடைக்கலை யணங்கு மேவுநா
முனைவன முன்னிகழ் வனைத்து முன்னினுன
நன்னரும், வினைப்பய னெடுத்தச சொல்லுவான (க 2)

மண்ணிலவித தாத்து முளைத்தன மாண்பிலை
யண்ணலே நீயுல காண்ட நாட்களி
வெண்ணுமா மறையவாக கன்ன மீநதிலை
வண்ணமசே ரஃதிலா வாழவும் வாழ்க்கையோ (க 3)

தண்டக வனத்திடைத் தங்கு நாளினுய
கொண்டநின் னுடமண்பயே குறித்துப் போற்றினே

யொண்டவ வலியினென லுலக முற்றனை
கண்டநீ வினையினிப பசிபுங் கைக்கொண்டாய் (கச)

உரைசெயெவ வனததுநீ யுடம்பு விட்டனை
வரைசெயதோ ணண்ணலே மறறை யவ்வுடல
விரைசெயவ வனததக மேவு கின்றது
புரைசெயமற றதைபுசி போதி யெனறனை (சரு)

என்றலுந் துயரனை செழுநது பேரொளி
குன்றரும விமானமீக கொண்ட ரம்பையா
நின்றருளு சாமரை யிட்ட நீணமுடி
வென்றபொற குழைமுத லணிகண மினனடே, (கசு)

அலங்குமக கானகத் தயல ஷடநதன
னிலங்குமவ விமானநின் றிழிநது போநதுநாயக
குலங்கவ ருடம்புறுப பரிநது கொண்டெடுத்த
துலங்கவா தோளிளு ணுண்ட டானரோ. (க௭)

உண்டபின் கதிரவ ளொகரு மானமேற
கொண்டனன சத்திய வுலகங் கூடினான
மண்டுமெம பசிபிணி வந்தபோ தெலாந
தண்டுநோ புயத்தவன சாரநதுசாரந துண்பான (கஅ)

முச்சகண படலிலா வாயின மொயம்புடை
யரசுமக கானடைந் தடைநத ருந்தவும
விசுமப பிரேதமேன மேலும் வீங்கிறுற
பரசுநீல ஸ்ரணிலா பாவம போலவே (கக)

அருவருப பழமவனாந் தமரு நாளிடைப
பிபருவரு மததரு வனம்பொ ருந்திவாழ்

யெருவரு தண்டகன வெய்ய தீமைதீர
பிருகுவின கன்னியைப் பெட்டு நோக்கினான். (௨௦)

கண்டவப் பொழுதுவேன கணைக்கி லககனாய
மண்டிவன் காமநோய வளாந்து பொங்கலாற்
றண்டகன பின்வரல சற்று மோகிலான
பண்டரு மொழியினை வலிந்து பற்றினான். (௨௧)

பற்றிடு போழ்தினம் மூனிவன பார்த்தனன்
செற்றமிக் கெழுதரச சினந்து வைதழுங்
குற்றமில் கன்னியை மீட்கிக் கொண்டன
ஷீற்றதிவ் வனமினி யென்று போயினான் (௨௨)

மூனிவரன் கொடுஞ்சின மூண்டு வைதலா
னனிவருந் தணவருந் துயர நண்ணினான்
கனிவருந் தண்டகன காமங் காழ்க்கொளிற்
றனிவருந் திடருறல சாற்ற வேண்டுமே (௨௩)

ஆகையா லவ்வன மறறை நாணமுதற்
சாகையா திகளசெறி தருக்க ளற்றன்
வோகைகடா பறவைமா யொழிந்து போயின
வீகைசா லாதவா கீததி யென்னவே (௨௪)

நிகரரு முல்லையாய நிலாய வவ்வனம்
பகரருங் கொடியசெய பாலை யாயது
புகரரு மினியபாங் பொழியு மோபச
தகரரும புலியுருச சூமைநத தென்னவே. (௨௫)

ககச கோயி லூரபபுராணம்.

ஆடசியி னமாநதுவெவ வலகை யெங்கணு
மூடசியிற் குதிகுமம முளிவ னத்திடைக
காடசிசெய நடுநிலை கைக்கொண யெத்திதி
மாடசியில லாதவா மனைநி காப்பவே (உசு)

பொழியழல வெஞ்சுரம் புகுநது னோவறு
குழிவறுங் கூவலைக் குறுகி நோக்குவா
பழிபடு படிநாடுநெடு சென்ன வீரமங்
கொழிதரல கண்டுநெட யிரப்பி வீங்குவா (உ௭)

தீயிடைப படுமபுன லென்று செபபுதல
வேயிடைப படுவெங் கள்ளி வேதரு
மாயிடைக கண்டன மடையின மெய்வெயா
ஆயிடைக, காலெனத் துவற்று நீர்மையால (உ௮)

நடுநிலைத் திணையென நவிலவா பாலையை
நடுநிலைப் பூதமா நாமங் கேயுற
னடுநிலை யாமென நாடி யலகுமா
னடுநிலை பிழைத்திடா நாமச் செநதழல (உ௯)

பொறபமை மைந்தாபின றொடாநது பூவைமா
ரறபமை கேணமையிற் சேற லாயதரின
வறபமை சுரத்தழல வலிக்குத் தமமுடைக்
கறபமை யழலவெரு வாமை கண்டரோ (௩௦)

நீருலாம பிறுண்டுநூ கிகழ்செந் நாங்ககுலம்
போருலாரு சுரத்தையே புகழ்ஞ்ஞ மேயுய

காருலா ம படியெனக கரியு பேயகடக
தேருலா மிடமெனச செறிதல போலவே. (கக)

எழுக்கட லடுத்தடுத தியைந்து ருவிழிற்
பழுதுறு பழலையிற் படுவெந தியினுன
முழுதுடய கருகுமண முறைய விண்ணமு
மெழுருவான கங்கையங் குரது போமெனில. (கஉ)

துதல்கொடும பாலைவி னு பவ மைந்தனுண
முதலிடை கடைபென மூன்று மேயலா
விதமுள்ள பூதமற் றிரண்கு மினமையாற்
செவ்வெறும் பூதியுஞ் சரிதத நீர்ந்தவே (கங)

பறபல வுரைப்பதென பாயு மேற்றினுன
விறபயி னுதறகணுல பெருத தேயெனச
சொற்பயில புனமுத லெவையுந தோனறில
கற்பயில கொடுஞ்சரக கடுமை யெண்மையோ. (கச)

பூழியிற் ரோன்றிய கௌணி யப்பிரான
பூழியிற் குறுமெனின் மறரென ருமபடி
யேழினீசத் தமிழ்மொழிக் திதிதல வல்லனா
ஊழியிற் கணலகுடி யுற்ற தோவென்பார (கடு)

அறிவிலாத தண்டக னடைந்த காந்ததீச
செறியுமிக காடெலாளு செறிந்து சுட்டதான
முறிவிவித தீயினே பவீகக முற்றுவோ
குறிகொளு மெவாக்கொடுவன றுளைந்து கூறுவார. (கக)

ககசு கோயிலுராப்புராணம்.

மொழிநதவிச சுரததைமுண்ட முலலை யாககநாம
பொழிநததண கருணையாற போநது நோககிள
மழிநததற கிரங்கிரு சமிய னததமா
கழிநதபே ரருடபரண கழல்கள சிந்தியா: (க௭)

நினறன மப்பொழு தனைய நினமலன
பொனறவில் கருணையாற புழுங்கு பாலையிற
றுன்றின மரங்கொடி துணைக னோடனா
யொகாறின விவங்குபு னொருங்கு வந்தரோ ' (க௮)

முன்னிருந ததனிணு முனிவி லாவளம
பன்னரும பதினமடங் கெனப்ப காந்திட
வன்னியி னடியமா வள்ளற றம்பிரான ' (க௯)
றன்னருள் சுரததன்ன றழைந்து மலகிறேற

எங்கணும் பாதவ மெங்க ணுங்கொடி
யெங்கணுந தளிர்நிலை யெங்க ணுமமல
ரெங்கணும் பசியீகா யெங்க ணுங்கனி
யெங்கணு முனிவர ரெங்க ணுமபுனல. (௪௦)

அறமுஞ் சிறுமையெய தாத வவவனத
தற்புத நோக்கியங் கனவ னாவிரா
மறபகன முனிவரோ டமாநது டைகிலே
மறபுதன றிருவரு னகத்துக கொண்டரோ. (௪௧)

ஆய்தோ காலைவந தழததை புண்ணுதன
மேயினன சுவேதனவ வியப்பு நோக்கியே
பாயமற நவனெதிரா படாநது நின்றநீ
யேயவிச செயலுசெய லெனநீயு யெனறனம (௪௨)

அன்னவ னிரங்கிநம மழலி முநதழு
தினன்னவ குழிசியா யெழுநது நோநினறு
மன்னவன யானமுனிவ வனதது நோறறலான
மின்னவிர தெயவத வருவ மேவினேன (சக)

மலவ ஹலகமுஞ் சாரந்து வைகுவே
னலாபசி வயிறறெழுந தறவ ருததலா
னலாதொடும் பிரமனை நயநது போற்றியிவ
வுலாதலில் பசிபுறற கேது வேதெனறேன (சச)

அனையவன முன்னநீ யாச னிததநா
ணனைநெழு பழுவததை நண்ணி நோறறநா
ணினைமறை யவாககனஞ் சிறிது நோநதிலை
வீனையித னாறடசி விடாதெ முநததே (சரு)

இனிசசெயவ வேறிலை யின்று சென்றுநீ
முனிசசில ரொடுதவ முயனற காடழிடைத
தனிததுநின் னுடலகிடக கினற தனமையாற
பனிதததா ராயதசை பறிதத ருநதுதி. (சசு)

போதியென் றுரைததனன புநதி மீழுகிபன
ருதியிவ வனததுவந தருநதிப போகவு
மேதினி வியபபுற விருததி யாடது
திதினமா தவததவ செயவ தோகிலேன (சஎ)

எததவ முன்னநா னியற்றி னனகொலோ
வுததம நினைததொழு தியயப பெறறன

ககஅ கோயிலூராப்புராணம்.

னததவென றவனகழுத தணிந்த நித்திலக
கொத்தலா மாணையக கொடுத்திட டானரோ (௪௮)

எமககதன மேலவிருப பிலலை யாயினுஞ்,
சுமககரு மவனவினை தொலைத்தற கெண்ணியே
யமாததகவ கரித்தெழு மிருவ ராயினா
தமககருஞ் சமீவனத திறையை யுன்னியே (௪௯),

யாங்கின மமமணி முதத மாணையத
தேவகிய வவனவினை தீர்ந்து போயது
வீங்கிய பிரேதமு நசித்து விட்டதாங்
கோங்கிய பசியுந்த தொழிந்த தென்பவே (௫௦)

புரிந்தமு துண்டவன போனம கிழந்தனன
றிரிந்தன ஞடினன செங்கை கூப்பினன
பரிந்தனன பனடூறை பணிந்தெ முந்தனன
விரிந்தபே ராநந்தம் விராயத்து தித்தனன (௫௧)

அடியனேன கொடுவினை யாய யாவையு
முடியவந தெகிடுமுந தருளி மோசித்த
படியிலா நினகஞ்சைம மாறுண டாங்கொலோ
தடிசின முனிவாதந தலைவ னேயெனருண (௫௨)

தான்மே யருந்தவந தான மேமகந
தான்மே கொடுவினை யனைதகுஞ் சாயப்பது
தான்மே வரமெலா நலகத தககது
தான்மே விலையெனப் புகழ்த்து சாற்றினுன (௫௩)

அன்னதானமகிமையுரைத்தப்படலம்.

ககக

தடையற மறுவலு மடியிற ருழந்தன்ன
விடைகொடு திப்பிய விமான மேறின
னடைகெழு சத்திய வுலக நண்ணினன
படையுடைச செழியதே ரெனப்ப காந்தனம் (௫௪)

என்றலுஞ் சைமினி யிறைஞ்சி யேத்தியே
மனறலந் தாரினுன மறுத்துங் கேட்டதெ
மேனறநீ யவறகுரைத் திட்ட காதையென்
யெனறவ வுரையென மீட்டுங் கூறுவான. (௫௫)

சுவேதராசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - சு க க

அ ன் ன த ர ன ம கி ம

உ ரை த் த் ப ட ல ம்

முண்டுக மலாமேய முற்றிழை வனாமாபா
கண்டக வுலகோம்பல கைக்கொளும் விற்றனமாற
தண்டக விரைவிகித் தஞ்சம் தாச்சிரமத்
தெண்டக வடைநதோமா லெண்ணரு முனியரொடும் (௬)

சுவேதனென் பவனீன்ற தோனறலவன நிறனமிககான
சுவேதனென் பவனவனுந் துன்னுபல படையுடையான
சுவேதநின் றெளிரீற்றுச் சாந்தணி துதைமேனிச
சுவேதவல விடையானத் தொழுதெழு பத்தியினுன. (௭)

வந்தன னமைக்காண் மலரடி மிசைப்பணிந்தான்
புந்தியுண் மகிழ்தாசி புகனறெழுந் திருவெனரு
மநிலபின் னிருவென்றல வினையுரு பென்றறிந்து
நந்திய வோகையொடு மெழுந்தரு மெதிரினாளுன (க)

முதனிலை யேவலவினை மறற்ஃ தெனமொழிந்தான்,
மிதமிரு மனமகிழ்கூடாந் திருகரங் குவித்திருந்தான்
புதலவரின றந்தைபசித தழலசுடப புழுங்காவச்
சுதவழ னுண்டிமுனாளு றெலைத்தனம யாமென்றும் (ச)

அததகு துயருறுதற் காற்றிய வினையெவனோ
வுததம வுரையெனன வோதன மறையோருக
கெததுனை யேனுமவ னீததுண் ணுமையெனட
பொத்திய துயரினெடு முவகையும் பூததுரைப்பான் (ரு)

அமிழ்தினு மினிதாநி யாருயிர்க ளின்புதவுந்
தமிழமுனி வரவனன தானஞ்சய திடலகுறித்தே
னிமிழ்கடல குழலகி னீததலஞ் சிறந்ததென
வுமிழ்பெருங் கருணையி னுரைத்தியென றடிதொழுதான் ()

மனமகிழ் தொருமுகாதத மதிபுற வாராயந்து
கனமிரு கேத்திரங்கன யாவுளுங் கதிப்பதுவாப
வனமது புட்கரணிப புனலொடு வயகருவதா
யநகவற புதமாயிச சமியன மறிவுதிப்ப. (எ)

தரைபுகழ் மன்னவனே சமியன மென்றெவரு
முரைசெயுந் தலமெவற்றி னுனாளுமுத தமலகண்டாய
புரையறு தானங்கன புகலபல வற்றினனும்
விரைகம முனதான மேம்படு திறமழ்பூவ (அ)

அத்தல மெங்குனதென நறிவுற வாராயிற
புத்தொளிப பொனமாரி பொழிந்தவா தலவடபாற
சத்திய கிரித்தெனபாற சாற்றிமெ யோசனைதா
ஞெத்திய லரைபொனறி னுன்னது முறையானே (க)

திரிபுவ னேத்ரேனுஞ் சிவலிங்கப பெருமானா
திரிபுவ னேசையெனுந் தேவியொ மிறைகின்னா
திரிபுவ னததுஞ்மத தலஞ்சிறந் ததுகாண்டி
திரிபுவ னமுமானே செலுத்திந் தோவேந்தே (க0)

சாற்றும் தலமனை தானஞ்செய வதற்கிடமாம
போற்றுகுத தலம்போலெப புவனத்து மிலையெனத்
தாற்றுகி தெவனசெயவ தணுததுணை யாயிடினு
மாற்றவு மகமேரு வாருமத் தலத்தறிதி (க1)

பலாபுகழ் கற்பகப்பூம பட்டைய னாளு
மலாமக னாளு மாயவ னாளு
முலாதலில புவனேச னோவருந் வடைந்தாரு
மலகிலா சமிவனஞ்சாரந் தனங்கொடுத்தி பிறைநால (க2)

மருட்டி நனமனையாள் வாயத்திட வேண்டிடினும
பொருணனி வேண்டிடினும புத்திரா வேண்டிடினு
தெருணமிரு சிவஞானத் திருவுற வேண்டிடினு
மருணமிரு சமிவனத்தை யடைந்தன நல்கிவாரா. (க3)

வினைதப வேண்டெரு மிருபுகழ் வேண்டெரும
புனைசுரா நறுமுறுகரும போகவகன வேண்டெருங்
கனைகட லுலகமெலாங் கைக்கொளவ வேண்டெரு
மனையந் சமிவனஞ்சாரந் தனனநல கிவாராவ. (க4)

எடுத்திடு கருமமெல்லா மிடைதப வயாவாரு
மடுத்திடு கொடுவெந்நோய வறுமையுற றுழுவாருந்
தொடுத்திடு ஞானமிலாத துட்டாக னாவாரு
மடுத்திடு சமீவனஞ்சாரந தன்னநல காதாரே (௨௫)

திருவினிற சிறந்தாலுங் கூவியிற சிறந்தாலு
முருவினிற சிறந்தாலு மூககத்திற சிறந்தாலு
மருவினிற சிறந்தாலு மெனபயன மடைத்தானந்
தருவினிற சிறந்தாமச சமீவனத தாறறாககே (௨௬)

தன்னநல கினுமபலமே தட்கிடு மெனலோநது
பன்னரும் பெருஞ்செலவுப பற்றுடை யவாசிறிதா
மன்னநல குதலகூடா தமைந்ததம் பொருளளபைக
குன்னரு மனகானம வீசிட லுத்தமமாம (௨௭)

அருணிறை சமீவனஞ்சாரந தனமிட நினைபோழ்சே
பொருணிறை சுரரமுத மவாககிடு புந்திசெயடா
தெருணிறை தடவிட்டாந் சோதரு மனவுஞ்சோத
திருணிறை யாவுலகோ ரிடுவாபின னெருந்குடபப (௨௮)

பொருளில ரையமெடுக தாயினு மதுபரித
லருளிய லரிதாகி லத்தலங் தனைச்சாரநது
தெருணமிக விடுவாரபாற் சிதைவைத தினிதுண்டு
மருளற ஊழந் திடுக மற்றதும் பயன்படுமே (௨௯)

எத்தலங் களிணுமன மிடுதலி னுறபயனு
மத்தலங் தேறபதினும பெருமபய னடையுமெனி
னுத்தம் தடமிதுபோ லெவருந் துணர்நேந்தே
சித்தமெண் ணியமெல்லாந் சோதர லாமிதனல. (௩௦)

வெற்றன நறுமபருபுக கருணைவிஞ் சியபாரு
குற்றமி னெய்தயிர்பால ருலவுபல பண்ணியங்க
ளற்றமில் பாளிதமுன் னுயவி சேடமெலா
முற்றவச சமிக்னத்தி லொனறற்கொன றதிகபலன (௨௧)

வேறு

அததல் மடைந்தி யாவ னெனினுமோர் கடன் வனன
மெத திம், வனபி னீடா னககினிட டோம மேறு
மொத்தபன மகமுஞ் செயத பலனெலா முறுவா னுண்மை
விசதக வுதச லையம வேண்டிவ திலையிக கூற்றில (௨௨)

பொருல்லத தலத திலனனவ கொடுப்பவன புசிப்போ னெனனு
மிருய்ந்ம் வயங்கு மென னீழ மண்டலத தினைடபே தித்துத
திருவம றொளியிற் சென்று சததிர வுலகந் சோநது
பருவர லொழிந்து பன்னா ன வாழ்குடா பாரா ன வேந்தே (௨௩)

ஆதலி னனைய வனனி வனமெனூந் துததை யணமி
யோதன தானஞ் செய்தி யெனறன முயவை பூத்துப
பூத்தா மரையின வீழ்ந்து பழிசகபு விடைபெற றினப
மாசவா குழாங்கண் மலகு மன்னமா தலததை யுற்றான (௨௪)

அன்னமா தலத்தி னுற்ற வனமெலா ம்வாவி நோக்கி
மன்னவ னிறுமபூ துற்று மாமதுப பொய்கை மூழ்கி
மின்னஞ் நீறு பூசி விளங்குகண் பணிகள பூண்டு
பன்னரும் பெருமை சானற பெழுததைநதும் பரிவி னெண்ணி

மேதகு சிறப்பின வன்னி விநாயகா தமைபபூ சித்துப்
பூதரங் குழைத்த தோண்முடி புவனநா யகனை யோர்பா ன

கஉச கோயிலுராப்புரணம்.

மாதரம பிகையைப் போற்றி வணங்குபு துதித்து மீண்டு
தீதகன நெழிந்த சிந்தைப் பாரத்திப் பனிதனைச் செயதான, (1)

ஆலயஞ் சூழ வுள்ள வனமெலா மழித்துப் போகிகிச
சாலிகள் விளையத் தகக கழனிகள் சமைய வாறறி
மாலமை யேரி கடடி மதஞ்கால பலவுண டாககி
நூலமை யுழவா புலவேரா துவனறிட நொடியிற செயதான. (1)

உழுபவ ரோதை யெங்கு முவப்பினவித திவொ ரெங்குஞ்
செருவிய நாறு போதது நடுபவா திரட்சி யெங்கும்
பழுதுசெய களைகட டோமபிப் பாணிபாயத் திவெ¹ ரெங்கு
முழுவதும் விளைய நோக்கித் தடிதர முயலவா ரெங்கும. (உச)

ஒநதொடிப் புழுதி கஞ்சா வுணங்குற வுழுதல செயது
பருகுதற் கினிய சாற்றுக கருமபுமுற பலவாங் கேயப்பப
பெருகுதண பணைக டோறும் பிடித்தெரு விடலும் வேண்டா
திருமையி னுங்காங் கோங்கி ஁ளாவன வீறி லாதே. (உச)

விரித்துரை செயவ தெனனை பழனத்தின் வீக்க மெல்லாந்
தரித்தசெங் கோலா னனபின் முயற்சிசெய தனமை யாலே
கரித்திரண மறையு மாறுவனாவன கதிசசெஞ் சாலீ
பரித்தவத் தலத்தைச் சாலி வாடியென பாபல லோரும். (க0)

இனமடக் காவு நந்த வனங்களு மெங்கு மலக
வனமெழி னமைத்துப் பறபல குடிகளு மலிய வேற்றிக
கிளாதர வண்வக்கு வேண்டிவ கிருகமுற ப்லவு மாற்றித்
தனாவறத் தினைய செயதான றாபதி யெனபான மாதோ 0

உலகெலாம் உருது புகக பேருதுமங் கொருபான மேவ
விலகுகண் ணுடைய தாய சத்திர மினிதுண டாககிப்
பலவித முகமன கூறிப் ப விமா மறைமோக கெலலா
மலகரு மன்னுதான மளித்தன னுவருது மாதோ (கஉ)

கதிகளை ய*வு தீண்டுங் காலமா யிரமே லாக்
முதிர்விதி பாதந தாமோ ரயுதம்பின மொழியி லகந
துதியமா' வாசி யையித துலங்குபுண் ணியகா வத்திற
பதியநல கன்னப பேரோ துவாதசிப பலத்தை யொவ்வா (க)

நறியநெ யயிதே னினபா னுருநயி கருளை நோலை
மறுவியுபா ளிதமின பாகு பண்ணிய மற்று முள்ள
செறியுணு வருகக மெல்லாந் திருமறை யவாககு நாளு
மறியிருப பவன நாத னடியாககு நலகி னுனே (கச)

வேதிய ராதி யாரும் விலாபபுடை வீங்க வுண்ணுய
கோதிவபுண் ணியத்தின பேற்றற குடலயம் புகழும் வனனி
மாதலத திறைவன செய்யும் பேரருள வலிசாந் திமமைத
தெதிவபல போக முருதுயத துயாசிவ பத்ததிற சோநதான (கரு)

இன்னுமத் தல்ததி லன்ன தானமியா ரியற்று வாரோ
வன்னவா துகரும் போக மனைததுமா தரவிற றுயத்துப
பன்னருட புவன நாதன பரவருள வழங்கப பெற்றுப
பின்னாவான பிரம ஞானம் பெறுவீ துணமை மாதோ (கசு)

பொருவருளு சுவேத னென்பான புணாததுபல கழனி யாலே
யொருவருளு சாலி வாடி கழனியென றுரைப்பா நாம்

௧௨௬ கோயிலூரப்பராணம்.

மிருவரு முணரார மேய விருஞ்சமி வனத்திற கென்று
திருவரு முனியன கூறிப் பின்னருஞ் செப்ப லுற்றான (௩௭)

அன்னதானமகிமையுரைத்தபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் சுரு0

சுதன்மை யருள்பெறு படலம்.

அருளவளா சாலி வாடி யெனுமபதி யதனுள் வாழ்வா,
னிருளவளா கண்டத தெண்டோ ளிறையவற கனபு பூண்டு
பருளவளா புநதி நீதத வணிகாதவ குலதது யந்தான்
நெருளவளா தூய சிந்தைச சிவகுததீனென்னும் பேரான் (௧)

மாதன மாவ தெல்லா மறைமுழு தியம்பு நீற்றச
சாதன மென்று கொண்டோன நிலைதளவ கரமார பாதி
யோதன வுறுப்பெ லாவகனை மணிபுனை துவக்கு நீரா
னேதம பாலே தெனளு வெழுததைநது மென்று முளவான (2)

மாற்றரு நடவை தோறும் வளமயி றண்ணீர பந்தா
போற்றறு நிழலசெய தாரு பூந்தட மாதி செயவான
ரோற்றிடு குணத்தின மிகோன றாயநிட காம மாக
வேற்றவா தமக்கே தேனு மிலையென னும் லீவான (௩)

மேனமையிற் சிறந்த தாய வாணிகம் விழைந்தா னேனு
முனமினூ ளெளிரா நிறகு முழுதொழில் வாழ்வு முளளா
னாமற றணியான பன்னி சுதன்மையென் றறையும் பேரா
ளீனமில் கற்பிற சாலி யெனப்படு மென்றுகின் மிக்கான. (௪)*

செந்நிற மகளே யெனனத திருநதுபே ரழகின் மிகநா
ளநதினமண மகளே யெனன உறைதரு பொறையிற் கூடதான்
முநதுமில் லறத்திற காய முழுமையுங் காலத தீட்டி
வந்தவா பசித்தி ழாற மடைசமைத துதவு நீ, ளள் (இ)

பரிபு ம புலப்ப பூண்டு பத்தாத முளத்து வைகு
திரிபு வ னேசை பெ றுறாள் சிந்திக்குஞ் செலவு மிகநா
ளுமியதா யாதொன றேனு முண்பதுற நிதிபோ தெல்லாம்
பிரியமீக கீடர வந்தப் பிராட்டியை யூட்டி யுண்பாள் (ஈ)

நிறைத்துப் பொய்கை முழுகி றீர பபெண்ணீறு பூசிப
பிறைநுழிப் பெருமான பாகப் பிராட்டியா திருமுன சென்று
குறையற்க காததி யென, குடிபிட்டுச் சூழ்ந்து போற்றி
யுறையுளிற செலவாள் காலந் தொறுமவிடா வுறுதி பூண்டே ()

கற்பினிற் சிறந்த வித்தக காமரு வல்லி யோடு
மறபுதம் பொலிய வாழநா ள் மைதன் னருளி னாலே
பொறபொரு உடிவ வகொண்ட தாலென்று புவனஞ் சொல்லப்
புல்லா, களுக்கொண டாடப் பாவையொன றுதித்த தனறே ()

பரவுபெண் மகவை யீன்று மணியென வொளிர்தல பாரா
டதன் வல்லி யென்றோ நாமமு மமையச சாததி
விரவுபொற ஓதம்பை சுட்டி விலலிடு பட்ட மாதி
யுவுசெய மணிபூண் சாததி யொளிபெற வளாததா ரனறே.

பேதையம் பருவந் தீரநது பெதுமபையம் பிராய நண்ணிக்
கோதையிற் கோதை சூடல் குளிர்பொழி லிடைச்சென ரூட

கஉஅ கோயிலூர்ப்புரணம்.

லோதையிற பொலிநீ ராட லுவந்துபொன னூச லாடல்
காதையிற கண்ணி நல்லா னியையெலாங் களிப்பச செய்வாள்

அரதன வல்லி யிவவா ருடலி னிகழா நிற்கக்
கரவறு சிந்தை வாயநத சிவகுததன கழனி தம்முள்
வரமலி யுமையா னேரோா வளமபுனற் கழனி யொன்று
விரவது நாறபு நததும் வேலியின றிருபப தம்மா. (கக)

அம்மைசந நிதிமுன் னாக வமைநதவக் கழனி தனனைச்
செம்மையி னுழுதல செயது செழுநதழை யாதி யிடடுக
கொம்மெனக் குழைசே ருக்கிக் கொழுவி ய் கெடுநெல் விதத்
வம்மநன குறமு னைதது நகனறிட வளாநத மாதோ. (கஉ)

செறிதரு களைகள் கடடுத தீம்புன லமையப பாவத்தி
யறிதரு காபபு மிடடுப பாதுகாத த்மரு நாளிற
குறிதரு காவன பாநத ரொருதினங் கூடா தோநது
பறிதரு நிறஞ்சான் மேனிப பாலுவையக் காவென நேவ (கக)

அரதன வல்லி யென்பநீனாடுமா யத்தோ டெய்தி
விரவியப் பணைகா வாமல விருடபிய வினையாட டாலே
புரிமதுப பொயகைப பாங்காப பொலியினஞ் சோலை மேலி.
பரிபுரஞ் சிலம்பி யாபப்ப பனமலா குற்ற மாநதாள (கச)

காவலின மையிறை பைங்கூழ் கழனியி னழியு 'மென்று
மூவுல கீனற் செலவி முப்புல னேசை யென்பாண்
மேவருஞ் சுதனமை யனபு விசேடததாற் கருணை கூாநதாங்
கோவருந் தானே காவற் கேருவா னுன்னங் கொண்டாள (கடு)
பரவுநீ நவநிநத நெறநி பதிநதகத் துரிப.பொட்டிம்
விரவுருக் குமத்தின் பூசசான் மினிநதபோ லமமா னைகரும :

பரமிகு மற்று முள்ள மாண்பலங் காரத தோடு
பரதன வலலி போல வலங்குமோ ருருவங் கொண்டாள் (கசு)

அனிந்திதை யழகு வாயநத கமலினி யாதி யானோ
கனிந்தூற வாடுகாத ருருக்கொடு கவின்று சூழப்
புனைந்தபொற் சிலம்பு தண்டை மேகலை பொங்கி யாப்ப
நீனைந்தவக கோயி னினனும் வெளிகொண்டா ணிபலையோ

திரிபுவனேசா முனடி சென்றுதான போல கூறிப்
பரிதரும் விடையும் பெற்றுப் பணிந்துபின் ரெட்டாக நிரகுப்
பரிதநு த்ளியுள் ளாரை நிற்குமா புகன்று வான
முரினுகோர் பீரமுன் னுற்றா னுலகெலா மீனற வயமை (க௮)

பாமதுடி பொயுடைப் பாங்கா வடநரை நடவை கூடி
புளநெகிழ்ச் தவனி மங்கை டிஞ்சுறியி தவப்பே ரெய்தப்
பனகழ் செம்பொற் பாதம் பயப்பயப் பெயர்த்து வைத்து
களரிடை யொசியச் சென்று தண்டினற் கழனி சாந்தாள் (௧௦)

பருசிப் குத்தன பண்ணை வரம்புநாற் நினைசுயகு சூழுகே
பருகொரு கழனி மேய டவிரகழைத் தோரை நீழ
லருவமை யாயத் தாரு டறைகரு முடங்கு சூழ
பருவியோர் கழனி காத்தாள் வையக முழுதுங் காப்பாள் (௨௦)

சேறி வுடைய சானறோ சிவகுத்தன சுதனமை யென்பார்
பேரறி வொடுமுன் செயத் பெருந்தவம் யாதோ வென்னக்
காரறி வொழிந்தா ருள்ளங் கடுக்குமோர் வரப்பின் வைகி
யோரறி வுயிரகாத தானே யறிவுயி ரொருங்கு காடபாள் (௨௧)

அருமறை யென்கோ வந்த வருமறை யந்த மென்கோ
கருமலந் துமித்த மேலோர் கவினிறை யுள்ள மென்கோ

நிருமல னிடப்பா லெனகோ நிருமலி யுறையப பெற்ற
 திருவள ரனபு வாயநத சிவகுத்தன கழனிக கோட்டை (உஉ)
 பரவுமுக கோண நனகு பயிலறு கோண மறறை
 யுரவுசெய கோண மெலலா மொருங்குருக கெண்ணட தேயகரு
 மரவணி சடையான பாகத தகலுறு தமாவாள வைகுர
 திரமுறு பத்தி சான்ற சிவகுத்தன கழனிக கோடு. (உ௩)

அருளபொழி தெய்வப ிட மறுபதது நானகே மண்ணிற,
 நெருளுநச் சிறந்த வெனபாா சிவகுத்தன கழனிந் கோடும,
 பொருணமிகு மவறறோ டொனரூப புணாததியோ ரறுபத தைந
 தென, நிருடப வுரையா ரென்னே யெண்ணிலிபரூ ஸ்லேயும வல
 லா. (உ௪)

சிலையெனப பரிசுருக தேவி திருநதாதன னீழன் மேவ்
 மலேவற விருத்த லாலே மகிழ்ச்சிமீக கொண்டு செய்யு
 ணிலையுடைக கரும்பு மேலா னிலவுற வளைந்து தோதை
 யுலேவரு நீழல செய்யு மொருவனம போல மாதோ (உ௫)

மருவிய பண்ணை காதத் தீ வரம்பினமே லிருகரு நங்கை
 பொருவருங் கருமபொன் றமம விடக்கையாற் பொருந்தப் பற்றுந்
 திருவமா காட்சி நாமவே றுருகுகொடு செறுக்காத் தாலு,
 முருவமா சிலைவி டேமென றுவந்துகைக கோடல போலும். ()
 செய்யதா மரைப்பூ வொன்று திகழ்தர வலப்பாற ளுத்து
 வையமுற றவாவத ஷோனறுங் காட்சிதா னிடக்கை வாயநத
 வெயயநீஞ் சுவைய னாய விலலிடைப பொருத்து மாறு
 கொயயவாயுந் தருகு சாரந்து குலவுதல போலு மாலோ. (உ௭)

அனறியு மறையீ நெலலா மனப்பருங் துயரத் தாழ
 வொன்றிய வரப்பின மேனி யுறுவது தகுதி யாங்கொ

லென்றுவண் டிசையாற கூறித் தாங்குதற் கிசைந்தாற போலுந்
துன்றுபன மலரி னுள்ளு முயாநதவத் தோலாப பூவே. (உஅ)

விளைபயிர் காக்க வந்தான விடாவிலக கணையி னாலே
வளைகருங் கோட்டி மேதி வண்பச வனறி நாமிங்
குளைதர மிதிப்போ மேனுஞ் சினந்தாடன களைபு மென்று
சளையுற்ற கஞ்சி யெனன வகனறன ததைவீ யெல்லாம (உக)

உறுபயிர் காக்க வந்தா னுபவிலக கணத்தி னாலே
செறுவத் தமையுங் காப்பா டேற்றமென றுவததல போல
மறுவறு கமட ஞ்ணடு மண்கே முதலி யாவும்
பெறுதுய் ரொழிந்து லாவிப பிறங்குவ புனலி னம்மா. (க௦)

உருவுவ ழுத்தான் மறறை மாதாகட குரைத்தல போலோ
மருவுரு வத்தா லனறிப பாரையால வாழ்ச செய்யு
மொருவறு தொழிலி னுனு மொத்தன நினக ணென்று
பெருகவக கழனி மாடு துளருவு பிறழ்சே லெல்லாம. (க௧)

விளங்குதன் னுருவ மாறி வேற்றுருக கீகாண்டி மேவுங்
களங்கமி லுமையாள செய்ய திருமுகங் கஞ்ச மென்று
ஶ்ருங்குலா மளிக ள்ணமை வந்துசண் பகப்பூ வாச
முனங்கவ் வியற்ற வோடும் பிரானவிதி துதை யொத்தே. (க௨)

பைந்தோகை மயிலாற பெற்ற பைந்தோகை கழைக்க ரும்பின
பைந்தோகை நீழல டைகு பண்பினுக் கேற்பச செநநெற
பைந்தோகை கொயது கத்திற் குழிளை பாங்கி மாறாய்
பைந்தோகை மாநாளு சூட்டுப பாறிய டெ னுள்ள ன்நட். (க௩)

தேவியோ ருருவங் கெழுமுடி ழுனங் காத்தன
வேவிய முலலை மு விருமுடி ருசி பைந்தன

பாவிய விருப்பிற் காககும் பண்பிறை பழனங் காககத்
தாவருந் தானே வந்த தனமையை நிகாககு மாலோ (கச)

இன்னணங் காவ லாற்றி யிறைவியங் கிருக்கு மேலவை
பொன்னவிா சுதனமை யெனபான புத்திரி படியாற் றாளா
யென்னவெந் துயருற றுளகொ லெனறுவல விரைநதி லட்ட
துன்னுமின சுவைய தாய சோறுகொண டணைய லுரருள ()

முனிதயிர் கலந்த முலலை முகைநிகா புழுங்க லன்னா
களிதரு கடுகு பசுசைக கரியவேப பிலைமெல விஞ்சி
யளியருயப் புகைய ளாவி யமைத்தொர்பொற் கலத்தி னேந்திப்
புளிவிர விஞ்சி யாதி பொருநதுபல லூறு காயும் (கசு)

எவருமடா யூறி வாஞ்சித் திடஃமை நறுநீர் மோருந்
துவாபடி காயுந் தூய வெள்ளிலைச் சருளு மறறைக
கவலரு மேலஞ் சாதிக காயமுதற் பலவுங் கொண்டு
புவனமுற் றுயிரத்தாள வைகும் புனற்செழுங் கழனி சாரத்தாள

இத்துணைப் பொழுது தீழ்த்த தெனனையான பசியா னெருந்தே
மைத்தபூங் கூந்த லன்னு யென்றுமன னுயிரகட கெல்லா [ன
மெத்துதா யான களவி கேட்டலும் வேலையாலே
புத்தமு தனையாய சற்றே பொழுதுபா ணித்த தன்றே: (கஅ)

ஆயினும் விரைந்து வந்தே னினபசி யவியு மாறு
மேயயான கொண்டு வந்த விருமபமு துண்பா யென்று
பாயபே ரன்பு பொங்கப் பரிந்துபன முகமன ரொற்றா
மேதன மண்டதுச சற்றுங் களங்கமில் சுதனமை யமமா. (கக)

தாமரை விலைப் பித்து மரகதக் கலந்தா. நென்னக்
காமரு வரப்பி லிடடுக கமழ்சுவைபுபதமப டைத்து

மாமரு ஆறு காயின வருககமும் படைத்தா ளன்ன
டேமரு வனபி னேடுந் திருவழி துண்ணப் புககள (சு0)

இதுசுவை யுடைய தனஞ் யிதுதொடு கையும் ண்கரு
மிதுபதத் தமைந் திருந் திதுதினத் தெவிட்டா தாகு
மிதுகொணாந் தவாயா சொறநி யிதுபடைத் திதிதி யினனு
மிதுநய மெனச்சொற றுண்டா ளியாவாகரு மூட்டுஞ் செலவி

*உண்டுகை பூசி யனஞ் ஞாதவுபா கடைவாய மென்று
கொண்டெறி ரேரு முண்பான குலவுபே ரருளசெ லுத்திக்
கண்டுளோ மொழியாள பினனுங் காவலி னமாநது மேவ
வணகொந் குழலா னோககி யிதுவகுத் துரைப்பாண மாதோ (1)

கருமபடி யிருத்தல வேண்டா கதிருவன காலம் வெப்ப
மருமபடி வதது மேவு மருமடி லாத லாலவோ
வருமபடி மாற்று மிருத் தமாவடி யிருத்தியெனது [ள
பொருமபடி முபலகட் பூவைச் சுதனமைநன குரைத்துப் போன

மலாமுக முறுவல் பூப மாவடி யிருந்து சற்றே
பலாபுகழ் கருணைத் தேவி பாங்கிய ரோடும பின்ன
ரலாமதுப் பொய்கைத் தென்பா லாகிய வழிபோ யாட
வலா திரிபுவன நாதா மருங்குசென றிறைஞ்சி நின்று. (சுச)

கந்தமென மலாச்செய சென்று காதத்துஞ் சுதனமை கொண்டு
வந்தநல லமுது துயத்த வந்ததும பிறவுங் கூற
வந்தமில் கருணைப் பெமமா னிளநகை யருமபி நங்காய
சந்தமென பழனஞ் சென்று காததனை தபுத் வினமி. (சுரு)

அததஞ் காவற கூலி யாகமற் றவடா னிட்ட
சுததநல லமுதுந் துயத்தா யெனறலுந் தோகை யென்பாள்

விததக மகிழ்ச்சி பூதது விளங்குதன கோயில புககாங்
குததம் வடிவி னுள்ளான மறைந்தன ஞலக மேதத. (சசு)

இவணிலை யினன தாக வரதன வலலி யெனபா
டவலருஞ் சோலை யூடு தணமலா பலவுங் குறறுத்
துவளும்வெம பசிவி ராவச சுடாமுகத் திடைவோ பூபபக
கவலரு மனைபுக கனஞாய சோறிடு கடிதி னென்றாள். (சஎ)

என்றலு மகளேய்தே னிறும்பூது தயிலி ராய
சொனறிகொண டிணநது நீகாத திருநதநீ சுலவு செய்யு
ணன்றுநான் படைததே னீயு நலககவுண் டினையே யெனரு
ளொன்றும்ப கறியா ளுள்ள துரைகருவல கேட்டிடினாள்
நெடுவயல காததி யென்று நீயெனை யேவி ன்றான
கடுவிழி மாத ரோடு கலநதுபைஞ் சோலை புகருப்
படுமலா கொயதேன சொல்லப பயநதன னயநது காவல
விடுசெநு காததே னலவேன மெயமமையீ தென்று சொற்றாள்

இம்மொழி கேட்ட லோடு மெய்தரு மிறும்பு தெயதி
யம்மவண சுதனமை யென்பாள சிட்டுத்த னெடுமா ராயநது
விமமூரீப பழனம் புகரு மேதரு கருமபி னீழ்ந
மைமமலி குழிலக காணு தெனனென மயககம் பூண்டே. (சு)

இருவரு மங்க ணின்று மூலரிறைந திமைகரு மாறு
மருவினா செலவவ வாறு மதுபபொயகைத் தென்பாற செல்ல
வொருவில ராகிச சென்றா திரிபுவ னேச ரோங்கும்
பெருகொளித் தளியுட புககாா பினனுமவ வழியே சென்றா.

தேவியூ கோயில புககாா சிநதையிற நெளிய வாயநதா
பாவியே நீமித்த மிநதப பராபரை தானே நநத

மாவினோ மகள்போற் றோன்றி யணிவயல கீததா னென்று
மேவியா தரவிற றோந்தாா சேயவது வேறு காணா (௫௨)

சிந்திய மலாக ளெல்லாந் தேவாகள பொழிந்த பூவே
நந்தியிவ வுலகத் துள்ளா னறியபொற் பூவுண டாங்கொன
முந்திய கருணை யாலே மூவுல கீனற் செலவி
யந்திலென செய்தா னென்று நினைதொறு மச்சம பூப்பா ()

இத்திற மூரி லுள்ளா ரியாவரு மொருங்கு தேர்ந்து
மைத்தவாா கூந்தற் செலவி மாமணிக கோயில புகதாா
பைத்தநீருலகங் காக்கும் பாவையோ பழனங் காக்க
வுயத்ததும் மனைப யான ருரைப்பரென றுரைக்க லுற்றா. ()

சுதனழையே நலமே யாய தொழிறசிவ குததா நீவி
ரதனமமீ லாரே யாகி யனடிசெய திறைஞ்சும பேற்றான
மதனமலி புவன நாதன வாமத்து நீங்கா ளுங்குள
புதலவிபோல வந்து பண்ணை காததனள பொலிய வந்தோ ()

என்றிடி னுமமை யொப்பா ரேமுல கத்து மிலலை
யென்றுமெங் களுக்கு நீரே யிருமுது குரவ ரானீ
ரென்றுமுங் களையே போற்றி யின்பவீ டடைவோம யாமு
மென்றுபன முறைது திததா ரிருநகா மாந்தா யாரும். (௫௩)

அவ்வண்ணத் துதித்தாா தமமோ டிருவரு மணுகி நோக்கச்
செவ்வண்ணச் சாந்தம் பூசு கபோலமுஞ் செழுவகத் தூரி
மைவண்ணப் பொட்டுஞ் சாவித் தோகைசால வள்ளைக் காது
மிவ்வண்ண மாகத் தேவி யிருப்பது கண்ட காலே (௫௪)

தாயநெஞ் சுடைய ளாய சுதனமைகை குவித்தது நின்று
பாயவென மகளபோற் சென்று பயித்தலை காக்கும் போது

மேயபே ரலங்கா ரீங்கா ணிவையென விளம்ப லோடு
மாயபே ரனபு பொங்க வனைவருந் தொழுதாரா பினனும். (௫௮)

தவலருங் கருணைத் தேவி தணமதி முகத்து நின்று
முவமையி றயிர்வி ராய வோதன வாசம் பொங்கி
யிவாதர வெழுத நோநதா ரினபமே லினபம் பொங்குக
கவலையில் களிப்பு மேவிக கைகுவித் தெவருஞ் சொல்வாரா ()

குறைவில்லன புஞ்றநா நிறகு மனபாபாற கோதி லாது
நிறைபெருங் கருணை தோற்ற நெறபயிர் காதத நீரா
னிறைமகிழ் புவனே சைக்கு நெல்லைநா யகியென றோர்பே
ரதைதர ஓற்றாரா மேனமே லறபுத மகிழ்ச்சி பொங்கி (௬௦)

மருவருங் களிப்பு மிககு நகருளார வணங்கி யேகப்
பொருவருஞ் சுதனமை யெனபாள் ளுரணி திருமு னின்னே
யொருவரு மெய்தாப் பேறு பெற்றதை யுனனி யுனனித்
திருவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தோத்திரஞ் செயய ஓற்றாளா ()

மெயயறி வினப ளுப மேயபூ ரணியே போற்றி
பொயயகல சிவத்தி னீங்காப் புண்ணியப் பொருளே போற்றி
யையபல சத்தி யாகி யடியரைக காப்பாய போற்றி
மையக லடியா ரெண்ண முடித்திட வல்லாய போற்றி . (௬௨)

யாவைக்குந் தான மாகி யிலங்கிய சொரூபி போற்றி,
யாவைக்குஞ் சாட்சி யாகி யாவுமாஞ் சொரூபி போற்றி
யாவைக்கு மேது வாய வினபபூ ரணியே போற்றி
யாவைக்கு மெட்டா யாகி யெனக்கெளி தானாய் போற்றி. ()

மறைஞ்சுத் ஸ்ரீராய போற்றி மறைபல வானாய் போற்றி
மறைமுதற் பொருளே போற்றி மறையினுட் பொருளேபோற்றி

மறையுரு வமைந்தாய போற்றி மறைமுழு நீமைந்தாய போற்றி
மறைமுடி யமாவாய போற்றி மறைமுடி யுணராய போற்றி. ()

வானவா குலங்கண் முற்று மகிழ்ச்சியிற றுளைய வெயய
தானவா குலங்கண் முற்றுந தவாததுய ரமுநத மாயோ
னானவன பிறப்போர பத்து மங்கைமெல விரலிற னேறறு
நானவன மலர்ப்பூங் கோதை நாயகி நினறாள் போற்றி. (சுரு)

மணிவீட்டு சிருககு வெள்ளை வளைவளை திகிரி சூலம்
பணியலந்நடுங்கும வெளவேல பாசமங் குசங்க ரூபபென
றணிதீர் மலரேப பத்து மங்கையோர பத்துந தாங்கி
நணியருள் சுரக்கு நெலலை நாயகி நினறாள் போற்றி (சுசு)

மன்னிய சத்தி விநது மனோனமனி மகேசை நாளு
மின்னிய வுமைசீ தேவி வெள்ளிய பாவை யெனனத்
துன்னிய விவராய வேறு சொற்றிடு மவரு மாகி
நன்னிய மஞ்செய நெலலை நாயகி நினறாள் போற்றி (சுசு)

குபலய நிகருங் கண்டக் கொற்றவா னீச னாகருந்
சவலருந தாயு மாகிச சான்றபுத திரியு மாகிக்
சவலரும் பின்பி நந்த கன்னியு மனையு மாகி
துவலரு மருளகூட நெலலை நாயகி துனறாள் போற்றி (சுசு)

காமரு கூந்தல போற்றி கவினபொழி யதனம் போற்றி
மாமரு விழிகள் போற்றி வண்டொழிக் கரங்களை போற்றி
தேமரு கொங்கை போற்றி சிறுகிய மருங்குல போற்றி
நாமரு புகழ்சா னெலலை நாயகி திருத்தாள போற்றி (சுசு)

என்றுநெக குருகி யனபிற றுதித்திடுஞ் சுதனமை யெனபா
ளொன்றுதன கணவ் னோடி மொணமனை யகத்துப் புககா

கநஅ கோயி லூ ரா ப பு ரா ண ம.

எனறுதொட டளவுல செலவத தமாநதுபற பலநாள வாழ்நது
குனறுதொட டெயதா னனபா கேநதறு பூசை யாற்றி (எ 0)

திருநதுந செலவ மெலலாந திகழ்சமி வனதது மேவிப
பொருநதிரு வருககு மாககிப புகழ்மிரு கணவ ஷோடு
மிருநதுதி யமைய வீற்றிற சிவபத மெயதி வாழநதாண
மருநதுனு வமரா யாரும பொழிநதனா வண்பூ மாரி' (எ ௧)

பிருகுவின வாரந தோறும பெருநதயிர விராய வனனம
பருகுதற கினிய வாய பாயச நிவேதித தனபி
னுருகுபு பணிவோ நெலலை யுமையவன கிருபை வாபநது
திருகுவெவ வினதீந தோவாச செலவதது ளமுநது வுரால.

நேபமிக குடைய மன்னு நெலலைநா நிகியெ னுமபே
ராயது தெரிநதா யனறே மறறது மறைது மென்றாம
பாயசோ முனிவ ரேறே பதிதர வுணாதி யென்று
தாயவன பொதிபத தோனறல சொற்றிட லுற்றான பின்னும.

அனபினுக் கிரங்கி யெங்க ளருளுரு நெலலை மாது
நனபுலவ காதத காதை நலமுறப படிப்போர கேடபோ
ரினபுல வாது மேனமே வெண்ணருளு செலவந துயததுப
பினபுல வாது வெள்ளிப பிறங்கலவீற றிருப்பா ருணீனம் (எ ௨)

சுதன்மையருள்பெறுபடலம் முற்றிற்று

உகத திருவிருத்தம் - ௭௨௪

தீர்த்தமகிமைப் புடலம்.

காாதவழ மாமதில சூழ்தருகு
சோமதீராபுரி யாளபவன
வீரமலி ராவிய தோளிஞன
சூர்தன மாவெனும பேரிஞன (க)

மூடிவினம கத்துவ மேவுவெண
பொடியணி வாஞ்சைய நெம்பிரா
னடிமலி போற்றும் வாககுறுங்
மொடியன தீரகருங்கு ணத்திஞன (உ)

துன்னலா மோலியீ டறுகான
மன்னவா மன்னனவ வியிஞ
னன்னவ னிலலற வாழ்ககைசா
னன்னம டந்தைசு சூனைமே. (ங)

பொற்பினமி குததபொ விவிஞன
கற்பினமி குததக னங்குழை
யெற்பினமி குததப ணிப்பிராற
கீற்பினமி குததம னத்திஞன. (ஈ)

மருவு கொண்கன பணியொடு
பொருவி லாச்சிவ பூசையு
மொருவி லாதுசெ யுத்தமி
வெருவில் வழுக்கையின மேவுநாள. (ஐ)

கொடிய பாடண்ட ராகிய
நெடிய காரஞ் கந்தரா
மடிகண் மாரகன் னைந்தனா
முடிகொண் மன்னவன் முன்றிலவாய (சு)

சூர தனமனை க கண்டன
ரீர மென்மொழி கூறின
ரார விந்திர சாலமாம
போகொள் வித்தைபி நககினா (எ)

வேத சாததிர சமமத
நீதி யாரைவ நின்றர
சோது தமமதத் துட்புகும
போத மேவபபு கடடினா. (அ)

முனசெய தீவினை யாககத்தாற
பொனசெய பூணுடை மாபினுன
மனசெய பாதக வஞ்சாசொல
கொனசெ யமமதம் புககன்ன (க)

ஆறு சூடிய டிப்பணி
நீறு பூசுதல கணமணி
யேறு மாலிகை யின்பமே
பூறு மஞ்செழுத தோவினுன (க ப)

வண்டு வாகுமூல பாகனா
தொண்டு பூண்டவா நோவரிற்
கண்டு மூட்டிக கலந்ததென
நண்டு சேற்றத தழுவான (க க)

நீட்டு செஞ்சடை நாதனை
 ஷேட்டு நிறபவ ரென்றிழற
 கேட்டு முட்டுக்கி டைத்ததென
 ருட்டு கோபத்தி னுருவான

(கஉ)

சுத்த மாமறை நிறதைசெய
 தொத்த நாலவகு ண்சசிர
 மததை நீதசவ ராகிய
 பிசுத ரோடுபி நங்குவான

(கங)

தங்கு மாசுவப பாண்டிநா
 டெங்கு மாமயிற றேகையுட
 பொங்கு பாயுடைக கோலமு
 மங்கு ருதும லிந்தையே

(கச)

குண்ட ராயவ மணாகள
 கண்ட பாழியும பளளியு
 டண்ட மற்றுள வாலய
 மொண்ட வககுறை யுற்றே

(கரு)

அன்ன காலைய வனமனை
 பென்ன மேவுசு குணைதான
 எனனா நெஞ்சின மிகுதுயா
 டன்ன வெம்பிவ ருநதுவாள

(கசு)

என்ன பாவமி யறறினோ
 முன்ன மேதகு சைவமவிட
 டின்ன ருஞ்சமண மேவிநா
 மன்ன ராகவந தோவநதோ

(கஏ)

கிடபி ரானருள செயுக்தென
 றவமவி ராவும் மனெழிந்
 துவமை யிலசைவஞ் சாரநதுநாந்
 தவமவி ராவித தலைப்பட (கஅ)

நனறு தீநததிந நாட்டகத்
 தெனறு வாடிமு கமபுலந
 தொனறு பேரிடா தாங்கினை
 டனறு ணைக்கிது சாறறுவாள். (கக)

உவள கத்தொரு நாளிருந்
 தவன டிப்பணி யாவையுந்
 தவற நப்புரிந் தாயபின்
 கயலை யுறறிது கூறுவாள் (உ௦)

என்னு யிரததுணை யாகிப்
 மன்ன வாவிது கேணமதி
 முன்ன மாறறிய தீமைசா
 லன்னா பாடண்ட ராவரே. (உ௧)

யேத மேபிர மாணமெயப்
 போத மேசிவ பூசைவே
 றேத யாவுள பூதியே
 சாத னம்பிறி தில்லையே. (உ௨)

ஆசை சூழல காளவது
 மானை யாகிய டைவது
 மோனை சூழல கிறசிவ
 பூசை யினபய னெனபரால். (உ௩)

ஆசை வெண்குடை சாமரை
மாசை யினறுயா மாககளி
ரோசை சாலபிற வுஞ்சிப
பூசை யினபய நெனபரால

(உச)

தேசை மேவிய தேவாத
மோசை கூடபதப பேறெலா
ழீசை பாகத தியைசிவ
பூசை யினபய நெனபரால.

(உரு)

நீறு கண்டணி யாகமங்
கூறு மாபுனை தொண்சிப
பேறுவாயபுறப பூசியா
மாறு பாடுடை யாடுரலாம

(உசு)

நீண்ட காலமி ருப்பினு
மாண்ட நீடுயிரப பெய்தலா
லாண்ட காற்றுதது ருத்தியும
பூண்ட தாருவும போலவரே.

(உஎ)

பூதி பூசிபப மசிவச
சோதி பூசைசெ யாதுண
வீதி'யெய்தின ரேகரு
மேதி யாவாவி சேடமென.

(உஅ)

விள்ள ருஞ்சிவ பூசைசெய
செளள ருநதுதி செயதிலா
வள்ளன மனைவீ ரணடுகா
லுள்ள மாவென ஹரைபபரே.

(உக)

வானம் வேண்டினு நானமுகன
 றுனம் வேண்டினுந தாாககிய
 யானம் வேண்டினு மாதவ
 மோனம் வேண்டினும் யாவரும் (௩௦)

கடிம லாததொகை கைகடுகாடு
 முடிவில் பத்திமை பூண்டுமெயப
 பொடிய ணிந்தபு ராதன
 னடிய ருசசனை யாற்றுவார (௩௧)

இன்ன சைவமொ ருவிரீ
 துன்னு பாவசச மணபுகூஉ
 வென்ன காரியஞ செய்சனை
 மனன நீதியி தாருமோ (௩௨)

தீய பாவசச மெண்ணு
 மாய மாஞ்சம யந்தமே
 லாய சைவத்த டைந்தூநீ
 பாய மேனமைப டையென்றாள் (௩௩)

புனைய வல்லசு குணைதா
 னினைய நீதியி யமபவு
 மனையன நீவின யாககத்தால்
 முனைய வமமத்த தேரினாருள் (௩௪)

தலைப நிபபவா சாராயினு
 னிலேகு லைந்தயிர நீத்தனன
 றிலேவில் கற்பிறசு குணையு
 முலேவி லாதுடன மாயந்தனள் (௩௫)

சீபேறு

நற்பினிற் சிறந்த வந்தக காமரு சுருணை யெனபா
ளற்பினிற் சிறந்த முனசெ யளவிலுண ணியததி னாலே
பொற்பினிற் சிறந்த மணமே லகளங்க புரத்து வாழும்
வற்பினிற் சிறந்த மனனன மகனெனப் பிறந்தா ளன்றே (கசு)

சுலையிற் பறிப்பா சார்பிற் சாரதூயிர் விடுத்த ளாணு
நிலைகுலைத் தளற்று மூழ்கி நெஞ்சழிந தொழிந்து மூணமே
லலைபுன லுடுத்த பண்ணைச் சாகல புரத்தை யாளு
மலைநிகர் புலத்து மனனன மகனெனப் பிறந்தா ளன்றே (கசு)

அகனிலம் வியுக்குஞ் செலவச் சாகல புரத்தை யாளான
மகனெனப் பிறந்தும் பண்ணு புரிந்தமா பாவத் தாலே
யுந்நமிகு குட்ட நோயு மொழுகுநெயத் தேருரு மாய
விந்நமிகு பிணிநகோட பட்டான வினைப்பய னிரிவ துண்டோ

இனையனிவ வாறு நோயக்கோட பட்டழிந தினையு நாளிற்
புனையக் களங்க காகும் புரவலன மகட்டு மனறல
வினையது முடிபா னெண்ணிச் சுயமவரம் விளங்கத் தீட்டி
வீனையுந் முடங்கல போக்கி மண்ணுல கறிவித் தானே (கசு)

சுயமவர முடங்க லேற்றத் தொடுகட ஹலக் கெய
வயமிகு பறப் றேய மனனவா குமர ரெல்லா
நயமிகு களிப்புத் துள்ள நாலவகைச் சேனை குழ
வியமிகு தத்த மூதி மேற்கொடு நெருங்க வந்தா (கசு)

அனைதர வந்தா யாரு டகளைவக் புரத்தை யணமி
யிணையில்கல யாண வடபென மண்டபத் தினிதி நுந்தா

பிணையிலசா கலகேந தினற * குட்டியும் பேணி வந்தது
கணைமருள கண்ணாண் மன்றல காணவோரா புறத்தி ருந்தாள்
ஹணவிய பலலோரா நாபப ணணிமண மாலை யோடு
மணவினைக கமைந்த மங்கை மண்டபத் தூடு புகுதுப
புணாசிலைக காம னென்னப பொலிபல குமா தமமை
புணாபவ ளொருபாற குட்டி யுறைவது கண்டா ளன்றே (சஉ)
குட்டியைக காண்ட லோடுங் கோத்து ஞானத் தாலே [ன
யொட்டிமுற டிறப்பில் வாயத்த கணவனென றுணாந்தா ளன்ன
விட்டிடாப போவை போத்தது மெய்யெலாம் புண்ணீர் சோர
வுட்டிகழ தலுமி லானு யுறைதரு திறனு மோந்தாள் (சங)

முன்னுறு பவத்துச சோந்தா னிவனமுழு கோயக்கோ
ட பட்டா, னென்னினும் விடுவ துண்டோ வெழுவுக்கப் பவ
ஈது மென்று, தன்னுன் மகிழ்ச்சி பூப்பத் தடங்கரத் திருந, மா
லை, யன்னவன கழுத்தி விட்டா ளனைவரு நகைத்தா ரன்றே ()
மன்னவா குமர ரெலலாம் வடிவீனிற சிறந்தோ ராகிப்
பன்னருங் கலைக டோந்த வெங்களைப் பாரா ளாகித்
துன்னருங் குட்டி தோளிற குட்டிஞ்ஞ மாலை யிந்த
மின்னல மென்னே யென்றா வெனகிஞ னீன்ற வேந்தன் (,)
அனைவரு மசிப்பத் தந்தை யஞாககட லழுந்த லோந்தது
நனைவருங் கற்பி னல்லா னேயமிக கீன்ற தாதை
தனைமனை திருத்தி மன்றற் சடங்கெலா முடித்துப் பின்னாப
புனைதராக் குட்டி யோடுஞ் சாகல புரம்போய்ச சோந்தாள் ()
சாகல புரத்தை யுற்ற தடங்களுள் கணவன மேனி
யாகிய பிணியைத் தோப்பான மணிமருந தாதி செயதும்

* குட்டி - குட்டரோகமுடையால்.

போகுந் லினமை தோநது புண்ணியத் தலங்கள் சென்று
சேகலு தீர்த்த மாதல சிதைசெய தெழுந்தா ளன்றே (சஎ)

அ கருகீர் மெய்யிற சோர வழிதரு கொழுந னோடும்
ப கருகீர் கங்கை யாடி விசக்ஷ நாதன பாதஞ்
சுரக்குமா தருவிற போற்றித் தொழுதவ ணிருந்தும் வெந்நோய்
சுரக்குமா லினமை தோநது கடலையுற றழுங்கிச் சாமபி. (சஅ)

அந்நகர் நின்று நீங்கி யளவிலப். றலங்க ளெல்லாம்
பொன்னுள்ள கொழுந னோடும் புகருநீ ராடிப் போற்றி
மினைஞ் பசும்பொ னுதி வீசவுந தீரா தாக
வென்னசெய திடலா நாமென றிபங்கிவெந் துயரத் தாழ்ந்தான்

முன்செய்யுண ணியத்தின பேற்றற சமீவளா மூதா ரண
மிக, கொன்னெழுப புவன் நாதன குரைக்கழல் குறுகிப் போற
றிப, பொன்னெகிண கிணித்தா னெல்லை யமமைப்பொற பந
மும போற்றித், தென்னெய்காரத் தினைநற றிங்கட டிவகனவ -
ரத்து மனனே (ரு0)

சோடச வுபசா ரத்திற றுலங்குநற பூசை யாற்றி
யாடக மேரு வில்லா னருளருறித் திராவி ழித்துப்
பாடகப்பத்தாள வெய்யோ னுதயத்துப் டடாநது கொணக
னோடரு ன்ருவு மான கொணமதுப் புயயதை யணமி (ரு௧)

சங்கறபஞ் செயது கொண்கி சமீவனத் தமாவா பாத
மங்கறபி னுள்கி மூழ்கி யெழுந்தன ளனைய காலே
யிங்கறபு தந்தா னென்னக கொழுநனோ வெல்லாந தீர்தது
துங்ககப்பொன மயனாய் நின்றான றேகைமிக குவகை மூத்தான்.
இருவரு மகிழ்ச்சி மீக்கொண டெண்ணிலா நாத முற்றா
புருவர லொழிந்து மேனி மீட்கடி பாதத்துப் பாதது

கசஅ ேகரயிலூரபபுராணா.

வெருவருங் குட்ட நோயும் விளிதருவீட்டியாரு
மருவருஞ் செம்பொற நேசம் வழங்கிய தாவா வென்பா (1)

ஆதரம் பூபப வாங்க ணிருவரு மமாநது வைகி
மேதகு நீறு பூசி விளங்குகண மணிகள் பூண்டு
காதர மொழிகருந் தெய்வ வெழுததைநதுவ கணித்து வனனி
நாதனை நெல்லை மூதை நயநதுபோற நிவொ ரானா (10)

இவாசெயல் கண்ட யாரு முழுகிமே லெழுந்த போழ்தே
கடலுறு குட்ட நோயுங் கழற்றுபு செம்பொற நேச
மிவாதர நலகு மெனனி வித்தகு தீர்த்தம் போல
புடனியி லெங்குண டென்று புகழ்ந்துமிக குவகை பூத்தா (1)

மணமலி நறிய பூக்கண் மலகிய மதுந்த டாகம்
புணாசிறு காற்றிற நேயநத போதினும பிறவி நோயுங்
குணமிக் கொழியு மெனனிற குட்டநோய முழுகி னோககுப
புணாதரா தொழித்த தென்று புகலவது விபப்பாங் கொல்லோ

ஒருரு வேணு மிலலா தொளிமுப புவன நாத
ஒருரு வாய வந்த வணிமதுப பொய்கை தனை
நீருரு வென்ப தெனை நெருப்புரு வென்றே சொல்வது
காருரு வினையாங் காடு கருகிடத் தகிககு மாற்றல். (10)

அமமதுப பொய்கை தனனிற றவனையை யரவு கௌவ
விமமலுற றுயிர்தீரத் தலுது வெயயவவ வரவைப புறநிக
கொமமென் வணிநது கொண்ட தெனறிற கூற லெனனே
செமமலே டொருகான முழுகிற சிரத்தாரீ நேரு நிற்கும. (10)

பிதிராத் தினத்தது நல்லோர பேணுமப பொய்கைத் தீரத்
ததிராவரும் புவன நாத னருட்டிரு முன்னா மேவிக

ககிரிதி யாதி வேதி யருககெரு தினங்கை நலகி
னெதிரறு கமையிற பன்ன ளிபிலத தினுமே லாகும. (௫௬)

திருமல ரத்தாத தத்துத தினமொரு நாற்பத தைந்து
நிருமல மாக ஓழ்கி ரெலலைநா யகிமுற சாரநது
பருவர லெழியச சூழ்ந்து பசுருமா விளககு மிட்டு
மருவுறப் பணிதல செயதால வந்தியு மகப்பே நெயதும் (௬௦)

தெள்ளிய கங்கை யாடச செலவதென நனபான் மூழ்கித்
தள்ளிய பாவ மெலலாந தள்ளிய நினைநதவ வாறு
நள்ளிய மதுதத டாக நண்ணுபு மூழ்கு மெனனி
லொள்ளிய வுணாயோ யின்ன துணாதர வல்லா யாரே (௬௧)

மருவிபு மதுதத டாகம வாழும் னாதி யாவும்
பொருவிபுண ணியதத வாகிப பூருவம் பிறாக்குர தேரு
மருமைய திதுமற நென்னென நையுறே லறிவின மிககாய
பருவர நவிர தெத படலததிர நெளிய லாகும (௬௨)

மதுநதி யகதது மேவு வாலகளை யனனைம பல்ல
கதுமென மூழ்கு வேராதவ கைததலம் பொருநது மாறும்
மதுவனப பூதி யாகிப பொருநதிபி மாறு மமமா
முதுபுக முனைய வாறறின மானமிய மொழிவா யாரே (௬௩)

ஆலையெறிந தாரததுப பொருகு மணிமீது நதியுண மூழ்கி
நிலைகுலை வினையே ரெலலா நிமிடத்தி னூழ்த்து மாயு
மலைவற வெழுமப போதே முளைததற மெழுநது மலகுங்
கலைபுகல கரைமே லுறறூற் கதிக்கரை யுறற தொக்கும். (௬௪)

மதுநதி மதுதத டாக மென்விரண டாக மனனு
முதுபுகழக குமரன மூவாவரெனென மொழிதல போலு

அத்தகு முனிவ்னு லருமை மைந்தனிற்
பொத்துபு வளாத்திடப் பொலியு மானமா
வித்தக முறவவண வெளிபபட் டிண்புறு
மொத்தபல லுணவுதோந துழிதந தனறரே (சு)

உழிதரு கவரிமா வுடலங கீளுறக
கழிகொடுங கூங்கணை கடாயி னுனென்று
வழிமதுத தாரினுன மறறை மானவெரீஇ
யழிதக வவனிவீழந தலறி மாயநததே (எ)

கதறிவீழ் மானமாக கழிநத தோரநதுமெய
பதறியா யிடைசசெலீஇப் பாரதத கணனுவ
னதிசினங கொண்டன னழலவி ழித்தன
னெதிரிது செயதவா யாரெனரோநதனன (அ)

வளைகரு சிலையொடு மாண்ட வம்பொடு
மளைதரு மதிக்குலத தரச னீற்றலு
முளைதர நோக்கின னுருததுச சீறினன
விளைதரு தையயிலா வேந்த கேணமதி (ஈ)

மகவினயா னருமையின வளாத்துப் போற்றிய
தகவுடை மாணைநீ சங்க ரித்தலான
மிகவுடை வருததமே மேவி வெங்கொலை
புகவுடை வேடனாயப் போதி யெனறனன. (க 0)

முனிவரண சபித்தலு முன்னு முன்னமே
கனியருடி வேடுவ னாகிக காவல
னனிவருங கொலைதொழி னாடி யாற்றுபு
துனிவருங் காட்டிடைச சுழன்று ளானரோ (க க)

இறைமகன வேடனா யியங்குந தன்மைமை
யறைகழற சேனைகாப் பான ரோடுபு
முறைதெரி புரோகித ரமைச்சா முனசொல
நிறைபெருந துயாககட னீந்தி லாரவா

(கஉ)

ஒருவிதந துயரகன றுரிமை மைந்தனை
யருமணி முடிகவித தரச னாககிஞ
நிருபுயத சவனிதாங் கிராச சேகரன
வெனுவற வுயிரெலாங் காதது மேவுநாள

(கங)

வேடுவ னாகிய வேந்தன பலவனத
துடிபன மிருகமு மொருவக கொன்றுகொன
துடிமுற்பவமபுரி யறத்தின பேற்றின
னாடுந சமீவன நண்ணி னுனரோ

(கச)

புண்ணியச சமீவனம புருந்த வேடுவ
னண்ணிய நறுமதுப பெய்கைக் ஞாங்கரோ
ரண்ணிய தருநிழ லமாநது வைகிஞன
பண்ணிய தீவினை பாறும வண்ணமே

(கஈ)

இருந்தவன றனைத்தடத தியங்கு மீன்குலந
திருந்தற நோக்கியித திறலகொண மன்னவ
னருந்திறன முனிவனால வேட னாயினா
பொருந்தற விவனவினை போக்கு வாடுமொ

(கஊ)

ஒன்றினுக் கொன்றினி துரைத்துப் பின்னரு
நன்றிகொள கொடிமிசை நமைப்பொ நித்திம
வென்றிகொண்மனைவன வேட னாகயா
மின்றுபாத திருபடதென னென்றம் பேசின;

(கஃ)

அததகு முனிவனு லருமை மைந்தனிற்
பொததுபு வளாத்திடப் பொலியு மானமா
வித்தக முறவவண வெளிப்பட டிண்புறு
மொததபல லுணவுதோந துழிதந தனறரோ (க)

உழிதரு கவரிமா வுடலங் கீளுறக
கழிகொடுங் கூங்கணை கடாயி னொனென்று
வழிமதுத தாரினுன மறறை மானவெரிது
யழிதக வவனிவீழந தலறி மாயநத்தே (எ)

கதறிவீழ் மானமாக கழிநத தோநதுமெய
பதறியா யிடைசசெலீஇப் பாரதத கண்ணுவ
னதிசினங் கொண்டன னழலவி ழித்தன
னெதிரிது செயதவா யாரெனாரோநதனன (அ)

வளைகரு சிலையொடு மாண்ட வம்பொடு
மனைதரு மதிக்குலத தரச னிறறலு
முளைதர நோக்கின னுருததுச சீறினன
விளைதரு தையயிலா வேந்த கேணமதி (ஈ)

மகவினயா னருமையின வளாததுப போற்றிய
தகவுடை மாணை சங்க ரித்தலான
மிகவுடை வருத்தமே மேவி வெங்கொலை
புகவுடை வேடனாயப் போதி யெனறனன. (க 0)

முனிவரன சபித்தலு முன்னு முன்னமே
ஈனியருடி வேடுவ னாகிக் காவல
னனிவருங் கொலைதொழி னாடி யாறழியு
துனிவருங் காட்டிடைச சுழனறு ளானரோ (க க)

இறைமகன வேடனா யியங்குந தன்னுமைய
யறைகழற சேனாகாப் பாள ரோடிபு
முறைதெரி புரோகித ரமைச்சா முனசொல
நிறைபெருந துயாககட னீநதி லாரவா (கஉ)

ஒருவிதந துயரகன றுரிமை மைநதனை
யருமணி முடிகவித தரச னாககிண
நிருபுயத சவனிதாங் கிராச சேகரன
வெளுவற வுயிரெலாங் காதது மேவுநாள (கங)

வேடுவ னாகிய வேந்தன பலவனத
னாபின மிருகமு மொருவக கொன்றுகொன
முடிமுந் பவமபுரி யறததின பேற்றின
னாடுந சமீவன நண்ணி னானோ (கச)

புண்ணியச சமீவனம புகுநத வேடுவ
னண்ணிய நறுமதுப பெய்யகை ஞாங்கரோ
ரண்ணிய தருநிழ லமாநது வைகிண
பண்ணிய தீவினை பாறும வண்ணமே (கஈ)

இருநதவன றனைததடத திபங்கு மீனகுலந
திருநதுற நோக்கியித திறலகொண மன்னவ
னருநதிறன முனிவனா லவேட னாயினா
பொருநதுற விவனவினை போக்கு வாடுமொ (கஊ)

ஒன்றினுக கொன்றினி துரைத்துப பின்னரு
நன்றிகொள கொடியிசை நமைப்பொ நிதந்நிம
வென்றிகொண்மனீனவன வேட னாகயா
மின்றுபாந திருபடதென னென்றம பேசின (கஎ)

கருசு கோயிலுராபபுராணம்.

பேசின மீனெலாம் பிறங்கு மேலெழீஇக
கூசின வலவெனக குதித்தத தோதநீர்
வீசின திவலையா வேடன சென்னிமேற்
பூசின தெனவது போரத்த போதினே (கஅ)

கொலைபுரி கருத்தெலாங் குலைந்து போயின
நிலைபுரி பண்ணிய நினைவுண் டாயின
மலைபுரி யற்க்கடை மாசு தீராதன
தலைபுரி யுணாச்சியிற் றவாதெ முந்தனன (கங)

பொலிதரு விதியின்ப புனலின் மூழ்கினன,
மலிதரு வேட்டுவ வடிவ நீத்தன
ஞலிதரு மன்னவ வருங் மெய்தினன
கலிதரு பாரதளிற் கழிந்த திங்கள் போல. (உ௧)

புண்ணிய விபூதியும் பொருந்தப் பூசினன
மண்ணிய கண்மணி மாலை தாங்கின
னெண்ணிய வைநெழுத திதயத் தெண்ணினன
றண்ணிய வாலயஞ் சாரந்து ளானரோ (உக)

கொற்றவா ளீசனைக் குறித்து மாதவா
முற்றவா தமபுரி முனிவி னெலலையைப்
பற்றவா தரத்தடி பீணிந்து போற்றின
னிற்றதா நமவினை யென்று துள்ளினான். (உஉ)

கதிருதித் திடுமுனங் கலந்து தாமரைப்
பொதியுலிழ மாமதுப் பொய்கை மூழ்குபு
விதிக்கெழு தருப்பணம் விருடபி யாற்றுபு
மதிக்கெழு பிதிருலாம் வாழ்ச் செயதனன. (உங)

காலநதப பாதுபோயக கண்ணு துபீரான
சீலநதப பாத்தாட சேவை செயதலுப
கோலநதப பாதமா குமரி தாட்டுணை
மூலநதபு பாதுபோற றுதலு முற்றுவான (உசி)

இததூ நியதியி னியைதது மனனவ
னுத்தம குணங்கணல லொழுகக மாதிய
வெத்தகை யனவுமவந தேவல கேட்குமா
றத்தல வாசஞ்செய தமாந்தி ருநதனை (உரு)

மன்னன வேடுரு மாற்றி வாழ்வதைப
பொன்னவி காளிமா புரத்தில வாழதரும
புன்னரும் புரோகித ரமைச்சா பாரத்திப
ரென்னருங் கேட்டன ருவகை யெய்தினா (உசு)

அநநகா நின்றமக கணத்தெ முத்தனா
பன்னருங் கொடிநெடு பதாதி சூழதர
முன்னரும் பலலிய முகிலி ஞ்சதிட
வென்னருஞ் சமியன மெய்தி ஞரரோ (உ௪)

அச்சனைக கண்டன ரடிவ ணித்தனா
பிரசநன மலாததொடைப பெருந்த காயரினே
வீரசருந தவத்தினே மேனணை பெற்றனுமே
பரசநின றனமெனப பகாநது போற்றினா. (உ௫)

வெத்திறல வரிகழல வீர சேனனுந
தநதிரத தலைவரை சதுர மைச்சரை
முந்திய புடோகிதரீ முதலி யோகளை
பைநதனை யளவளாய மகிழ்ச்சி பூததனை. (உ௬)

கடுகுகு கோயிலுராபபுராணம.

அருநக ரினுகடுகநூந தருள, வேண்டிமென
 றெருவரு மமைச்சரை யுள்ளிட டாரெலாம
 பொருவரு மலாக்கழல பூண்டி வேண்டலு
 நிருபனு மியைநதன னிறைநத தாராபரோ. (௩௦)

சக குகண முழுகின தாரை பொங்கின
 குவகும்க கொங்கையா குவவி யாடின
 ரெங்கனு மெழுநதன ரெண்ணில் வீராகண
 டங்கலக களிற்றினமேல மனன னேறினா. (௩௧)

பொருவருங் காளிமா புரத்தை நணனுபு
 மரேவரும வீதியை வலங்கொண டெய்தியே
 திருவளா மாளிகை சென்று புககன
 னுருவள ரரியணை யுவந்து வைவினா (௩௨)

பகாமக னேபுவிப பாரந தாங்கிடத
 தகரருங் கொற்றவா வீசா தாளிணை
 நிகரருந தனமன நிறுவிப பறிபல
 புகரரும போகமும புசித்து வாழநதனன (௩௩)

பலபக விவங்னம் பாரில வாழ்நதுபி
 னலகருளு சிவபிரா னருட்டி நத்தின
 னலமிரு சிவபத நணணி வாழநதனன
 விலகரும பெருமபுகழ் வீர சேனனே (௩௪)

வேறு

சாடவிமோ சனமெனுமபே ரன்றுமுதற றாங்கியதாற
 பூபதியே யணையமது புட்கரணி யதுகொடுகரு
 மாபலமபோ வெததீரததம வையயிசைத தருமமர
 ராபவதின முழுகிவா டையமிலை யெருஞானறம். (௩௫)

மதிகதிரை யாவிழங்க வருகல மதித்தாற்றற
துதியமைகாராத தினைமாதஞ் சோமவா ரங்கருது
கிதியமையுந் துலாமாதஞ் செறிமகர மாதநலம்
பதிவிடுபுண ணியகாலம் பகருமிவை முதலாக (௩௬)

சொற்றிடுபுண் ணிபகாலத் தோற்றமுணாந் தத்திரத்தம்
பற்றிடுமென புறமூழ்கிப் பனவாமுத வியாகங்ங்கை
புற்றிடுபொன மணிபாதி யுதவுவாா பெறும்பேற்றைக்
கற்றிடுநாண் முகனலுங் கையமுடி யாதமமா (௩௭)

வனனிவனம் வசிப்போரு மதுப்பொய்கை குடைவோரு
நனனியுமத் தொடுபுவன நாதனடி பணிவோருங்
கனனியுமை திருநெல்லை காமரடி பணிவோரு
முன்னியடை பெருமபேற்றை மொழிவாரு முளரேயோ (௩௮)

கெழுதகைய வனனிவனக் கேத்திரத்தின் மானமியங்கன
முழுதுமெதெ துரைத்திடுவா மூவுலகத் திலையுணாதி
பழுதுதவி ரத்தலத்து மேவியமா பரம்பரனே
கொழுதுவரி வண்டுமுதாாக கொற்றவசொற் றிடவல்லோன (௩௯)

கற்றனா தரத்தினரே காமிக்கும வனனிவனக்
கொற்றவா ளீசாகதை கூறுமிடத் தளவிலவா
முற்றவா தரத்தொருநா முணாநததுன்றத் தனமுணாதி
பொற்றவாள வயவேந்தே யெனறுபுகன றனமன்னே (௪௦)

விருப்பமிக் வுரைத்தவெலா மேதகுமன புறக்கேட்தெ
தேருட்பொலிநெஞ் சினனாகித் திகழ்தருமிம மானமியத்தாற்
கருப்பழகாப் பெருமபிரம் ஞானமுங்கை வசமாயிற்
'நெருப்படுமுத தனுமானே நென்னுநமை யுறத்தொழுதான (௪௧)

சுருஷ கோயிலு : ப பு ரா ண ம்

பனமுறைபுந தொழுநீழநது பழிச்சிவிடை கொண்டேன
பொனமலேவிற பெருமாளு புலனேசா பதம்போற்றி
நனமலேயிற பொலிதோனா னுறுதன னகாபுகுநது
மினமலேபு முடிகவிதது வீற்றிருந்தா னுலகோயி (சஉ)

தேராண்ட பெருமபடையான சீபனமுத னுயிருநது
பாடாண்ட புலனேசா டணிவிடையு மிகப்புரிநது
போராண்ட புலகூற்றுமபு போககுமொரு சைமினியே
நாடாண்ட மனததொடையின விதேசமுததி நண்ணினா (சக)

பளகிலபெருங் குணவீர பாண்டியனென பவனமபா
லுளநெகிழும் டடிபடையா யொளிரபிரம ஞானசகைத
தளாவறப்பெற றடைநசதனைச சாரநிஞை தெரிந்தனைபு
வளமிகுமா தவவென்று மலையமா தவனுரைத்தான (சௌ)

கேட்டகை மினிமுனிவன கிளருவரை பொங்கியெழ
வாட்டமுழு உதுமொழிநது சித்தசுத்தி வாயநகாநு
யீட்டரிய பிரமஞா னமுமெய்தப பெற்றானு
நாட்டமிகு குறுமுனிவ னனமலாததா ளிணைபணித்தான (சரு)

ஐயனே நினனருளா வருந்தவமபன ஞானமுயன்று
மெயதரிய சித்தசுத்தி பிடமஞா னமுமெளிகின
மெயவகைபெற றனனடியேன விளம்புவதென னினிபுயநே
னுயவகைமற்றி தினவேறு முண்கொகோலோ வெனதது தித்தான
துதியமையப் புரிநதுபினு தொழுதுவிடை கொண்டேகி
மதியமையும் வனனிவன மாதேவா தமைப்போற்றித்
திதியமையுந தன்னுடையாச சிரமஞ்சோநுறவாழ்தான
கதியமையத தனையடைந்தா பலாகருமிகு கட்டுரைத்தே (சஎ)

என்றுரை மிசவனதது மாதவாகுளினி துன்ற
நனறுதரு சூதமுனி நாடியுரைத் தனனாக
வின்றுநினை தருளாவே யிதத்குமான மியங்கேடடே
பனறுசை மினிபடைநத தடைநதனமயாக களுமென்று (சஅ)

சூதமுனி வரணபாதந தொழுதுமுனி வரபலரு
மேதகுமா மகமுடித்து விருமபுறுமச சூதனொடு
மோதநிடுபுங் கடலுலக முவந்துதொழும் வனனிவன
மாதலமபுக கினிதமாநது மாதேவன நனைத்தொழுவார (சக)

பொங்குபுலே பூடமெது புடகரணிப புனனமூழகி
பெங்கனகுல தெயயமெனு பெழிறகொற்ற வாளீசா
கங்கழலுந் தெல்லையுமை தண்கழலுந் தொழுதேத்தி
மங்குலநல விடைபெற்று மயித்துரை மிசமபுகுந்தார (சு௦)

இன்னபுரா ணதையினி செழுதுயோ கிரழுதுவிபபோரா
பன்னருஞ்சொற பொருளுரைப்போ ருடைபடவாதம் பாறகேட
ரென்னருமெண் ணருமபோக மிப்புலியி னுநாதீரறி [போ
ன்னனரொளி மிகுபிரம ஞானியரா யின்புறுவார (சுக)

பொருளபலவு மினிதமையிப புராணமமா கிருகத்து
பெருளபலசெய பூதபிசா சாதிகளு மேவாவா
லிருளபலசெய வறுமையற விநகிரைநிங் காதமாவா
ளருளபலபுத திராபொலிய வமைநதுவிளங் குடாமாதோ (சு௨)

பிரியமிசூப் கொற்றவா லீசாபெருஞ் சரித்திரமா
யரிப்புக்கழ வேதாநத முழுவதுநன கமைதலின
லுரியவதி காரிகளா புள்ளவரிப புராணததைத்
இதரியவமை குருமுகமாந் தெளிதிறிறன னியராவார (சு௩)

கக.0

கோயிலூரப்பராணம்.

திகழ்தருசின் மயரூபத்திதம்பரதே சிகனமொழிய
விகழ்தருத விலாதவனசொ லேற்றபெரும் புண்ணிபத்தாற
புகழ்தருமிப புராணத்தைப் பாடினேன புனமையெலா
மகழ்தருபே ரரமுதலா யாவும்டைந தன்னயானும் (கூச)

வேறு

இலங்குபுகழ் வன்னிவனம் வாழுகவொளிர் கொற்றவா னீசா
வாழக, நலங்குதநீராத தெனையாண்ட நெல்லைநா யகிபெரிய கரு
ணை வாழக, நலங்குதலி லததலதது மனனிகளா மீதயாகள
வாழக வாழக, நலங்குலவு மணிமன்று ணடநவிஷ் டெடுத்தபொ
ரரு ணளும வாழக. (கூடு)

சாபவிமோகனப்படலம் முற்றிற்று

ஆகத திருவிருத்தம் அசக

கோயிலூரப்பராணம் முற்றிற்று

திருச்சிற்றமபலம்

